ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ
ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Β. ΑΡ. 653

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α΄. ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ "ΠΡΩΪΑΝ"

Η ΠΡΩΪΑ

ΠΕΜΠΤΗ
22
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1927
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 6 Λ. 1½ ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡ. 6 Λ. 20
ΦΩΚΑ ΙΕΡΟΜΑΡ.

О ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 33.4 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 20.9 ΜΕΣΗ ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΤΡ. ΑΝΕΜΟΙ: ΑΙΓΑΙΟΝ ΒΟΡ. ΑΣΘ. ΙΟΝΙΟΝ ΒΔ. ΑΣΘ. ΘΑΛΑΣ. ΑΙΓΑΙΟΝ ΓΑΛ. ΙΟΝΙΟΝ ΟΛΙΓΟΝ ΤΕΤ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 758,7

ΜΕΧΡΙΣ ΟΥ ΓΛΩΣΣΟΤΟΜΗΘΩΜΕΝ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν πρόκειται νὰ συστήσῃ εἰς τὸν Τύπον μετριοπάθειαν ἀπέναντι τῆς Γαλλίας. Πρόκειται νὰ συστήσῃ ἐγκράτειαν γλώσσης. Καὶ τοῦτο διότι ἀποσπάσματα ὑβριστικῶν ἄρθρων τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου, ἀναγνωσθέντα εἰς ἐπήκοον τῶν Γάλλων ὑπουργῶν, διέθεσαν τοὺς τελευταίους αὐτοὺς δυσαρέστως ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν δεικνύει οὕτω ὑπερβολὴν ζήλου καὶ ὑπερβολὴν ἀφελείας. Ἀφοῦ δέχεται ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Τύπος ὕβρισε τὴν Γαλλίαν, καὶ ἀκόμη ὅτι εἰς τὴν βιαιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου ὀφείλονται αἱ ἀπίστευτοι Γαλλικαὶ ἀξιώσεις εἰς τὸ ζήτημα τῶν χρεῶν....

Ἀλλ' ὁ Ἑλληνικὸς Τύπος, τὰ σοβαρὰ τοὐλάχιστον ὄργανα τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου, οὐδέποτε ὕβρισαν τὴν Γαλλίαν. Ἐκτὸς ἂν ὕβρις λέγεται ἡ διαμαρτυρία διὰ τὴν καταπάτησιν τοῦ στοιχειώδους δικαίου—ἐκτὸς ἂν οἱ μικροὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ διαμαρτύρωνται ἀδικούμενοι, ἀλλὰ νὰ κύπτουν τὴν κεφαλὴν καὶ νὰ δίδουν περισσότερα τῶν ὅσων ζητοῦνται παρ αὐτῶν.

Διαρκούσης τῆς ἑλληνικῆς οὐδετερότητος—τῷ 1916—ὁ κ. Γεώργιος Κλεμανσὼ ἔγραφεν εἰς τὸν «Ἐλεύθερον ἢ Δεσμώτην Ἄνθρωπον»: **Ἡ Ἑλλὰς πρέπει νὰ κατακτηθῇ ὅπως κατεκτήθη ἡ Ἀλγερία, ἡ Τύνις, τὸ Μαρόκον καὶ ἡ Μαδαγασκάρη. Ἡ Ἑλλὰς πρέπει ν' ἀποβῇ ἀποικία. Καὶ κατόπιν νὰ ὑποβληθῇ εἰς βιαίαν ἐπιστράτευσιν ὁ πληθυσμός της. Μᾶς χρειάζονται τὰ Ἑλληνικὰ φρούρια καὶ οἱ Ἑλληνικοὶ λιμένες, μᾶς χρειάζονται καὶ οἱ Ἕλληνες στρατιῶται. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀντιδρῶντας πολιτικοὺς αὐτοὺς ἐπὶ τέλους τοὺς ἀγοράζομεν».**

Αὐτὰ ἔγραφε τότε ὁ κ. Γεώργιος Κλεμανσὼ καὶ τοῦ ἄρθρου τούτου πλήρη μετάφρασιν ἐδημοσίευσε τότε τὸ «Ἑσπερινὸν Νέον Ἄστυ», δυνάμεθα δὲ, προκαλούμενοι, νὰ ἀναδημοσιεύσωμεν ὁλόκληρον αὐτὸ τὸ ἄρθρον διὰ νὰ καταστῇ νοητὸν ποίας ἰδέας ἔχουν μερικοὶ Γάλλοι περὶ τῶν μικρῶν λαῶν καὶ τῆς τακτικῆς, ἡ ὁποία πρέπει νὰ τηρῆται ἀπέναντί των. Τὰ δὲ γεγονότα ἦλθαν νὰ ἐπαληθεύσουν τὰς ἀπειλὰς τοῦ κ. Κλεμανσώ. Ἡ Ἑλλὰς ἐσύρθη εἰς τὴν σφαγήν. Ἔδωκε τὸ αἷμα τῶν τέκνων της, ἔδωκε τὸ χρῆμά της, ἔδωκε τὴν συγκομιδὴν τῆς Θεσσαλίας διὰ τὴν στρατιὰν τῆς Ἀνατολῆς, ἔδωκεν ὅ,τι εἶχε καὶ δὲν εἶχε. Ἀντὶ ὅλων τούτων ἔλαβε πυρομαχικὰ καὶ ὑποσχέσεις πιστώσεων ἀθετηθείσας. Ποῖος θὰ πληρώσῃ τὰς εἰς αἷμα καὶ χρῆμα θυσίας της; Κανείς. Ποῖος θὰ πληρώσῃ τὰς ἐν Μακεδονίᾳ καταστροφάς; Κανεὶς ἢ περίπου κανείς. Ποῖος θὰ δώσῃ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τὰ ἑκατομμύρια ποῦ ἐμετρήσαμεν εἰς τοὺς Γάλλους ἀξιωματικούς; Ἐπὶ τοῦ παρόντος κανείς. Ἀλλ' ἡμεῖς πρέπει νὰ πληρώσωμεν δι' ὅ,τι ὀφείλομεν καὶ δι' ὅ,τι δὲν ὀφείλομεν. Ἡμεῖς πρέπει νὰ πληρώσωμεν διὰ τὴν τιμήν, ἡ ὁποία μᾶς παρεσχέθη—διὰ τὴν τιμὴν τοῦ νὰ χύσωμεν τὸ αἷμα ἡμῶν διὰ τὴν λύτρωσιν τῆς Ἀλσατίας καὶ Λωρραίνης καὶ διὰ τὴν ἐξόγκωσιν τοῦ Γαλλικοῦ μιλιταρισμοῦ καὶ... ἰμπεριαλισμοῦ. Ἡμεῖς πρέπει καὶ νὰ σιγήσωμεν. Ἂν ὁμιλήσωμεν, κινδυνεύομεν νὰ ἐπιτιμηθῶμεν ἀπὸ τὸν θυρωρὸν τοῦ κ. Ζαΐμη, ἢ ἀπὸ τὸν θυρωρὸν τοῦ θυρωροῦ του. Ἂν διαμαρτυρηθῶμεν, θὰ μᾶς ὑποβάλουν εἰς γλωσσοτόμησιν. Ἢ θὰ μᾶς στείλουν εἰς καμμίαν νησῖδα τοῦ Αἰγαίου ἢ τοῦ Ἰονίου ὡς συνωμοτοῦντας κατὰ τοῦ φιλελευθέρου, ἀλλὰ καὶ ἐλευθερόφρονος καθεστῶτος

Μέχρις οὗ ἐν τούτοις ὑποστῶμεν τὴν τιμωρίαν αὐτήν, μέχρις οὗ γλωσσοτομηθῶμεν ἢ ἀπελαθῶμεν, θὰ ἐπαναλάβωμεν ἐκ τῆς στήλης ταύτης τὴν διαμαρτυρίαν μας πρὸς τὴν Γαλλικὴν κυβέρνησιν καὶ πρὸ πάντων πρὸς τὸν Γαλλικὸν Λαόν. Θὰ βροντοφωνήσωμεν ὅτι ἀδικούμεθα καὶ ὅτι μᾶς ζητεῖται νὰ παραιτηθῶμεν ἀπὸ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ζῶμεν ὑπὸ τὸν ἥλιον.

Ἡ κυβέρνησις ἀγρυπνεῖ!

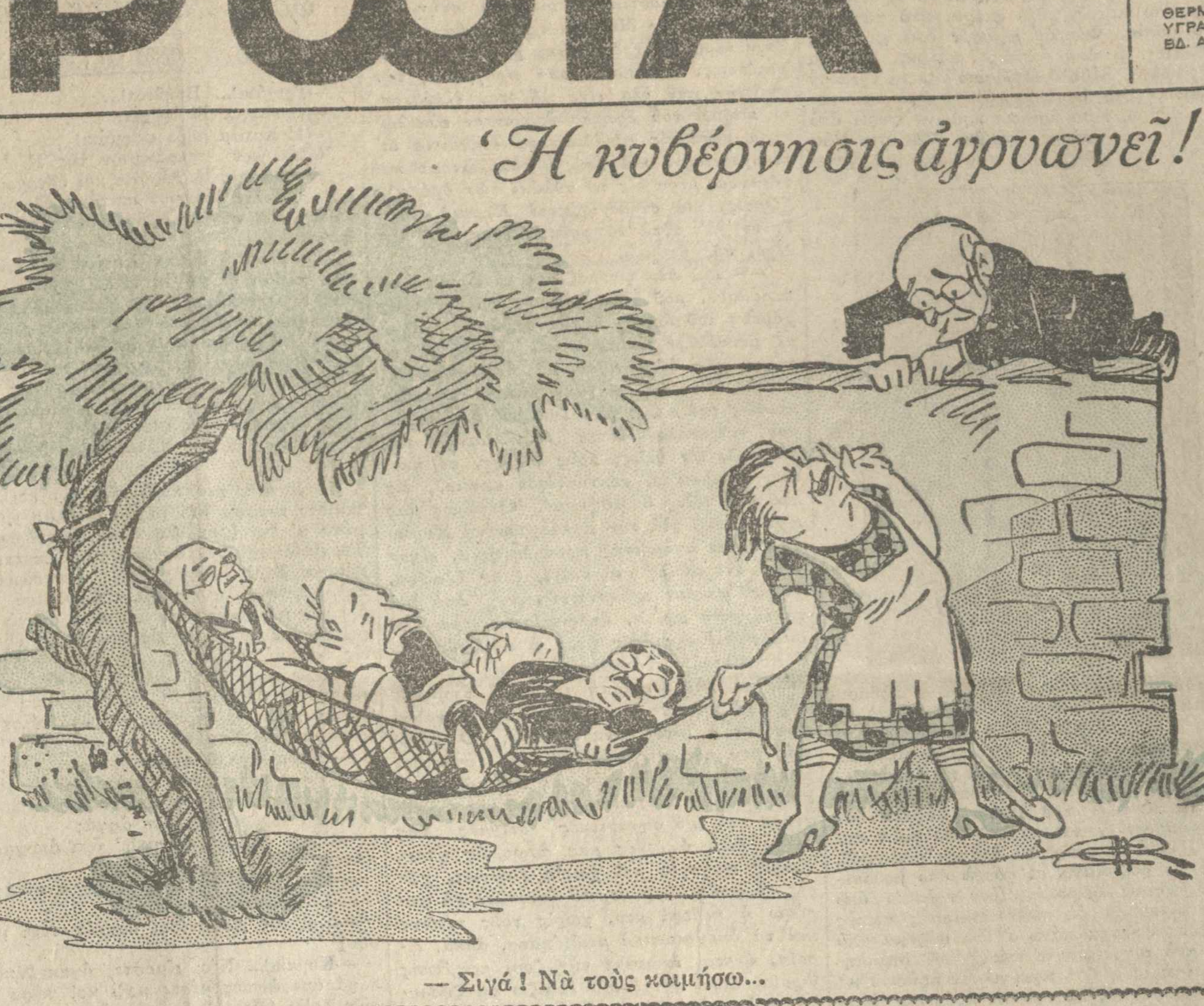

— Σιγά! Νὰ τοὺς κοιμήσω...

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΑΧΡΑΝΜΠΕΗ

Οἱ Χιῶτες συνηθίζουν νὰ λένε: «Κάλλιο ποῦντος, παρὰ νάτος». Δηλαδὴ καλύτερα εἶνε νὰ τὸν περιμένουν κανένα καὶ νὰ λένε «ποῦντος» τουτέστι πῶς δὲν ἐφάνηκε, παρὰ νὰ τοὺς γίνεται φόρτωμα καὶ νὰ λένε «νάτος», μὲ ἄλλα λόγια, αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος τσιμποῦρι μᾶς ἔγινε. Αὐτὸ τὸ γνωμικὸ ποτὲ δὲν μπόρεσε νὰ τὸ καταλάβῃ ὁ κ. Βενιζέλος. Ἀποχωρεῖ ἐκ τῆς πολιτικῆς, πηγαίνει στὴν Εὐρώπη, παντρεύεται, παίρνει μεγάλη προῖκα, παίζει γκόλφ, δηλώνει ἐπισήμως ὅτι δὲν ἀνακατεύεται σὲ τίποτε. «Νάτος» ὅμως! Μία συνέντευξις μὲ δημοσιογράφον καὶ ἐδῶ εἴμαστε. Ἐπιστρέφει εἰς τὴν Ἑλλάδα. Περνᾷ ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ χωρὶς νὰ ἀποβιβασθῇ οὔτε διὰ μίαν ὥραν, κλειδώνεται στὴν καμπίνα τοῦ βαποριοῦ γιὰ νὰ μὴ τὸν συναντήσουν οἱ φίλοι καὶ οἱ περίεργοι, μεταβαίνει κατ' εὐθεῖαν εἰς Χανιά, ἁρπάζει τὸ κλαδευτῆρι καὶ κλαδεύει τὸ κλῆμα τοῦ σπιτιοῦ του, συνεχίζει τὴν μετάφρασιν τοῦ Θουκιδίδου, καὶ ἐπαναλαμβάνει στερεοτύπως τὰς παλαιὰς δηλώσεις περὶ μὴ ἀναμίξεως εἰς τὴν πολιτικήν. Ἀμ' δέ! «Νάτος» πάλιν. Περιοδεία εἰς Θεσσαλονίκην. Ὁ ὑπουργὸς κ. Κύρκος προηγεῖται διὰ νὰ προετοιμάσῃ τὸ ἔδαφος. Ὁ Δήμαρχος Χανίων κ. Μουντάκης ἔρχεται κατόπιν διὰ τὸν ἴδιον σκοπόν. Ὁ παλαιὸς ἰδιαίτερος γραμματεύς του κ. Ηλιάκης ταξειδεύει εἰς Δυτικὴν Μακεδονίαν πρὸς ἄγραν διαδηλωτῶν κατὰ τὴν ὑποδοχήν. «Νάτος» καὶ αἰωνίως «νάτος». Αὐτὴν τὴν φορὰν ὅμως, καίτοι μὴ ἀκολουθήσας τὸ Χιώτικον γνωμικὸν τὴν ἔπαθε Χιώτικη. Κύρκος, Μουντάκης καὶ Ηλιάκης τὸν εἰδοποίησαν ὅτι εἰς τὴν Θεσσαλονίκην βρωμάει μπαρούτι! Τί πρέπει νὰ γίνῃ; Εἰς ἐνέργειαν ἡ φλεβῖτις! Ἡ φλεβῖτις εἶνε ἓν ἀπὸ τὰ πολιτικὰ ὅπλα τὰ ὁποῖα ὁ κ. Βενιζέλος μεταχειρίζεται εἰς τὰς λίαν κρισίμους στιγμὰς τῆς πολιτικῆς του ζωῆς. Ὅταν εἰς τὰ 1909 ἡ ἐπανάστασις τοῦ Γουδὶ τὸν εἶχε καλέσει διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὰς Ἀθήνας ὡς πολιτικὸν σύμβουλον, ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος δὲν ἤξευρε ἀπολύτως τίποτε νὰ συμβουλεύσῃ, ἐτηλεγράφησεν ἀπὸ τὰ Χανιὰ εἰς τὸν Στρατιωτικὸν Σύνδεσμον ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἔλθῃ διότι ὑπέφερεν ἀπὸ φλεβῖτιδα. Ὁ ἀγαθὸς Ζορμπᾶς, ὁ ὁποῖος δὲν ἐγνώριζεν ἀκόμη τὰ κόλπα τοῦ ἀνδρός, πιστεύσας εἰς τὴν ὕπαρξιν πραγματικῆς νόσου, ἔβαλεν ἀμέσως εἰς τὸ βαπόρι τὸν κ. Γερουλάνον καὶ τὸν ἐξαπέστειλεν εἰς Κρήτην πρὸς θεραπείαν τοῦ κ. Βενιζέλου, ὅστις πεσὼν τοιουτοτρόπως εἰς τὴν παγίδα ἠναγκάσθη νὰ θεραπευθῇ καὶ νὰ μᾶς ἔλθῃ εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Καὶ τώρα τὰ ἴδια ἐπαναλαμβάνονται. Ἡ φλεβῖτις κατατρέφει τὸ ταξείδιον τῆς Θεσσαλονίκης. Τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει ὅτι διὰ νὰ ἀναδειχθῇ κανεὶς εἰς τὸν κόσμον, δὲν ἀρκεῖ μόνον νὰ ἔχῃ φλέβα μεγάλου ἀνδρός, ἀλλ ὀφείλει συγχρόνως νὰ μὴν ἔχῃ καὶ φλεβῖτιδα!

Τέλος πάντων ὁ βενιζελισμὸς δὲν ἠμπορεῖ νὰ καταλάβῃ ἕνα πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον, ἐν τούτοις, ἐκατάλαβεν ὁ Ταχρὰν μπέης καὶ δι αὐτό, ἐνῷ ἐθριάμβευσεν ἄλλοτε εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀπεσύρθη ἔκτοτε ὁριστικῶς ἐκ τῆς πόλεώς μας. Τὸ πρᾶγμα ποῦ δὲν κατώρθωσε νὰ καταλάβῃ ὁ βενιζελισμὸς εἶνε ἐκεῖνο ποῦ λένε οἱ Ἰταλοὶ «λὰ φέστα ντέϊ μπαρόνι πόκο ντοῦρα» δηλαδὴ εἰς ἁπλοελληνικὴν ὁ κατεργάρης μόνον τὸν πρῶτο χρόνο τὰ καταφέρνει. Εἶνε ἀληθές, ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος τὰ ἐκατάφερε πολὺ περισσότερα χρόνια ἀπὸ τὸν πρῶτο. Ἐπὶ τέλους ὅμως τὸν ἐμυρίσθηκαν. Περὶ τούτου ἂς βεβαιωθοῦν ὅλοι, ἀκόμη καὶ ὁ κ. Κύρκος. Ἡ ἐποχὴ ποῦ ἀνέβαινεν εἰς τὰ ἀεροπλάνα, καὶ ὁ λαὸς ἐτέλει δοξολογίας διὰ νὰ μὴν πάθῃ τίποτε, ἢ ἐσκηνοθέτει τὴν ψευδῆ ἐναντίον του δολοφονικὴν ἀπόπειραν εἰς τὴν Λεωφόρον Συγγροῦ καὶ τὰ πλήθη ἐβόων κάτωθεν τῆς οἰκίας του, ἀξιοῦντα νὰ ἰδοῦν ἔστω καὶ τὸν λοχίαν σωματοφύλακά του, ὅπως βεβαιωθοῦν περὶ τῆς σωτηρίας του, ἡ ἐποχὴ αὐτὴ παρῆλθεν ἀνεπιστρεπτί. Τώρα, εἴτε πέσῃ ἀπὸ τ' ἀεροπλάνον, εἴτε δὲν πέσῃ, ὁ κόσμος πεντάρα δὲν δίνει. Θὰ μοῦ εἰποῦν ἴσως: Δὲν ὑπάρχουν, λοιπόν, ἀκόμη βενιζελικοὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα; Ὑπάρχουν καὶ πολλοὶ μάλιστα. Ἀλλ ὁ βενιζελισμός, ὅπως κάθε πρᾶγμα εἰς τὸν κόσμον, ἐγήρασε καὶ αὐτός. Ὅταν τὴν ἔπαθεν εἰς τὸ Βατερλὼ ὁ μέγας ἐκεῖνος χασάπης Βοναπάρτης πολλοὶ ἐξεπλάγησαν μὲ τὴν καταστροφήν του: «Περίεργον, ἐσκέφθησαν, μὲ τὸν ἴδιον ἀρχιστράτηγον, μὲ τοὺς ἰδίους στρατηγούς, μὲ τοὺς ἰδίους σχεδὸν στρατιώτας, πῶς ἐπῆλθεν αὐτὸ τὸ τρομερὸν ἀποτέλεσμα;» Ὅλα, πράγματι, ἦσαν τὰ ἴδια εἰς τὸ Βατερλώ, ἀλλὰ κατὰ εἴκοσι χρόνια γηρασμένα. Ἐπάνω-κάτω τόσον ἐχρειάσθη καὶ ὁ βενιζελισμὸς διὰ νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴν θαυματοποιΐαν τοῦ ἀρχηγοῦ του.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΑΥΡΙΟΝ

Η ΑΝΑΝΕΩΣΙΣ ΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ΤΡΙΑ ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΕΚΔΟΤΟΥ ΣΕΡ ΦΙΛΙΠ ΤΖΙΜΣ

Α΄.

Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς νεωτέρους μας ἐπιστήμονας, προέβησαν εἰς μίαν τρομερὰν βεβαίωσιν περὶ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, βεβαίωσιν τὴν ὁποίαν οἱ πλεῖστοι ἐξ ἡμῶν παντελῶς καί, ἴσως, εὐτυχῶς ἀγνοοῦν. Ὅτι δηλαδὴ δυνάμεθα νὰ βελτιωθῶμεν.

Τοῦτο σημαίνει, εἰς γλῶσσαν πλέον ἐπιστημονικήν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ἀναπτύξῃ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἐξέλιξιν, ἀντὶ νὰ προσδιορίζεται τὸ πεπρωμένον του ὑπὸ τῶν τυφλῶν δυνάμεων τῆς φυσικῆς ἐπιλογῆς.

Πράγματι, ἂν αἱ προφητεῖαι τῶν τολμηροτέρων ἐπιστημόνων ἐκπληρωθοῦν, ὁ ἄνδρας, ὅπως νομίζομεν ὅτι τὸν γνωρίζομεν, καὶ ἡ γυναῖκα, ὅπως μᾶς ἀρέσει κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἐρωτικῆς μας διαθέσεως, θὰ γίνουν πλάσματα παραδόξως διαφορετικὰ ἀπὸ ἐκεῖνα μὲ τὰ ὁποῖα διασταυρωνόμεθα εἰς τὸν δρόμον σήμερον.

Θὰ δυνηθῶμεν, ὡς φαίνεται, νὰ ὑπαγάγωμεν ὑπὸ τὸν ἔλεγχόν μας τὰ σώματα καὶ νὰ δημιουργήσωμεν νέους ἀνθρωπίνους τύπους διὰ τὰς εἰδικὰς ἀπαιτήσεις τῆς μελλοντικῆς κοινωνίας. Κάθε τι ποῦ κάμνομεν καὶ σκεπτόμεθα, θὰ γίνεται καὶ θὰ σχηματίζεται εἰς τὸν νοῦν μας διαφορετικά. Τουτέστιν, ἡ ὅλη μας ἄποψις τῆς ζωῆς θὰ μετατραπῇ καὶ θὰ ἀποκτήσωμεν, ἂν μᾶς ἀρέσῃ— βέβαια, λέγουν αὐτοὶ οἱ καινοτόμοι, ἂν θέλωμεν — διαφορετικὰς λειτουργίας σκέψεως καὶ νοήσεως.

Φαντασθῆτε πόσον ἐντελῶς διαφορετικὴ θὰ γίνῃ ἡ ζωή, ἂν γνωρίσωμεν —μὲ μίαν σαφῆ καὶ τὰ πάντα ἀποκαλύπτουσαν γνῶσιν —τὰς φυσικὰς καὶ σωματικὰς αἰτίας τῶν πράξεων, τῶν παθῶν, τῶν βλακειῶν μας, τὰς χημικὰς συνεπείας τῶν κακοδιαθεσιῶν μας καὶ τῶν θυμῶν μας, τὰς ἐπιδράσεις τῆς κληρονομικότητος ἐπὶ τοῦ ἠθικοῦ ἢ ἀνηθίκου χαρακτῆρός μας, καὶ τὸν ἀντίκτυπον τῆς τροφῆς καὶ τοῦ περιβάλλοντος, τῆς ἐλλείψεως ἢ τῆς ὑπεραφθονίας ὡρισμένων χημικῶν ἰδιοτήτων εἰς τὸ αἷμα τῶν πολιτευτῶν καὶ τῶν κυβερνητῶν μας, τῶν μυθιστοριογράφων καὶ τῶν διδασκάλων μας.

Θὰ ἔλθῃ καιρὸς...

Ἠμπορεῖ νὰ ἔλθῃ ὁ καιρός —ἀσφαλῶς θὰ ἔλθῃ, ἂν τὸ θελήσωμεν, λέγουν οἱ κορυφαῖοι νεαροὶ βιολόγοι μας—ποῦ, ἂν πάσχωμεν ἐκ κακοηθείας (ὡρισμένων ἐγκληματικῶν καὶ ἀντικοινωνικῶν ἐνστίκτων), μία ἐλαφρὰ ἐγχείρησις ἢ ὀλίγοι ἁπλοῖ χημικοὶ συνδυασμοὶ θὰ δύνανται νὰ μᾶς ἐπαναφέρουν εἰς τὴν ἀρετήν.

Πρὶν διορίσωμεν ἕνα πρόεδρον ἢ καὶ ἕνα βουλευτήν, θὰ ἐπιμείνωμεν νὰ ἐξετασθῇ οὗτος ὑπὸ ἰατρικοῦ συμβουλίου ἵνα βεβαιωθῶμεν, ὅτι αἱ ἐσωτερικαὶ ἐκκρίσεις του εὑρίσκονται ἐν πλήρει τάξει, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχῃ φόβος νὰ ὁδηγήσῃ τὸ ἔθνος του εἰς πόλεμον ἢ νὰ ὑποπέσῃ εἰς πράξεις διαφθορᾶς χάριν προσωπικοῦ κέρδους ἢ νὰ ἐκφωνῇ ἀκρίτους, δημαγωγικοὺς καὶ ἀνοήτους λόγους.

Θὰ ὑπάρχουν εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιστήμην τῆς Αὔριον, φίλτρα τῆς ἀγάπης, τὰ ὁποῖα θὰ αὐξάνουν τὴν ἐρωτικὴν κλίσιν ἑνὸς ἀνδρὸς πρὸς μίαν νέαν, καὶ τἀνάπαλιν, ἀκόμη καὶ ἄν, ὅπως φαίνεται πολὺ πιθανόν, ὁ ἄνδρας εἶναι ἕνα παλληκαράκι ἑκατὸν εἴκοσι τόσων χρόνων καὶ τὸ κοριτσόπουλο τῆς αὔριον εὑρίσκεται εἰς τὴν πρώτην νεανικὴν ὁρμήν, ὅταν θὰ ἀριθμῇ καμμιὰ ἑκατοστὴ καλοκαίρια.

Ἂν ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα συμβοῦν, ὅπως προλέγει ἡ σύγχρονος ἐπιστήμη, τὸ ἀνθρώπινον σῶμα θὰ ἀναπτύξῃ νέας λειτουργίας ἢ αἰσθήσεις, ἐσκεμμένως καὶ ἐντατικῶς παραγομένας χάριν τῶν εἰδικῶν ἀπαιτήσεων τῆς ἐργασίας ἑνὸς ἀνδρὸς ἢ μιᾶς γυναικός.

Ὁ δόκτωρ Κριοὺ τοῦ Ἐδιμβούργου ἀπεκάλυψε τελευταίως, ὅτι ὄρνιθες δύνανται νὰ μεταβληθοῦν εἰς πετεινοὺς μὲ πλήρως ἀνεπτυγμένον λοφίον — καμαρώνοντας καὶ κράζοντας, ἐρίζοντας καὶ ἐρωτοτροποῦντας — διὰ τῆς ἀναπτύξεως μιᾶς παθήσεως τῶν ὠοθηκῶν. Ὁ Στάϊναχ καὶ ἄλλοι δύνανται νὰ θηλεοποιήσουν ἄρρενα ἰνδικὰ χοιρίδια καὶ τἀνάπαλιν. Καὶ τώρα ὑποβάλλεται ἡ γνώμη, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ πολλὰς διαφόρους προσαρμογὰς τῆς συστηματικῆς του διαπλάσεως πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἰδεῶν του.

Διαλέγετε καὶ γίνεσθε

Ἔτσι δυνατὸν ὁ πολεμιστὴς τοῦ μέλλοντος —ἂν χρειάζεται ἀκόμη εἰς ἕνα κόσμον ποῦ θὰ ἔχῃ γίνει σοφός—θὰ εἶναι πραγματικῶς διαβολάνθρωπος, μὲ τεραστίαν μυϊκὴν δύναμιν—ἂν τοῦτο χρησιμεύῃ κατά τι εἰς τὸν χημικὸν πόλεμον —ἢ μὲ ὅρασιν, ἡ ὁποία θὰ δύναται νὰ διαπερᾷ τοὺς θώρακας τῶν μηχανοκινήτων ταγμάτων τοῦ ἐχθροῦ του. Ἐκφράζεται ὁ ὑπαινιγμός, ὅτι ὁ ποιητὴς καὶ ὁ καλλιτέχνης θὰ φτειάχνωνται μόλις γεννῶνται, παραγόμενοι διὰ συστήματος εὐγονισμοῦ τελοῦντας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κράτους ἢ δι' ἐπενεργείας χημικῶν οὐσιῶν. Αἱ ἐργατικαὶ μᾶζαι—ἂν χρειάζωνται ἀκόμη εἰς ἕνα κόσμον μηχανημάτων ὡς δοῦλοι τῶν μηχανῶν—θὰ εἶναι ὀργανισμοὶ προσεκτικὰ ἐξελεγχθέντες, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὅλα τὰ ἐπαναστατικὰ ἔνστικτα θὰ ἔχουν ἐκριζωθῇ διὰ τοῦ ἐλέγχου τῶν γεννήσεων ἢ δι' ἁπλῶν χειρουργικῶν ἐπεμβάσεων, ὥστε νὰ ἀγαποῦν τὴν ἐπίμοχθον ζωήν των εἰς τὸν ὑπόκοσμον, ἢ θὰ διαπλάσσωνται θαυμάσια πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῶν ἐπιστημόνων κυβερνητῶν, οἵτινες θὰ ἔχουν τὴν εὐθύνην τῆς τροφοδοτήσεώς των.

Ὅπως ὑπηνίχθην εἰς προηγούμενον ἄρθρον, τὸ ὅλον σύστημα τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς τιμωρίας θὰ μεταβληθῇ συμφώνως πρὸς τὰς νέας γνώσεις τῆς βιολογίας, ἂν τὰ διδάγματά της υἱοθετηθοῦν. Οἱ δικασταί μας θὰ εἶναι ἰατροὶ βοηθούμενοι ὑπὸ ἐμπειρογνωμόνων χημικῶν, χειρούργων καὶ ψυχιάτρων. Ὁ «στρεβλὸς» ἄνθρωπος δὲν θὰ καταδικάζεται εἰς φυλάκισιν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας νὰ ἀποστρεβλωθῇ. Θὰ ἐξετασθῇ ἡ πίεσις τοῦ αἵματός του. Θὰ ὑποβληθῇ εἰς ὡρισμένα χημικὰ πειράματα. Ἂν πρόκηται περὶ λίαν σοβαρᾶς περιπτώσεως, ἐνδέχεται νὰ παραδοθῇ εἰς ἕνα χειροῦργον διὰ νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἀνώδυνον ἐγχείρησιν. Ἂν δὲν πάσχῃ ὀργανικῶς, ἐνδέχεται νὰ εἰσαχθῇ εἰς ἕνα σανατόριον μὲ εἰδικὴν δίαιταν. Ἂν εἶναι πρόσωπον νευρικόν, τοῦ ὁποίου ἡ ἐγκληματικότης ὀφείλεται εἰς ὑπεραισθαντικὴν ἢ ὑστερικὴν κατάστασιν ὑγείας, ἐνδέχεται νὰ ἐξοφλήσῃ μὲ μίαν δόσιν ψυχαναλύσεως, ἢ μίαν ὑπνωτιστικὴν συνεδρίασιν ἢ μίαν ἀπόφασιν περὶ ἀναγκαστικῆς χορτοφαγίας μὲ ὑπεριώδεις ἀκτῖνας.

Ὅλα αὐτὰ φαίνονται πολὺ φανταστικά. Ἐπιτρέψατέ μου νὰ ὁμολογήσω εὐθύς, ὅτι αὐτὸ εἶνε καὶ τὸ ἰδικόν μου συμπέρασμα ἐκ τῶν ἰσχυρισμῶν τῶν προβαλλομένων ὑπὸ μερικῶν ἐκ τῶν νεωτέρων βιολόγων καὶ τῶν πλέον ὑπερβολικῶν ἐξηγητῶν των. Ἀλλ' ἂν ὅ,τι συμβαίνει τώρα, εἰς ἰδιωτικὰ ἐργαστήρια καὶ χειρουργεῖα, ἀναπτυχθῇ πολὺ περισσότερον, τὰ πράγματα ποῦ ἀνέφερε δὲν θὰ εἶνε ἐκπληκτικώτερα καὶ ἐπαναστατικώτερα ἀπὸ τὰς μεταβολάς, αἵτινες ἐπιφυλάσσονται εἰς τὴν ἀνθρωπότητα.

Τώρα πρέπει νὰ ἀποφασίσωμεν κατὰ πόσον θὰ ἐπιτρέψωμεν εἰς αὐτοὺς τοὺς ἐπιστήμονας νὰ παίζουν μὲ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα καὶ νὰ πειραματίζωνται μὲ τὸν ἀνθρώπινον νοῦν. Ὅσον ἀφορᾷ ἐμέ, βλέπω ἐμπρός μας τὸν κίνδυνον τῆς ἀνθρωπότητος νὰ κύψῃ ὑπὸ μίαν τυραννίαν τῆς ἐπιστήμης καὶ νὰ χάσῃ τὴν ψυχήν της ἐν τῇ προσπαθείᾳ της ὅπως μεταβάλῃ τοὺς φυσικοὺς νόμους τῆς ἐξελίξεως καὶ τὸ θεῖον Σχέδιον, τὸ ὁποῖον μερικοὶ ἐξ ἡμῶν διαβλέπουν.

Ἂς πάρωμεν τὸ ζήτημα τῆς παρατάσεως τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς. Χρειαζόμεθα νὰ ζήσωμεν περισσότερον; Τί θὰ συμβῇ εἰς τὸν κόσμον Αὔριον, ἂν ἄνδρες καὶ γυναῖκες διπλασιάσουν τὸν σημερινὸν ἀριθμὸν ἐτῶν των; Εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὸ ἐρώτημα τοῦτο, οἱαιδήποτε καὶ ἂν εἶνε αἱ ἀμφιβολίαι μας. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι κυκλοφοροῦντες σήμερον—ἄνθρωποι ἐντελῶς πρεσβῦται, ἑβδομήντα ἢ καὶ περισσοτέρων ἐτῶν—οἵτινες διατείνονται ὅτι ἔχουν ἀνανεωθῆ εἰς βαθμόν, ὥστε ἡ ζωτικότης των ἔχει ἐπανέλθει, ἡ δὲ ἀκοὴ καὶ ἡ ὅρασίς των ἔχουν ἀποκατασταθῆ καὶ ἡ μνήμη των ἔχει ἐπανέλθει. Καὶ τὸ ἀκόμη θαυμασιώτερον, ἴσως—διατείνονται ὅτι ἐπανέκτησαν τὴν χαρὰν ἐκείνην τῆς ζωῆς, ἡ ὁποία ἀνήκει εἰς τὴν νεότητα.

Εἶνε εἰσέτι ἀβέβαιον κατὰ πόσον θὰ ζήσουν μέχρι προκεχωρημένης ἡλικίας, διότι τὰ γενόμενα ἐπ' αὐτῶν πειράματα εἶνε εἰσέτι πρόσφατα.

Ἔχει κανεὶς ἀκόμη τὸ δικαίωμα νὰ εἶνε ὀλίγον σκεπτικιστής, ἀκόμη καὶ ὅταν ὁ δόκτωρ Βορονὼφ βεβαιοῖ εὐπιστευτικῶς, ὅπως ἔπραξεν ἐσχάτως, ὅτι οὐδεὶς λόγος ὑπάρχει, ὅπως ὁ εὔπορος ἄνδρας ἢ γυναῖκα μὴ ζῇ ἑκατὸν σαράντα τόσα χρόνια.

Αἱ πρῶται ἔρευναι τοῦ Μέτσνικωφ

Ὁ Ρῶσσος βιολόγος Μέτσνικωφ, τοῦ Ἰνστιτούτου Παστὲρ τῶν Παρισίων, ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος ἐκ τῶν νεωτέρων ἐπιστημόνων, ὅστις ἐμελέτησε τὰ αἴτια τοῦ θανάτου καὶ τὴν δυνατότητα τῆς ἀναβολῆς του. Εἰς τὰ βιβλία του «Ἡ Ἀνθρωπίνη Φύσις» καὶ «Ἡ Παράτασις τῆς Ζωῆς», ἐνεκαινίασε τὴν ἔρευναν καὶ διετύπωσε μερικὰς θεωρίας, τὰς ὁποίας δὲν εἶχε τὸν καιρὸν νὰ ἀποδείξῃ, διότι καὶ ἡ ἐλπίς του νὰ παρατείνῃ τὴν ζωὴν ἔσβυσε προώρως διὰ τοῦ ἀποτόμου τέλους της κατὰ τὸν συνήθη τρόπον. Ἀλλ' αἱ ἔρευναί του τὸν ἤγαγον νὰ πιστεύσῃ, ὅτι τὸ γῆρας καὶ ἡ παρακμὴ προκαλοῦνται ἐν μέρει ὑπὸ ἐσωτερικῆς σήψεως. Συνεβούλευε, ἑπομένως, λιτὴν τροφὴν καὶ μεθόδους ὑγιεινῆς, αἵτινες θὰ ἀπήλλασσον ὅσον τὸ δυνατὸν τὸν ὀργανισμὸν τοῦ ἐσωτερικοῦ τούτου δηλητηρίου.

Παρετήρησεν ἐπίσης, ὅτι τὸ «ἔνστικτον τοῦ θανάτου» ἔχει καταστῇ διανοητικὴ ἕξις, ἡ ὁποία ἠμπορεῖ νὰ προκαλῇ τὸν θάνατον τῶν ἀνθρώπων ἐνωρίτερον, ἴσως παρ' ὅταν καθιστᾷ τοῦτο ἀναπόφευκτον ἡ ζωτικότης τῶν σωμάτων των. Ἀφ' ἑτέρου, «ἡ θέλησις τοῦ ζῆν» ἠμπορεῖ νὰ κρατήσῃ τοὺς ἀνθρώπους ζωντανούς. Οὔτε διέφυγε τὴν προσοχήν του τὸ γεγονός, ὅτι τὰ πάθη καὶ αἱ ἄλλαι «δυσαρμονίαι» μεταξὺ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ περιβάλλοντός του ἢ μεταξὺ τοῦ νοῦ καὶ τοῦ σώματος εἶνε ἐπιβλαβῆ εἰς τὸν ὀργανισμόν.

«Ἡ ὀργή—εἶπεν—εἶνε ἀσφαλῶς λίαν ἐπιβλαβὴς εἰς τὴν ὑγείαν καὶ πρέπει νὰ συγκρατῆται πρὸς τὸ συμφέρον αὐτοῦ τοῦ ὀργιζομένου προσώπου. Αἱ ἐκρήξεις θυμοῦ συνοδεύονται συχνὰ ὑπὸ διαρρήξεως τῶν αἱμοφόρων ἀγγείων καὶ ἐπακολουθοῦνται ὑπὸ διαβήτου, ἀκόμη δὲ καὶ καταρράκτης ἀνεπτύχθη ὕστερ' ἀπὸ κάποιο βίαιον πάθος.»

Ὁ Μέτσνικωφ δὲν ἠγνόει τὴν ἐπιρροὴν τῶν ἐσωτερικῶν ἐκκρίσεων ἐκ τῶν ἀδένων ἐπὶ τῆς ζωτικότητος καὶ τῆς ἀρτίας λειτουργίας τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος. ἀλλὰ μόνον κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη οἱ βιολόγοι, φυσιολόγοι καὶ χημικοὶ συνεκέντρωσαν τὴν προσοχήν των ἐπὶ τῶν παραγόντων τούτων, μὲ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα ἤγαγον αὐτοὺς εἰς τὰ ἐκπληκτικὰ — καὶ ἐπικίνδυνα — πειράματα ἐπὶ τῆς ζωῆς.

Οἱ θαυματουργοὶ ἀδένες

Αὐτοὶ οἱ ἀδένες! Εἶνε τὸ κατ' ἐξοχὴν πεδίον κυνηγίου τῶν κυρίων ἐπιστημόνων, οἱ ὁποῖοι ἐβάλθηκαν μὲ τὸ μυαλό τους νὰ ξαναφτειάξουν τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας. Λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῶν πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ἐνδέχεται νὰ συμβοῦν εἰς ὅλους μας, καλὸν εἶνε ἴσως ὁ κοινὸς ἄνθρωπος νὰ ἀποκτήσῃ κάποιαν «ἐκ τοῦ σύνεγγυς» ἰδέαν τῶν ἀξιοσημειώτων μορίων τοῦ ὀργανισμοῦ του.

Εἶνε, ὡς φαίνεται, ἀδύνατον, κατὰ τὴν γνώμην ὡρισμένων σημερινῶν ἐπιστημόνων, νὰ ὑπερβάλῃ κανεὶς τὴν σπουδαιότητα τῶν ζωϊκῶν στοιχείων.

—Πρὸ πενήντα ἐτῶν — λέγει ὁ σὲρ Ἐ. Σέϊφερ, καθηγητὴς τῆς φυσιολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Ἐδιμβούργου—ὁ θυρεοειδής, ὁ μυξώδης ἀδὴν ἦσαν ἁπλᾶ ὀνόματα. Ὀλίγα ἦσαν γνωστὰ περὶ τῆς συστάσεώς των, οὐδὲν περὶ τῶν λειτουργιῶν των. Ἡ περιγραφή, τὴν ὁποίαν δυνάμεθα νὰ δώσωμεν σήμερον, τῶν ὀργάνων τούτων διαβάζεται σὰν παραμύθι. Τὸ ὅτι ἕνας ἀπὸ τοὺς μικροτέρους ἀδένας διὰ τῆς ἐκκρίσεώς του δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὸ παράστημα τοῦ σώματος, καθιστῶν τὸν ἕνα γίγαντα, τὸν ἄλλον νᾶνον, τὸ ὅτι ἕνας ἄλλος παράγει ὑλικὸν χωρὶς τὸ ὁποῖον τὸ νευρικὸν σύστημα δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν λειτουργίαν του—αὐτὰ ἦσαν μυστικὰ τῆς φύσεως ἄγνωστα πρὸ πενήντα ἐτῶν.»

Καλά, ὅλα αὐτὰ κάμνουν ἐντύπωσιν εἰς τὸν ἀδαῆ ἐπιστημονικῶν γνώσεων ἄνθρωπον, ὅπως ἐγώ· ἀλλ' ἡ πρώτη ἐρώτησις ποῦ ἔκαμα ὅταν ἄκουσα νὰ γίνεται λόγος περὶ τῶν θαυματουργῶν μορίων ζωῆς, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ μεταβάλουν τὴν εἱμαρμένην τοῦ ἀνθρώπου, ἦτο:

—Τί πρᾶγμα ἀκριβῶς εἶνε ὁ ἀδήν;»

Ἡ ἀπάντησις φαίνεται ἁπλῆ:

—Ὁ ἀδὴν — λέγει ὁ δόκτωρ Βενιαμὶν Χάρροου τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Κολομβίας, ὁ ὁποῖος εἶνε τελείως κάτοχος τοῦ θέματος—εἶνε ὄργανον, τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν δύναμιν νὰ παίρνῃ ὡρισμένας πρώτας ὕλας ἀπὸ τὸ αἷμα καὶ νὰ κατασκευάζῃ μὲ αὐτὰς ἕνα προϊόν, τὸ ὁποῖον παίζει ῥόλον εἰς τὴν ἐνεργητικότητα τοῦ σώματος.»

Ὑπάρχουν δύο εἴδη ἀδένων, μοῦ λέγουν. Ὑπάρχουν ἀδένες, οἱ ὁποῖοι ἔχουν σωλῆνας ἢ ἀγωγοὺς συνδεομένους πρὸς μίαν ἐξωτερικὴν ἐπιφάνειαν, ὅπως τὸ στόμα ἢ ὁ στόμαχος, καὶ εἰς τοὺς ὁποίους ἐκχύνουν τὰς ἐκκρίσεις των ὅπως ὁ σίελος ἢ ἡ χολή. Τὸ ἄλλο ὅμως εἶδος ἀδένων εἶνε χωρὶς προϊόντα ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ῥεῦμα τοῦ αἵματος. Ἐντεῦθεν καλοῦνται ἀδένες ἄνευ ἀγωγοῦ ἢ ἀδένες ἐσωτερικῆς ἐκκρίσεως. Γύρω ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἄνευ ἀγωγοῦ ἀδένας γίνεται ὅλη ἡ φασαρία, διότι φαίνεται ὅτι εἶνε σπουδαιοτάτη ἡ ἐπενέργειά των ἐπὶ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ σώματος.

SIR PHILIP GIBBS

ΑΥΡΙΟΝ: Τὸ β΄ ἄρθρον: Αἱ καταπληκτικαὶ ἰδιότητες τοῦ θυρεοειδοῦς ἀδένος.— Ὁ μυξώδης ἀδὴν καὶ ἡ ὑπερφυσικὴ ἀνάπτυξις.—Οἱ γενετήσιοι ἀδένες.— Πῶς γεννῶνται οἱ ἐγκληματίαι.— Ἡ σημασία τοῦ ἔργου τοῦ Βορονώφ.— Αἱ ἰδέαι τοῦ Βιεννέζου δρ. Στάϊναχ.— Τὸ τρομερὸν ἐπιστημονικὸν Κράτος.— Βιταμίναι.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Η ΚΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ ALCIDE EBRAY, ΕΙΔΙΚΩΣ ΓΡΑΦΕΝ ΔΙΑ ΤΗΝ «ΠΡΩΪΑΝ»

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ὀγδόης γενικῆς συνελεύσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἡ ὁποία ἤρχισε τὰς ἐργασίας της τὴν 5ην Σεπτεμβρίου, πολὺ ἐγένετο καὶ πάλιν λόγος περὶ τῆς «κρίσεως», ἣν διέρχεται ὁ διεθνὴς οὗτος θεσμός. Δύο γεγονότα, συγκεκριμένως ἡ ἀδυναμία, ἣν ἐπέδειξεν αὕτη εἰς τὸ ζήτημα τῆς Κερκύρας καὶ τὸ ναυάγιον τοῦ πρωτοκόλλου τῆς Γενεύης τοῦ 1924, διὰ τοῦ ὁποίου ἐκανονίζετο τὸ ζήτημα τοῦ ἀφοπλισμοῦ, ἐκλόνισαν τὴν πίστιν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐστήριξαν τὰς ἐλπίδας των εἰς τὴν Κοινωνίαν. Τὰ δύο ταῦτα γεγονότα ἐδημιούργησαν τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ἡ Κοινωνία δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἀποστολήν της, ἥτις συνίστατο εἰς τὸν συμβιβαστικὸν διακανονισμὸν τῶν διεθνῶν διενέξεων καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς εἰρήνης διὰ τοῦ ἀφοπλισμοῦ. Ἀλλ' ἡ κρίσις, τὴν ὁποίαν διέρχεται σήμερον ἡ Κοινωνία, εἶνε «κανονική», φαίνεται δὲ προωρισμένη νὰ καταστῇ καὶ χρονία. τὴν ἐξήγησιν δὲ τοῦ πράγματος πρέπει ν' ἀναζητήσῃ κανεὶς εἰς τὰς συνθήκας, ὑπὸ τὰς ὁποίας συνεκροτήθη ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν.

Ὁ Οὐΐλσων, ὅστις ἦτο εἷς ἰδεαλιστὴς θεωρητικός, ὑπῆρξεν εἰλικρινὴς εἰς τὰς προθέσεις του, ἀνέμενε δὲ τόσα περισσότερα ἀπὸ τὴν Κοινωνίαν, ὅσον ὀλιγώτερον ἐγνώριζε τὴν Εὐρώπην.

Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ὑπῆρξε δι' αὐτὸν ὁ κυριώτερος σκοπός του κατὰ τὸν διακανονισμὸν τῆς εἰρήνης. Ἀλλ' οἱ ἐν Εὐρώπῃ ὀπαδοί του ἦσαν ὀλιγώτερον ἰδεαλισταὶ καὶ εἰλικρινεῖς. Διὰ τῆς συγκαταθέσεώς των νὰ συγκροτηθῇ ἡ Κοινωνία ἐξησφάλισαν σημαντικὰς ὑποχωρήσεις τοῦ Ἀμερικανοῦ προέδρου, ὁ ὁποῖος διὰ τοῦ τρόπου τούτου δὲν ἐξεπλήρωσεν ὅσα εἶχεν ὑποσχεθῇ εἰς τοὺς ἡττημένους διὰ τῶν περιλαλήτων 14 σημείων του. Κατόπιν οἱ ἐν Εὐρώπῃ φίλοι του προσεπάθησαν καὶ κατώρθωσαν νὰ καταστήσουν τὸν νέον θεσμὸν ὄργανον τῶν σκοπῶν των, μέσον πρὸς ἐπικράτησιν τῆς πολιτικῆς των, ἥτις ἀφίσταται τοῦ προγράμματος τοῦ ἰδεολόγου ἱδρυτοῦ του, μιᾶς πολιτικῆς περισσότερον ἰμπεριαλιστικῆς παρὰ φιλειρηνικῆς. Διὰ τῆς τοιαύτης συνθέσεως τῆς Κοινωνίας τὰ μικρὰ ἔθνη κατεδικάσθησαν νὰ γίνουν οἱ δορυφόροι τῶν Μεγάλων Δυνάμεων.

Ἡ Κοινωνία ἔλαβε χαρακτῆρα διαφορετικὸν ἐκείνου, τὸν ὁποῖον ὠνειροπόλησεν ὁ Οὐΐλσων καὶ ὡς ἐκ τούτου ἦτο ἀναπότρεπτον ὅτι δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ προσφέρῃ ὅσας ὑπηρεσίας προσεδόκων πάντες. Αὐτὸς εἶνε ὁ βασικὸς λόγος τῆς γενικῆς ἀπογοητεύσεως, ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ὁποίας ὁμιλοῦμεν τόσον συχνὰ περὶ τῆς «κρίσεως», κάποτε δὲ καὶ περὶ τῆς «χρεωκοπίας» τῆς Κοινωνίας.

Ἀλλ' ὑπάρχουν καὶ δύο ἄλλοι λόγοι ἐξ ἴσου οὐσιώδεις. Ὁ πρῶτος εἶνε ὁ ἑξῆς: Εἶνε τελείως χιμαιρικὴ ἡ ἐλπὶς ὅτι θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ διατήρησις τοῦ ἐδαφικοῦ καθεστῶτος, τοῦ δημιουργηθέντος διὰ τῶν συνθηκῶν τῆς εἰρήνης. Τούτου δοθέντος, ὁ σκοπός, ἂν ὄχι τοῦ Οὐΐλσων, πάντως τῶν Εὐρωπαίων ὀπαδῶν των, ἦτο νὰ χρησιμοποιήσουν τὴν Κοινωνίαν διὰ τὴν διατήρησιν ἀκριβῶς τῶν νέων συνόρων τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν. Ὁ δεύτερος οὐσιώδης λόγος εἶνε ὁ ἑξῆς: Εἶνε ἐξ ἴσου χιμαιρικὴ ἡ ὑπόθεσις ὅτι ἓν κράτος, διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν εἰρήνην πρὸς ὄφελος ἑνὸς ἄλλου κράτους θὰ ἐκτεθῇ εἰς τοὺς κινδύνους ἑνὸς πολέμου, ὁ ὁποῖος ὄχι μόνον δὲν θὰ ἐξυπηρέτει τὰ συμφέροντά του, ἀλλὰ καὶ θὰ ἀντέκειτο πρὸς αὐτά. Ἀλλ' ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς ἀπραγματοποιήτου ταύτης ὑποθέσεως στηρίζονται οἱ αἰσιόδοξοι καὶ οἱ ἰδεαλισταί.

* * *

Πρὸ ἔτους περίπου ὁ Ἰταλὸς ἱστορικὸς κ. Γουλιέλμος Φερρέρο ἐχαρακτήριζεν εἰς ἓν ἄρθρον του τὴν Εὐρώπην ὡς μίαν ῥευστὴν κατάστασιν, κατέληγε δὲ μὲ τὸ ἐρώτημα: «Τίνι τρόπῳ τὸ καθεστὼς τοῦτο δύναται ν' ἀποκρυσταλλωθῇ;» Τὸ ἐρώτημα τοῦτο θέτει σήμερον καὶ ἡ ἰταλικὴ ἐφημερὶς «Μεσατζέρο» ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ὀγδόης συνελεύσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει της τὴν Ἰταλίαν, μίαν χώραν εὑρισκομένην ἐν ἀναβρασμῷ ἀναδημιουργίας καὶ μὴ δυναμένην συνεπῶς νὰ δεχθῇ μίαν... βιαίαν εἰρήνην. Εἰς τὴν πραγματικότητα τὰ κράτη, τὰ ὀνειρευόμενα τὴν βιαίαν αὐτὴν εἰρήνην, εἶνε ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα εἶνε εὐχαριστημένα ἀπὸ τὰ σημερινὰ των σύνορα, ἀλλὰ φοβοῦνται μὴ τυχὸν καὶ δὲν κατορθώσουν νὰ τὰ διατηρήσουν.

Ἡ Ἀγγλία, συντελέσασα εἰς τὸ ναυάγιον τοῦ πρωτοκόλλου τῆς Γενεύης, ὅπερ ἀπεσκόπει νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν εἰρήνην διὰ τῆς διαιτησίας, τῶν ἐγγυήσεων καὶ τοῦ ἀφοπλισμοῦ, ἀπέδειξε κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον τὸ ἀδύνατον τῆς ἀναλήψεως ἐκ μέρους ἑνὸς κράτους ἑνὸς πολέμου, παραβλάπτοντος τὰ ἴδια συμφέροντά του. Ἐξ ἄλλου, τὰ ὑπογράψαντα τὸ πρωτόκολλον κράτη ἐνδέχεται νὰ ἔχουν συμφέρον ἀτομικὸν ν' ἀναλάβουν τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην. Δὲν συμβαίνει ὅμως τοῦτο καὶ διὰ τὴν Ἀγγλίαν, ἡ ὁποία, εὑρισκομένη ἐπὶ κεφαλῆς μιᾶς ἐκτεταμένης ἀποικιακῆς αὐτοκρατορίας, δὲν ἔχει συμφέρον ν' ἀναλάβῃ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ πρωτοκόλλου.

Ἀλλ' ἂν ἡ Ἀγγλία θεωρεῖται διὰ τὸν ἀνωτέρω λόγον ὡς ἐγωϊστικῶς σκεπτομένη, πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι καὶ τὰ ἄλλα κράτη δὲν εἶνε ὀλιγώτερον ἐγωϊστικὰ ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν. Ὁ κ. Ὤστεν Τσάμπερλαιν ἐδήλωσε μετὰ περισσῆς παρρησίας εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῆς 10ης Σεπτεμβρίου ὅτι ἡ Ἀγγλία δὲν θὰ ἠδύνατο πρὸς χάριν τῶν συμφερόντων τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν νὰ ἐκθέσῃ εἰς κίνδυνον τὴν ὕπαρξιν μιᾶς ἄλλης Κοινωνίας, τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας μὲ ἄλλα λόγια. Συνεπλήρωσε δὲ ὅτι ἡ Ἀγλία, ὑπογράφουσα τὸ σύμφωνον τοῦ Λοκάρνο, ὅπερ ἐγγυᾶται διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ ἐδαφικοῦ καθεστῶτος τῆς Δύσεως, ἀνέλαβεν ὅσας ὑποχρεώσεις θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκπληρώσῃ. Θὰ ἠδύνατο πολὺ δυσκόλως νὰ εἴπῃ, ἀλλὰ τὸ λέγομεν ἀντ' αὐτοῦ, ὅτι ἡ Ἀγγλία ἐνδιαφέρεται ἀμέσως διὰ τὴν διατήρησιν τῆς μεταξὺ Γαλλίας καὶ Γερμανίας ἰσορροπίας καὶ ὅτι ὁ «ἱερὸς ἐγωϊσμός», περὶ τοῦ ὁποίου ὡμίλει ὁ κ. Σαλάνδρα, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, ἐπέβαλεν εἰς αὐτὴν νὰ λάβῃ, πρὸς χάριν τῆς ἰσορροπίας ταύτης, ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας δὲν θ' ἀνελάμβανεν ἀσφαλῶς πρὸς χάριν τῶν συμφερόντων ἄλλων κρατῶν.

Ἐὰν ὅμως ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν μετερρυθμίζετο ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καταστατικοῦ χάρτου της, ἐὰν δηλαδὴ ἐγίνετο δημοκρατικωτέρα, τότε ἀσφαλῶς θὰ ἠδύνατο νὰ προσφέρῃ ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας εἰς τὴν κοινότητα τῶν λαῶν. Ἡ σημερινή της σύνθεσις τὴν καθιστᾷ, καθὼς εἴπομεν, μίαν ὀλιγαρχικὴν ἐξουσίαν, ἀσκουμένην ὑπὸ τῶν πέντε Μεγάλων Δυνάμεων, ἀπέναντι τῶν ὁποίων τὰ ἄλλα ἔθνη μόνον τὸν ῥόλον δορυφόρου ἠμποροῦν νὰ παίζουν. Διὰ τὸν ῥόλον τοῦτον τὰ ἄλλα ἔθνη, τὰ «μικρὰ ἔθνη», καθὼς ἀποκαλοῦμεν ταῦτα, ἐφ' ὅσον ἀδυνατοῦν νὰ τροποποιήσουν τὸν καταστατικὸν χάρτην τῆς Κοινωνίας, δὲν ἔχουν εἰμὴ νὰ ἐκλέξουν μίαν ἐκ τῶν δύο τούτων λύσεων: ἢ ν' ἀκολουθήσουν τὸ παράδειγμα τῆς Ἱσπανίας καὶ τῆς Βραζιλίας, ἢ νὰ ὑποκύψουν εἰς τὸ ἀναπότρεπτον.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν β΄ σελίδα)

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ "ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ,,

ΟΜΙΛΕΙ Ο ΝΑΥΑΡΧΟΣ κ. ΑΛ. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ

Καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, καὶ διὰ νὰ μὴ φέρωμεν ἐμπόδια εἰς τὴν διαχείρισίν του ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀπεφύγαμεν τὰς λεπτομερείας.

Ἐπίσης τὸ ἔγκριτον φύλλον «Σκρὶπ» ἔγραψεν ἐπ' αὐτοῦ συγκεκριμένως καὶ ἀναλυτικῶς τὴν πραγματικότητα καὶ τὴν ἀλήθειαν.

Σήμερον, μετὰ τὴν κακὴν τροπὴν ποῦ ἔλαβε τὸ ζήτημα τῆς «Σαλαμῖνος», πρέπει ἡ κοινὴ γνώμη νὰ διαφωτισθῇ καὶ νὰ κρίνῃ ποῖοι ὑπεστήριξαν τὰ δημόσια συμφέροντα, καὶ ποῖοι ἐξ ἀδιαφορίας, λόγῳ κομματικῶν ὑπολογισμῶν, καὶ ὅπως εὑρεθοῦν δικαιολογητικὰ διὰ τὸν διορισμὸν ἀποτυχόντος πρέσβεως, κατέστρεψαν ἕνα ἔργον ποῦ ὁ προκάτοχός των ἐπέτυχε νὰ βάλῃ εἰς καλὸν δρόμον.

Πῶς εἶχε τὸ ζήτημα ἀρχικῶς: Εἰς τὰ 1920 ἡ Συνδιάσκεψις διέταξε τὴν καταστροφὴν ὅλων τῶν ἐν Γερμανίᾳ πλοίων, σύμφωνα μὲ τὴν Συνθήκην τῶν Βερσαλλιῶν.

Εἰς ἐρώτησιν δὲ τῆς Συνδιασκέψεως περὶ τῆς «Σαλαμῖνος» ἡ Κυβέρνησις Βενιζέλου μὲ πρέσβυν τὸν κ. Πολίτην ἀπήντησεν ὅτι δύνανται νὰ διαλύσουν καὶ τὴν «Σαλαμῖνα» ἐὰν τὸ πλοῖον τοῦτο θεωρῆται κίνδυνος συμμαχικός. Ἀντὶ νὰ ἀπαντήσουν σαφῶς ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ φορτωθῇ μὲ πλοῖον ἄχρηστον, καὶ τοῦτο ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ γερμανικοῦ ναυπηγείου, τὸ ὁποῖον δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸ παραδώσῃ συμφώνως μὲ τὰ συμβόλαια.

Ἐννοεῖται, ὅτι τὴν ἀσαφῆ αὐτὴν ἀπάντησιν τὴν ἐξεμεταλλεύθησαν τὰ ἐργοστάσια Βουλκὰν καὶ μὲ διάφορα μέσα καὶ ἐνεργείας (κοιμωμένου τοῦ κ. Πολίτου καὶ μὴ παρακολουθοῦντος τὴν ὑπόθεσιν), ἐπέτυχαν τὴν ἀπάντησιν ὅτι, δύναται νὰ μὴ διαλυθῇ ἡ «Σαλαμὶς» ἀλλὰ νὰ ἀποπερατωθῇ ἡ κατασκευή της ἐκτὸς τῆς Γερμανίας.

Ὅπως λοιπὸν καταφαίνεται, ἡ ἀδιαφορία τῆς Κυβερνήσεως ἐκείνης ἔδωκε τὸν καιρὸν εἰς τὸ γερμανικὸν ἐργοστάσιον νὰ περιπλέξῃ τεχνηέντως τὴν ὑπόθεσιν, νὰ τὴν παρελκύσῃ, ὥστε εἰς εὔθετον καιρόν, ὅπως ὁ σημερινός, προβάλῃ ἀξιώσεις ἐπὶ ζητήματος ἐντελῶς χαμένου.

Ἡ Ἑλλὰς εἶνε ἐν πλήρει τάξει διαλύουσα ἕνα συμβόλαιον καὶ ζητοῦσα πίσω τὰ χρήματά της, ἐνόσῳ ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἐργοστασίου δὲν παρεδόθη τὸ πλοῖον. Ἡ μὴ καταστροφὴ τοῦ πλοίου ὅπως τῶν ἄλλων, οὐδὲν ἐπιχείρημα προσθέτει εἰς τὰ ναυπηγεῖα, καθόσον οὐδεμίαν ἔκτοτε ἐξετέλεσαν ἐργασίαν ἐπὶ τοῦ σκάφους. Ἀλλὰ καὶ οὐδεμίαν εἶχον ποτὲ εὐτυχῶς ἐνθάρρυνσιν ἀπὸ καμμίαν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν.

Μόνον δὲ ἡ ἀμέλεια τῆς Κυβερνήσεως Βενιζέλου ἔδωκεν ὅπλα εἰς τὸ ἐργοστάσιον νὰ προσπαθῇ διὰ πιέσεων καὶ μέσων νὰ ὠφεληθῇ εἰς βάρος ἑνὸς μικροῦ καὶ ἀντιπερασπίστου Κράτους.

Πῶς παρελάβομεν τὸ ζήτημα: Ἐπρόκειτο ἡ ὑπόθεσις νὰ δικασθῇ ἐνώπιον τοῦ Μικτοῦ Δικαστηρίου κατόπιν πραγματογνωμοσύνης ἑνὸς ναυάρχου, ὅστις σύμφωνα μὲ τὰς συνθήκας ἔπρεπε νὰ ἐκλεγῇ κατόπιν τῆς κοινῆς συγκαταθέσεως τοῦ Ἕλληνος καὶ τοῦ Γερμανοῦ ἀντιπροσώπου· ὅταν εἷς ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων διεφώνει, ὁ πραγματογνώμων δὲν διωρίζετο. Ἰδοὺ τὸ νέον σφάλμα τῆς Κυβερνήσεως Μιχαλακοπούλου. Οἱ Γερμανοὶ ἐπρότειναν τὸν Ὀλλανδὸν ναύαρχον Σουρί. Σημειωτέον, ὅτι οἱ Γερμανοὶ—αὐτὸ εἶνε τὸ μυστικόν—εἶπον εἰς τοὺς Ὀλλανδούς: «Ἂν κερδίσωμεν τὴν ὑπόθεσιν τὸ πλοῖον θὰ τὸ ἀποπερατώσωμεν εἰς τὴν Ὀλλανδίαν».

Διὰ τοῦτο ὁ Ὀλλανδὸς ναύαρχος ἔκαμε μίαν αὐτόχρημα ἰδιοτελῆ πραγματογνωμοσύνην εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, παρὰ τὰς συστάσεις τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων, οἱ ὁποῖοι διεφώτισαν αὐτὴν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω, ἔδωκε τὴν διαταγὴν νὰ δεχθῶσιν οἱ Ἕλληνες τὸν Ὀλλανδὸν ναύαρχον καὶ ἐβγῆκεν ἡ γνωστὴ μεροληπτικὴ πραγματογνωμοσύνη αὐτοῦ. Εἰς αὐτὴν τὴν ἀθλίαν κατάστασιν παρελάβομεν τὸ ζήτημα.

Τί ἐπράξαμεν καὶ πῶς τὸ παρεδώσαμεν: Μόλις ἐλάβομεν γνῶσιν τοῦ ζητήματος, ἡ ἀγανάκτησις μᾶς κατέπνιξε διὰ τὴν καταφανῆ ἀδικίαν καὶ ἀμέσως ἀπεστείλαμεν εἰς Εὐρώπην ἀξιωματικὸν διακεκριμένον μὲ ῥητὴν ἐντολὴν καὶ διαταγὰς νὰ ἐπιτύχῃ πάσῃ θυσίᾳ: 1ον τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐμπαθοῦς πραγματογνωμοσύνης τοῦ ναυάρχου Σουρί, καὶ τὴν ἐκ νέου ἐπὶ τῇ βάσει νέας τοιαύτης ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως ὑπὸ τῶν Μικτῶν Δικαστηρίων.

Συγχρόνως ἐζητήσαμεν καὶ ἐπετύχομεν (πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν εἶχεν ἐπιτύχει ὁ κ. Πολίτης παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας προσπαθείας) ὅπως ἡ Διάσκεψις τῶν Πρεσβευτῶν ἐπιληφθῇ ἐκ νέου τοῦ ζητήματος, διότι κακῶς, κατὰ τὴν γνώμην μας, ἀπεφάνθη τῷ 1920 ὅτι δύναται νὰ μὴ διαλυθῇ ἡ «Σαλαμίς».

Καὶ αἱ δύο διαταγαὶ ἡμῶν ἐξετελέσθησαν χάρις εἰς τὰς λαμπρὰς ἐνεργείας τοῦ ἀποσταλέντος ἀξιωματικοῦ, καὶ τῇ βοηθείᾳ τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων καθὼς καὶ τῶν ἐν Λονδίνῳ καὶ Παρισίοις ἡμετέρων ναυτικῶν ἀκολούθων. Πάντες οἱ ἀνωτέρω εἰργάσθησαν μὲ ζῆλον καὶ ἀφοσίωσιν πρωτοφανῆ.

Καὶ κατωρθώθη ὅπως ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔκτοτε ἔχει εἰς χεῖράς της γνωμοδότησιν τοῦ μεγάλου Ἄγγλου ναυάρχου Τζέλικο, ὁ ὁποῖος, ἐντελῶς ἀνιδιοτελῶς, ἀνέτρεψεν ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ Σουρί, ἀποδείξας ὅτι ἡ «Σαλαμὶς» εἶνε πλοῖον ἄχρηστον διὰ τὴν σημερινὴν ἐποχήν. Ἐπίσης τὴν παρομοίαν καὶ μὲ τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω συνθήκας τοῦ διακεκριμένου Γάλλου ναυάρχου Λακάζ. Καθὼς ἐπίσης καὶ τοῦ διασήμου ἀρχιναυπηγοῦ τοῦ γαλλικοῦ στόλου Γκαίητ.

Ὁ ἀρχιναυπηγὸς οὗτος ἀντέκρουσε τὸ ἐπιχείρημα τοῦ Σουρὶ ὅτι διὰ μικρῶν μετασκευῶν τὸ πλοῖον δύναται ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν ἐποχήν, εἰπών: «οὐδεμία μετασκευὴ ὅσον σοβαρὰ καὶ ἂν εἶνε δύναται νὰ μετατρέψῃ τὴν «Σαλαμῖνα» εἰς θωρηκτὸν τῆς ἐποχῆς». Ὑπάρχουν καὶ ἄλλα σπουδαῖα ἐπιχειρήματα εἰς χεῖρας τῆς Κυβερνήσεως, τὰ ὁποῖα δι' εὐνοήτους λόγους θὰ ἐπιδειχθῶσι ἐν καιρῷ ὑπ' αὐτῆς.

Συγχρόνως διεμαρτυρήθημεν μετὰ σθένους διὰ τὴν ἄδικον ἀπόφασιν καὶ τόσον ἀπεδείξαμεν τὸ δίκαιόν μας ὥστε ὁ πρόεδρος τοῦ Μικτοῦ Δικαστηρίου ἂν καὶ Ὀλλανδός, ἀνεγνώρισε τὸ μεροληπτικὸν τῆς ἐκθέσεως τοῦ συμπατριώτου του ναυάρχου Σουρὶ καὶ ἐδέχθη νὰ ἐκδικάσῃ τὴν ὑπόθεσιν ἐπὶ τῇ βάσει νέας πραγματογνωμοσύνης. Εἰς τοιαύτην λαμπρὰν κατάστασιν παρεδώκαμεν τὴν ὑπόθεσιν τῆς «Σαλαμῖνος».

Εἰς ποίαν κατάστασιν ἔφεραν τὸ ζήτημα καὶ ποίους βαρύνουν μεγάλαι εὐθῦναι:

Μετὰ τὴν παραίτησιν ἡμῶν ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, καὶ μετὰ τὴν πτῶσιν τῆς Δικτατορίας τὰ γερμανικὰ ἐργοστάσια ἀνεθάρρησαν καὶ ἤρχισαν τὰς ἐνεργείας των. Ἡ Κυβέρνησις Κονδύλη, παρὰ τὰς συστάσεις καὶ γνώμας τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας ἐπέμεινε νὰ ἐγκαταλειφθῇ ἡ ἐργασία τῆς νέας πραγματογνωμοσύνης καὶ ἡ συνέχισις τῆς ὑποθέσεως ὑπὸ τοῦ Μικτοῦ Δικαστηρίου τὸ ὁποῖον ἤρχισεν ἤδη νὰ εἶνε εὐνοϊκὸν πρὸς ἡμᾶς καὶ νὰ περιορισθῇ ἡ ὅλη ὑπόθεσις εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Πρεσβευτικῆς. Τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἠκολούθησε κατόπιν καὶ ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, ὁ ὁποῖος μάλιστα ἠσχολήθη προσωπικῶς. Βεβαίως δὲ διὰ τὰς δάφνας ποῦ θὰ ἔδρεπε ἔπαυσε τὸν κ. Καραπάνον διὰ νὰ ἀποδοθῇ μέρος τῆς ἐπιτυχίας καὶ εἰς τὸν κ. Πολίτην.

Μὲ ἄλλους λόγους ἀντὶ ἡ Οἰκουμενικὴ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν ἴδιον ἐπιτυχῆ τρόπον ἐργασίας, ἠθέλησε νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὸ ζήτημα κομματικῶς καὶ διέκοψε τὴν εἰς τὸ δικαστήριον πορείαν τῆς ὑποθέσεως, ἐγκαταλείψασα μάλιστα αὐτὴν τόσον, (λόγῳ ἀστόχων μέτρων τὰ ὁποῖα δὲν συμφέρει εἰς τὸ Κράτος νὰ λεχθῶσιν ἐνταῦθα) ὥστε εἶνε ἀμφίβολον πλέον ἂν δύναται νὰ ἐπανέλθῃ ἐπὶ τὰς αὐτὰς εὐνοϊκὰς συνθήκας ποῦ ἐπρόκειτο νὰ δικασθῇ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1926.

Καὶ διὰ νὰ δώσουν τελειωτικῶς τὸ ἀσφα

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ. 2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ „ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 15

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς (χρώματος κιτρίνου) αἱ φέρουσαι τὴν ὑπογραφὴν τοῦ διαχειριστοῦ τῆς «Πρωΐας» κ. ΕΜΜ. Γ. ΠΕΡΠΙΝΙΑ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος εἶνε ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις ὡς καὶ αἱ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ διαχειριστοῦ τῆς «Πρωΐας» καὶ τῆς σφραγῖδος τῆς ἐφημερίδος θεωροῦνται τελείως ἄκυροι καὶ δὲν ἀναγνωρίζονται.

λέστερον κτύπημα κατὰ τοῦ ζητήματος τῆς «Σαλαμῖνος», ἀνεκάλεσαν τὸν ἔκτακτον ἀπεσταλμένον ἀξιωματικὸν καθὼς καὶ τὸν Ν. ἀκόλουθον ἐν Λονδίνῳ, αὐτοὺς ἀκριβῶς ποῦ ἦσαν ἡ ζωὴ καὶ ἡ ψυχὴ τῆς ὅλης ὑποθέσεως, καὶ τῆς καλῆς ἐνεργείας καὶ τῶν λαμπρῶν ἐπιτυχιῶν.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ποῦ ἡ ὑπόθεσις περιωρίσθη εἰς τὴν Διάσκεψιν ὀπισθοδρόμησε. Ἡ Διάσκεψις μετὰ ἑξάμηνον ἔβγαλεν ἀπόφασιν ἐναντίον παντὸς δικαίου «ὅτι καίτοι ἡ ἐξαγωγὴ τῆς «Σαλαμῖνος» ἀντίκειται εἰς τὰς συνθήκας, ἐν τούτοις δύναται νὰ γίνῃ ἐξαίρεσις».

Μετὰ ταῦτα ἡ Κυβέρνησις ἔφερε τὸ ζήτημα εἰς τὴν Κ.Τ.Ε. ἡ ὁποία ἐν πρώτοις ἀνέβαλλε διὰ τὸν Δεκέμβριον, κατὰ τὰς τελευταίας ὅμως πληροφορίας, κατόπιν ἐπιμονῆς τῆς Γερμανίας πρόκειται νὰ κριθῇ ἀμέσως.

Καὶ τοιουτοτρόπως ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις, χάριν πείσματος κομματικοῦ, καὶ ὅπως μὴ ἕνας πολιτικὸς αὐτῆς ἀντίπαλος κερδίσῃ ἕνα ζήτημα ἐθνικόν, κατέστρεψε καὶ ἀνέτρεψε τὰς καλὰς ἡμῶν ἐνεργείας καὶ ἠκολούθησεν ὁδὸν ἄγνωστον, δώσασαν εἰς τοὺς ἀντιδίκους ἡμῶν εὐρὺ στάδιον νέων ἐνεργειῶν καὶ προσπαθειῶν ὅπως στραγγαλίσωσι τὸ ἀναμφισβήτητον ἑλληνικὸν δίκαιον.

Κατηγορῶ ἐνώπιον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ τὰς μετὰ τὴν Δικτατορίαν ἑλληνικὰς Κυβερνήσεις, διότι ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ ἔβλαψαν καὶ ἐζημίωσαν τὸ Κράτος, οὐχὶ ἐξ ἀμελείας μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ προμελετημένου σχεδίου ὅπως καρπωθῶσιν ἴδια κομματικὰ ὀφέλη· καὶ ὅπως ἐπιτύχωσι τὸν ἐκ νέου διορισμὸν πρέσβεως, ὁ ὁποῖος ἐπαύθη διὰ τὴν γνωστὴν διπλωματικὴν ἀδεξιότητα τοῦ πρωτοκόλλου τῶν μειονοτήτων ἐξ οὗ προῆλθε τότε ἡ καταγγελία ὑπὸ τῆς Σερβίας τῆς ἑλληνοσερβικῆς συμμαχίας.

Προκαλῶ τὴν Κυβέρνησιν ἂν δύναται νὰ διαψεύσῃ ὅσα ἀνεπτύξαμεν ἀφόβως καὶ ἀπαθῶς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως «Σαλαμῖνος».

Καὶ ἂν ἐπιτρέπεται εἰς Κυβερνήσεις ἐχούσας εἰς χεῖράς των ἐκθέσεις τοῦ Τζέλικο, τοῦ Λακάζ καὶ τοῦ Γκαίητ, ἐναντίας τῆς πραγματογνωμοσύνης τοῦ Σουρί, νὰ καταφύγουν εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς ἐπαιτείας τὴν εὐνοοῦσαν τὰς ἀπόψεις τῶν γερμανικῶν ἐργοστασίων. Εἶνε δίκαιον ἐὰν ποτὲ λειτουργήσωσι οἱ νόμοι νὰ ζητηθῶσι εὐθῦναι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ποῦ χάνουν τὰ ἐθνικὰ ζητήματα διὰ νὰ ὠφεληθῶσι κομματικῶς.

Η ΚΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Εἰς τὴν ὀγδόην συνέλευσιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν τὰ μικρὰ ἔθνη προσῆλθον μὲ τὸν ἀποκλειστικὸν σκοπὸν νὰ διαδηλώσουν τὴν δυσφορίαν των. Ἐγένετο μάλιστα λόγος περὶ μιᾶς προσχεδιασμένης «στάσεως». Αἱ αἰτιάσεις των συνοψίζονται ὡς ἑξῆς: ὑπερίσχυσις τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, ἀδυναμία τῆς Κοινωνίας ὅπως λύσῃ τὸ πρόβλημα τοῦ ἀφοπλισμοῦ, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐξαρτᾶται ἡ εἰρήνη, τάσις τοῦ συμβουλίου ν' ἀπαλλαγῇ τοῦ διακανονισμοῦ τῶν διεθνῶν διαφορῶν, χάριν τῆς συνήθους διπλωματίας, τάσις τῶν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργῶν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων νὰ ἐπιλαμβάνωνται σπουδαιοτάτων ζητημάτων κατ' ἰδίαν καὶ ἐκτὸς τοῦ πλαισίου τῆς Κοινωνίας.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Μεγάλων Δυνάμεων δὲν παρέλειψαν, φυσικά, νὰ ἐκφωνήσουν ὡραίους λόγους διὰ ν' ἀποδείξουν εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν μικρῶν ἐθνῶν ὅτι πλανῶνται. Οἱ τελευταῖοι ὅμως δὲν ἐπείσθησαν, ἡ δὲ ἀλήθεια δὲν ἀπεκρύβη.

Τὸ ζήτημα τοῦ ἀφοπλισμοῦ εἶνε τὸ κυριώτερον ἐξ ὅσων ἀπησχόλησαν τὴν Γενεύην, διότι τυγχάνει ζήτημα γενικοῦ ἐνδιαφέροντος, ὄχι μόνον διὰ τὰ μικρά, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ μεγάλα ἔθνη.

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν διαλαμβάνει ὅτι «τὰ μέλη τῆς Κοινωνίας ἀναγνωρίζουν ὅτι πρὸς διατήρησιν τῆς εἰρήνης ἐπιβάλλεται ὁ μετριασμὸς τῶν ἐξοπλισμῶν εἰς τὸ κατώτατον ὅριον τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς ἀσφαλείας ἑνὸς ἑκάστου καὶ τῆς ἀνάγκης τῆς κοινῆς δράσεως πρὸς ἐπιβολὴν τῶν διεθνῶν ἀποφάσεων. Ἐξ ἄλλου εἰς τὴν συνθήκην τῶν Βερσαλλιῶν τονίζεται ὅτι ὁ ἀφοπλισμὸς τῶν ἡττημένων θὰ εἶνε τὸ προοίμιον τοῦ γενικοῦ ἀφοπλισμοῦ. Συνεπῶς ὑπάρχει διπλῆ ὑποχρέωσις τῶν Κρατῶν ὅπως ἀφοπλισθοῦν. Τὰ μέλη τῆς Κοινωνίας ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπικαλεσθοῦν τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Καταστατικοῦ, καθὼς καὶ οἱ ἡττημένοι τὴν συνθήκην τῶν Βερσαλλιῶν. Οἱ ἀφοπλισθέντες ἡττημένοι ἐπὶ πλέον ἀπειλοῦν ὅτι ἐν ἧ περιπτώσει δὲν ἀφοπλισθοῦν καὶ οἱ νικηταί, θὰ ἐξοπλισθοῦν ἐκ νέου, πρᾶγμα ποῦ ἐγκυμονεῖ σοβαρωτάτους κινδύνους διὰ τὸ μέλλον.

Ἐκ μέρους τῶν νικητῶν μόνον ὁ κ. Βάντερβελντ, ὁ σοσιαλιστὴς Βέλγος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, συνηγόρησε μέχρι σήμερον ὑπὲρ τοῦ ἀφοπλισμοῦ, ὑποστηρίζων διαρκῶς τὴν ἑξῆς θέσιν: ὁ ἀφοπλισμὸς πρέπει νὰ εἶνε γενικός, διότι διαφορετικὰ δὲν χρειάζεται καθόλου. Ὁ Βέλγος ὑπουργὸς ὑπομιμνήσκει διαρκῶς εἰς τοὺς νικητὰς τὸ καθῆκόν των, κρούων τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου ἐν ἧ περιπτώσει ἀκολουθηθῇ ἄλλη ὁδός. Ὁ κ. Βάντερβελντ καὶ εἰς τὴν παροῦσαν συνέλευσιν ὡμίλησεν ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, ὑποστηρίξας τὴν πρότασιν τοῦ Ὀλλανδοῦ ἀντιπροσώπου κ. Βεέλερτς βὰν Μπλόκλαντ, ὅπως ἡ Κοινωνία μελετήσῃ ἐκ νέου τὰς ἀρχὰς τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ 1924.

Ἡ πρότασις αὐτὴ τοῦ Ὀλλανδοῦ ἀντιπροσώπου, τὴν ὁποίαν ὑπεστήριξαν καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι ἄλλων μικρῶν ἐθνῶν, παρεπέμφθη πρὸς ἐξέτασιν εἰς τὴν τρίτην ἐπιτροπήν, τὴν τοῦ ἀφοπλισμοῦ καὶ τῆς ἀσφαλείας. Ἀλλ' ὑπάρχει κίνδυνος ἡ ὀλλανδικὴ πρωτοβουλία, παρὰ τὴν σημασίαν τὴν ὁποίαν ἀποδίδουν εἰς αὐτὴν τὰ μικρὰ ἔθνη, ν' ἀποδειχθῇ ἁπλῶς μία πλατωνικὴ ἐκδήλωσις.

Δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ὅτι, παρὰ τὰς ἀναληφθείσας ὑποχρεώσεις των, τὰ πλεῖστα τῶν νικησάντων κρατῶν δὲν θέλουν ν' ἀφοπλισθοῦν, τὰ μὲν διότι δὲν παρῃτήθησαν τῆς πολιτικῆς τῆς ἐπεκτάσεως, τὰ δὲ διότι φοβοῦνται ὅτι οἱ ἡττημένοι δὲν θὰ σεβασθοῦν τὰς συνθήκας, παρὰ μόνον ἐφ' ὅσον οἱ νικηταὶ παραμένουν ἔνοπλοι. Ἡ τακτικὴ τῆς Κοινωνίας συνίσταται λοιπὸν εἰς τὴν ἐξουδετέρωσιν τῶν πλατωνικῶν ἐκδηλώσεων τῶν μικρῶν ἐθνῶν ἐναντίον τῆς καταστάσεως ταύτης. Ἡ πολωνικὴ περίπτωσις ἐπιβεβαιοῖ τὰ ἀνωτέρω κατὰ τὸν πλέον ἔκδηλον τρόπον. Ὁ κ. Σοκάλ, ἀντιπρόσωπος τῆς Πολωνίας, ἐπρότεινε τὴν συνομολόγησιν ἑνὸς Ἀνατολικοῦ Λοκάρνο. Ἀλλ' ἡ πρότασις αὕτη ἔχασεν ὅλην τὴν πρακτικὴν σημασίαν της, διότι δὲν ἐγένετο δεκτή, ἀπαγγελθείσης μόνον μιᾶς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἐναντίον τοῦ «ἐπιθετικοῦ πολέμου». Πρὸ τῆς προσφυγῆς εἰς τὰ ὅπλα ἐπιβάλλεται ἡ ἐξάντλησις ὅλων τῶν φιλικῶν μέσων πρὸς εἰρηνικὸν διακανονισμὸν πάσης ἀναφυομένης διαφορᾶς. Συνεπῶς πᾶς κηρυσσόμενος πόλεμος θὰ εἶνε «ἀμυντικός». Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν θέσιν ὑπεστήριξε καὶ ἡ Γερμανία διαρκοῦντος τοῦ παγκοσμίου πολέμου. Ὁ Ἰταλὸς ἀντιπρόσωπος κ. Σιαλόγια παρετήρησεν κατόπιν τούτου ὅτι ἡ πολωνικὴ πρότασις δὲν προσθέτει τίποτε εἰς τὸ Καταστατικὸν τῆς Κοινωνίας καὶ ὅτι δημιουργεῖ μᾶλλον τὴν ἐντύπωσιν ὅτι χρειάζονται καὶ νέαι ἐγγυήσεις διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς εἰρήνης. Εἶνε ἐκπληκτικὸν ὄντως τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Πολωνὸς ἀντιπρόσωπος κ. Σοκὰλ ἐπέμεινεν εἰς τὴν πρότασίν του, ἀφοῦ προηγουμένως ἀπεγυμνώθη αὕτη τελείως.

Ἐπίσης θὰ ἔπρεπε νὰ διερωτηθῇ κανεὶς κατὰ πόσον ἐνέχει πλατωνικὸν καὶ ὄχι πρακτικὸν χαρακτῆρα τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Γερμανίας κ. Στρέζεμαν ἐδήλωσεν ὅτι δέχεται τὸν ὅρον τῆς ὑποχρεωτικῆς διαιτησίας τοῦ Διεθνοῦς Δικαστηρίου τῆς Χάγης. Μεταξὺ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων μόνη ἡ Γαλλία προσεχώρησεν εἰς τὴν ἄποψιν ταύτην, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ὅπως ἐπικυρωθῇ προηγουμένως τὸ πρωτόκολλον τῆς Γενεύης. Δεδομένου ὅμως ὅτι ἡ προσχώρησις τῆς Γαλλίας δὲν ἔχει ἐγκριθῆ ἀκόμη ὑπὸ τῆς γαλλικῆς Βουλῆς, τὸ πρᾶγμα δὲν ἐνέχει καὶ τόσην σοβαρότητα, τοὐλάχιστον πρὸς τὸ παρόν. Ὁ ὅρος τῆς ὑποχρεωτικῆς διαιτησίας ἄλλως τε ἰσχύει μόνον μεταξὺ Κρατῶν, τὰ ὁποῖα ἀμοιβαίως τὸν παρεδέχθησαν καὶ δὲν ἀφορᾷ εἰμὴ μόνον διαφορὰς νομικῆς φύσεως. Πάντως ἡ χειρονομία τοῦ κ. Στρέζεμαν ἀποδεικνύει τὴν διαλλακτικότητα τῆς Γερμανίας.

Πρέπει νὰ τονισθῇ ἐπίσης ὅτι ὁ κ. Στρέζεμαν εἰς τὸν ἐκφωνηθέντα λόγον του ὑπέμνησεν εἰς τοὺς νικητὰς τὴν συνθήκην τῆς εἰρήνης, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἀφοπλισμὸς τῶν ἡττημένων προϋποθέτει καὶ τὸν ἀφοπλισμὸν τῶν νικητῶν. Γενικῶς ὁ λόγος τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Γερμανίας διεπνέετο ἀπὸ μίαν ἠθελημένην αἰσιοδοξίαν. Ὁ κ. Στρέζεμαν ἐνεποίησεν ἀναμφιβόλως ἀγαθὴν ἐντύπωσιν εἰς τὴν συνέλευσιν, ἀλλ' ἀπέφυγεν ἐπιμελῶς νὰ θίξῃ τὰ λεπτὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα τίθενται μεταξὺ τῶν νικητῶν καὶ τῶν ἡττημένων. Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Φραγκφούρτης», ἡ ὁποία ὑποστηρίζει τὴν πολιτικήν του καὶ τὴν ὁποίαν δὲν χαρακτηρίζουν ἐθνικιστικαὶ διαθέσεις, γράφει τὰ ἑξῆς σχετικῶς: «Ὁ κ. Στρέζεμαν δυνατὸν νὰ εἶχε σοβαροὺς διπλωματικοὺς λόγους νὰ μὴ ἐκστομίσῃ πράγματα δυσάρεστα εἰς τοὺς ἰσχυρούς, εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Γαλλίαν δηλαδή, ἀλλ' εἶνε δύσκολον νὰ παραδεχθῇ κανεὶς ὅτι ὁ λόγος του χαρακτηρίζει ἐπακριβῶς τὴν διεθνῆ κατάστασιν.» Τὴν αὐτὴν κρίσιν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκφέρῃ κανεὶς καὶ διὰ τοὺς αἰσιοδόξους λόγους ἄλλων ἐκ τῶν σημαινόντων παραγόντων τοῦ Συμβουλίου, τοῦ σὲρ Ὤστεν Τσάμπερλαιν, τοῦ κ. Μπριὰν καὶ τοῦ κ. Βάντερβελντ, οἱ ὁποῖοι ἠθέλησαν διὰ τοῦ τρόπου τούτου νὰ ἐπουλώσουν μίαν χαίνουσαν πληγὴν καὶ νὰ μετριάσουν τὴν ὀδυνηρὰν ἐντύπωσιν τοῦ κόσμου διὰ τὴν ὑφισταμένην καὶ δυσκόλως ἀποκρυπτομένην κρίσιν, τὴν ὁποίαν ἀντιμετωπίζει σήμερον ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν.

ALCIDE EBRAY

ΣΤΗΛΗ ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

ΤΑ ΚΡΟΣΣΙΑ

Ἀμπα-ζούρ; Στόρι; κλαίουσα ἰτέα; πίδακας; σαγῶνι μητροπολίτη; Ὄχι. Φόρεμα. Ἁπλούστατα φόρεμα, ἀλλὰ μὲ κρόσσια. Κρόσσια ἀπὸ μετάξι, ἀπὸ φτερά, ἀπὸ χάντρες, ἀπὸ πετσί. Φόρεμα φρίσσον ἀπὸ μυριάδες κλωστές, ἢ ἀπὸ ἄπειρες λανιέρες. Φόρεμα τῆς μόδας. Εἶδα κρόσσια ἀπὸ jais νὰ τρέμουν πάνω σ' ἕνα βραδυνὸ φόρεμα ἀπὸ κρὲπ-σατὲν ἄσπρο, εἶδα κρόσσια πράσινα γύρω ἀπὸ ἕνα φουρὼ ἐπίσης πράσινο. Ἔπειτα εἶδα κουμπαράκια pompons γύρω ἀπὸ μιὰ ζακέτα τοῦ σπιτιοῦ. Εἶδα πολύχρωμα κρόσσια σὲ μιὰ ἐσάρπα ταξειδιοῦ. Κρόσσια ἀπὸ λιλιάνυ μαύρη σὲ τρία βολὰν σχηματίζουν τὴ φούστα ἑνὸς φορέματος ἀπὸ κρὲπ-σατὲν μαῦρο ποῦ τὸ κορσὰζ εἶνε κλουτὲ μὲ στράς.

Κρόσσια ἀπὸ jais ἄσπρα καὶ μαῦρα βρίσκονται πάνω σ' ἕνα βραδυνὸ φόρεμα ἀπὸ ἄσπρη μουσελὶν ντὲ σουὰ ἢ ἀπὸ κρὲπ σατέν. Ἰδοὺ ἐπίσης κρόσσια ἀπὸ κορδέλλα ρόζ, περλὲ μὲ ρὸζ πάνω σὲ φουρὼ ἀπὸ μουσσελὶν ντὲ σουὰ βὲρ-πάλ. Ἰδοὺ κρόσσια ἀπὸ πράσινο μετάξι σὲ πέντε ἀπανωτὲς σειρὲς ὡς εἶδος φοῦστα πάνω σ' ἕνα φόρεμα ἀπὸ κρὲπ ντὲ σὶν πράσινο ἐπίσης ποῦ συμπληρώνει ἕνα σάλι ἀπὸ κρὲπ-ντὲ-σὶν πράσινο μὲ ἄνθη μαῦρα καὶ μὲ κρόσσια πράσινα. Ἰδοὺ des longs brins ἀπὸ λιλιάνυ σερὶζ ποῦ σκεπάζουν τὴ φούστα ἑνὸς φορέματος ἀπὸ κρὲπ ντὲ σὶν σερὶζ συγκρατημένα κατ' ἀποστάσεις ἀπὸ γαλόνια κεντημένα μὲ κόκκινο, μὲ γκρενά, μὲ ἄσπρο καὶ μὲ μαῦρο.

Μπορεῖτε ὅμως νὰ κάμετε πάνω σ' ἕνα φόρεμα ἀπὸ κρὲπ ντὲ σὶν ἀμάντ ἕνα ὀδοντωτὸ βολὰν ἀπὸ κορντουὲ ἀμάντ. Καὶ γιὰ νὰ συμπληρωθῇ ἡ μόδα νὰ καὶ ἕνα φόρεμα, ποῦ ἔχει στὸ κάτω μέρος τῶν μανικιῶν, καὶ στὸ κορσὰζ ἐνκρουστασιὸν ἀπὸ κρόσσια βαλμένα σὲ entre-deux μὲ φοῦστα καμωμένη μὲ μάσκα κάτωθεν τῆς ὁποίας μπαίνουν δυὸ βολὰν ἀπὸ κρόσσια. Τὸ φόρεμα αὐτὸ γίνεται ἀπὸ μουσσελὶν βὲρ-πάλ.

Καὶ ἐρχόμαστε στὰ κρόσσια ἀπὸ antruche διὰ τὰ βράδυα φορέματα πάνω σὲ τοῦλι. Ἐπίσης πολλοὶ γιακάδες πανωφοριῶν εἶνε ἀπὸ κρόσσια d' autruche ἀντικαθιστῶντα πολὺ ἐπιτυχῶς τὴ γοῦνα, ποῦ ἔχει παραγίνει πιά.

Femina

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ Τ. Τ. Τ.

Προκηρύσσει μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν τὴν 20ὴν Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 10 π.μ. ἐν τῷ καταστήματι τοῦ ὑπουργείου διὰ τὴν ἐκτύπωσιν 1000 τευχῶν τῆς ἐπετηρίδος τῶν Τ.Τ.Τ. ὑπαλλήλων τοῦ ἔτους 1927.

Οἱ ὅροι εἰσὶ κατατεθειμένοι παρὰ τῷ Τμήματι Προσωπικοῦ τῆς Διευθύνσεως Τ.Τ.Τ., ὧν δύναται νὰ λάβῃ γνῶσιν πᾶς ὁ ἐπιθυμῶν νὰ μετάσχῃ τοῦ διαγωνισμοῦ.

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

Ρωμαντικὴ περιπέτεια

Μιὰ ρωμαντικὴ περιπέτεια στὴν σημερινὴ ἐποχή; Μὰ εἶνε τρέλλα, θὰ φωνάξουν ὅλοι. Τί χρειάζονται ρωμαντικὲς περιπέτειες, καὶ πολύπλοκα πράγματα, τὴν στιγμὴν ποῦ ὅλα εἶνε ἀδέσποτα, ἐλεύθερα, οἱ καρποὶ τοῦ ἔρωτος δρέπονται εὐκολώτερα μέσα εἰς τὰ ἰδιαίτερα «δωμάτια δι' οἰκογενείας», καὶ ἀκόμη εὐκολώτερα περιτάγονται μέσα εἰς τὰ αὐλάκι τῶν δρόμων. Ὅμως, γιὰ συλλογισθῆτε! Καμμιὰ φορὰ ἔχουν κι' αὐτὰ τὸ γοῦστό τους, κι' ὄχι λίγο, σᾶς βεβαιῶ.

— Μὰ δὲν φαντάζεσαι τί ὡραῖα ποῦ περάσαμε, μοῦ εἶπε κάποιος φίλος, τοὺς γάμους τοῦ ὁποίου ἔμαθα ἐσχάτως. Εἴχαμε μοναδικὴν πρωτοτυπία. Τρεῖς μῆνες τώρα μᾶς ἐβασάνιζαν μὲ προετοιμασίες, ψώνια, ἱστορίας. Εἴχαμε λυώσει κυριολεκτικῶς στὰ πόδια μας ἐγὼ κι' ἡ γυναῖκά μου, παρακολουθοῦντες τὴν μαμά, τὸν μπαμπᾶ, τὶς θεῖες, τοὺς θείους, σὲ ψώνια, ἑτοιμασίες, τακτοποίησι σπιτιοῦ, ὡς ποῦ στὸ τέλος βαρεθήκαμε. Ὁ γάμος μας εἶχε ὁρισθῇ γιὰ τὴν προπερασμένη Κυριακή, εἶχαν σκορπισθῇ προσκλητήρια, εἶχαν γίνει ἑτοιμασίες στὸ σπίτι, ὅταν ἔξαφνα, χωρὶς καμμιὰ προσυνεννόησιν, ἀπὸ μιὰ ταυτόχρονο σκέψι, ἀποφασίσαμε νὰ τὸ σκάσωμε. Κουμπάρος ἦταν ὁ ἀδελφός μου ὁ μικρότερος. Κάναμε μιὰ μικρὴ συνωμοσία καὶ τὴν Κυριακὴ τὸ πρωῒ βγήκαμε τάχα νὰ κάνωμε ἕνα γῦρο μὲ τὴν γυναῖκά μου καί... δὲν ξαναγυρίσαμε. Ὁ ἀδελφός μου μᾶς περίμενε σ' ἕνα ξωκκλῆσι καὶ τέλειωσε ἡ ἱστορία. Σὲ βεβαιῶ, ἂν, ὅπως λένε ὁ γάμος εἶνε μία ἀπὸ τὶς ὡραιότερες καὶ πιὸ σημαντικὲς στιγμὲς τῆς ζωῆς μας, ὁ δικός μας ἀσφαλῶς ἦταν. Χωρὶς φασαρία καὶ χωρὶς ἐπίδειξι, χωρὶς τὸ φοβερὸ φράκο, ποῦ ἐννοοῦσε νὰ φορέσω ἡ πεθερά μου, χωρὶς τοὺς τύπους καὶ τὰ ὑποχρεωτικὰ μειδιάματα, ἁπλᾶ, ὡραῖα, ἄνετα, ἑνώσαμε τὴν ζωή μας, ὅπως ὡραῖα, ἁπλᾶ καὶ ἄνετα ἐλπίζω νὰ ζήσωμε καὶ στὸ μέλλον. Δὲν ἐτολμήσαμε νὰ γυρίσωμε στὸ σπίτι, παρὰ μόλις ὕστερα ἀπὸ τέσσερες ἡμέρες, ἀφοῦ ἐγκαίρως εἰδοποιήσαμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους, καὶ φαντ[illegible]σαι τί ἔγινε. Ἡ πεθερά μου ἐννοεῖς [illegible] μᾶς τὸ συγχωρεῖ, ἀλλὰ τί θὰ κάμῃ; Θὰ τῆς περάσῃ!

Τί σημασία ἔχει ὁ θυμὸς μιᾶς πεθερᾶς σὲ μιὰ τέτοια ρωμαντικὴ περιπέτεια; Μιὰ ἀπόλαυσις παραπάνω!

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος

Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος εὑρίσκεται ἤδη εἰς Κωνστάντσαν, ἐντὸς δὲ τῶν ἡμερῶν αὐτῶν θὰ μεταβῇ εἰς Βουκουρέστιον. Θὰ ἐκδράμῃ εἰς κυνήγιον μετὰ τοῦ πρίγκηπος Νικολάου τῆς Ρουμανίας, κατόπιν δὲ θὰ μεταβῇ εἰς Σινάϊαν.

Ὁ ἀναλφαβητισμὸς

Σήμερον Πέμπτην καὶ ὥραν 6—8 μ.μ. ἐν τῷ Ἐθνικῷ Θεάτρῳ συγκροτεῖται πρωτοβουλίᾳ τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας ἡ προαγγελθεῖσα δημοσία συγκέντρωσις περὶ τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ καὶ τῶν μέσων τῆς καταπολεμήσεώς του. Ὁμιλοῦν οἱ κ.κ. Α. Δοξιάδης, Ἀλ. Σβῶλος, Β. Σιμωνίδης, Π. Δημητράτος. Εἴσοδος ἐλευθέρα.

Ὁ Μητροπολίτης Νουβίας

Ἔφθασε χθὲς εἰς Πειραιᾶ ἐκ Μασσαλίας προερχόμενος, καὶ μεταβαίνων εἰς Αἴγυπτον, ὁ Μητροπολίτης Νουβίας.

Ἠλιεύθη....

Ριφθεὶς ἀπὸ τοὺς βράχους τῆς Φρεαττύδος, ἐν Πειραιεῖ, διὰ ν' αὐτοκτονήσῃ ἕνεκα λόγων οἰκονομικῶν, ὁ Ἰω. Χαλδαῖος, ἡλιεύθη ἀπὸ παρατυχόντας ἁλιεῖς.

Ἀστεροσκοπεῖον

Δελτίον 22ας Σεπτεμβρίου. — Ἀτμοσφαιρικὴ κατάστασις πρωΐας Τετάρτης: Ἐπὶ τῆς δυτικῆς Μεσογείου ὑψηλαὶ πιέσεις ἐπὶ δὲ τῆς ἀνατολικῆς σχετικῶς χαμηλαὶ τοιαῦται. Πιθανὸς καιρὸς σήμερον Πέμπτην: Καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα σχεδὸν αἴθριος. Θερμοκρασία ὡς χθές. Ἄνεμοι ἐν μὲν τῇ δυτικῇ Ἑλλάδι βορειοδυτικοὶ ἀσθενεῖς ἐν δὲ τῇ λοιπῇ διάφοροι λίαν ἀσθενεῖς.

Ταχυδρομεῖον

ΠΕΜΠΤΗ, 22 Σεπτεμβρίου.—Ἀεροπορικῶς διὰ Κων)πολιν 10.45' π.μ. «Ἰωάννα» 6 π.μ. Ἀργολικόν. Ρουμανικὸν 10 π.μ. Κωνσταντινούπολιν, Κωνστάντζαν. Ρωσσικὸν 10 π. μ. Σμύρνην, Γιάφφαν. «Μυκάλη» 2 μ. μ. Πάτρας, Κέρκυραν, Ἀγ. 40, Βρινδήσιον. «Ἀθῆναι» καὶ «Ἱέραξ» 2 μ.μ. Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσσαλονίκην. «Μαίρη Μ.» 2 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην. «Κανάρης» 2 μ. μ. Χανιά, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον. «Πέτρος» 2 μ. μ. Μονεμβασίαν, Νεάπολιν, Γύθειον, Γερολιμένα. «Νικόλαος» 2 μ. μ. Κυπαρίσσιον, Γέρακα, Ἁγ. Πελαγίαν, Καλάμας. «Ἀτρόμητος» 2 μ.μ. Φισκάρδον, Σάμην, Ἁγ. Εὐφημίαν, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν. «Ἅγ. Ἰωάννης» 2 μ.μ. Ἰτέαν, Βυτρινίτσαν, Γαλαξείδιον. «Γ. Τόγιας» 2 μ. μ. Σῦρον, Τῆνον, Μύκονον, Εὔδηλον, Σάμον, Τηγάνι. «Ἐλευθερία» 2 μ. μ. Σῦρον, Τῆνον, Ὑστέρνια, Ἄνδρον, Κόρθιον.

ΑΠΟ ΤΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ

Ἔρως καὶ ἀπελπισία

ΙΩΔΙΟΝ ΚΑΙ ΓΥΑΛΙΑ ΤΡΙΜΜΕΝΑ!

—Τρεξᾶτε!... Βοήθεια!...

—Τί εἶνε;... Τί τρέχει;

—Ἡ Κατίνα πῆρε φαρμάκι!

Ὁλόκληρον τετράγωνον τῆς Ν. Ἰωνίας εἶχεν ἀναστατωθῆ. Θρῆνοι καὶ ὀδυρμοὶ ἠκούοντο ἀπὸ ἕνα ἰσόγειον σπιτάκι, ἔξω ἀπὸ τὸ ὁποῖον εἶχε συγκεντρωθῆ ὁλόκληρος σχεδὸν ἡ γειτονιά.

Πράγματι ἡ ὡραία Κατίνα ἡ ὁποία δὲν εἶχε κλείσει ἀκόμη τὰ εἴκοσι χρόνια, ἐκλείσθη εἰς τὴν κάμαρά της καὶ χωρὶς νὰ τὴν ἀντιληφθῇ κανεὶς ἀπὸ τοὺς δικούς της, ἔπιε ἕνα ὁλόκληρο μπουκάλι ἰωδίου εἰς τὸ ὁποῖον εἶχε ρίψει μέσα καὶ τριμμένα γυαλιά!

Καὶ μόνον ὅταν ἤρχισε τρομερὴ εἰς πόνον ἡ διπλῆ ἐνέργεια ἰωδίου καὶ γυαλιῶν, ἡ Κατίνα ἠναγκάσθη νὰ φωνάξῃ:

—Μητέρα μου!... Χάνουμαι!... Βοήθεια!

* * *

Ἡ Κατίνα, ἕνα πολὺ εὔμορφο καὶ χαριτωμένο κορίτσι, ἦτο μέχρι τρέλλας ἐρωτευμένη μ' ἕνα ὑπάλληλο τοῦ Ταχυδρομείου. Τὸ εἰδύλλιον εἶχεν ἀρχίσει νὰ πλέκεται ἀπὸ πέρυσι. Στὰς ἀρχὰς ἄφθα ραντεβουδάκια καὶ πύρινη ἀλληλογραφία. Ἀργότερα ὅμως ὁ ἔρως των ἐφούντωσε καὶ πολὺ συχνὰ οἱ ἐρωτευμένοι ἐβλέποντο εἰς διαφόρους ἐξοχάς, εἰς ἐρημικὰς παραλίας.

Ἦλθε ὅμως καὶ ἡ στιγμὴ ποῦ ἐσήμανε τὸ τέλος τοῦ εἰδυλλίου. Ὁ ταχυδρομικὸς ὑπάλληλος ἤρχισε νὰ βαρύνεται καὶ στὸ τέλος εἶπε καθαρὰ στὴν Κατίνα:

—Δὲν σ' ἀγαπῶ πειά!

—Τώρα μοῦ τὸ λὲς αὐτό;

—Κάποτε ἔπρεπε νὰ στὸ πῶ!

—Δὲν νομίζεις ὅτι εἶνε ἀργά;

—Ποτὲ δὲν εἶνε ἀργὰ δι' ὅ,τι ἀποφασίζει κανείς!

—Μοῦ τὰ λὲς σοβαρὰ τὰ λόγια αὐτά;

—Σοβαρώτατα!

—Καὶ δὲν αἰσθάνεσαι καμμία τύψι μέσα σου;

—Καμμία!... Νέοι εἴμαστε, ἀγαπηθήκαμε, περάσαμε ὡραῖες μέρες μαζὶ καὶ τώρα χωρίζουμε!... Οὔτε οἱ πρῶτοι εἴμαστε οὔτε οἱ τελευταῖοι!

Ἡ Κατίνα δὲν ἐπεζήτησεν ἄλλας ἐξηγήσεις. Ἐπῆγε κατ' εὐθεῖαν σπίτι της, ἐκλείσθηκε στὴν κάμαρά της καὶ ἔκανε ἐκεῖνο ποῦ ἔκανε.

* * *

Ἡ ἀτυχὴς ἐρωτευμένη μετεφέρθη εἰς Νοσοκομεῖον ὅπου μετὰ τὰς πρώτας βοηθείας ἐδέχθη καὶ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ οἰκείου ἀστυνόμου ὅστις τὴν ἀνέκρινε.

Ἰδοὺ τί γράφει σχετικῶς τὸ χθεσινὸν ἀστυνομικὸν δελτίον:

«Χθὲς καὶ περὶ ὥραν 8 1)2 μ.μ. ἀπεπειράθη ν' αὐτοκτονήσῃ ἡ Κατίνα Τσάλη, ἐτῶν 20, λαβοῦσα ἰσχυρὰν δόσιν ἰωδίου ἐντὸς τοῦ ὁποίου εἶχε ρίψει τρίμματα ὑέλου. Οἱ λόγοι οἱ ὠθήσαντες ταύτην ὅπως προβῇ εἰς αὐτοκτονίαν ἦσαν ἐρωτικοί, καὶ συγκεκριμένως διότι ὁ μεθ' οὗ συνεδέετο Ἀπόστολος Γοῦσος, ὑπάλληλος τοῦ Ταχυδρομείου Ἀθηνῶν ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν ὅπως διακόψῃ τὰς μετ' αὐτῆς σχέσεις του. Εἰς τὴν πάσχουσαν παρεσχέθησαν αἱ πρῶται βοήθειαι καὶ εἶτα μετεφέρθη εἰς τὸ ἐκεῖσε νοσοκομεῖον, κατὰ βεβαίωσιν δὲ τῶν ἰατρῶν εὑρίσκεται ἐκτὸς κινδύνου. Διὰ τὴν πρᾶξιν εἰς ἣν προέβη δὲν μετεμελήθη, ὡς τοὐλάχιστον ἐδήλωσεν. Ἐνεργοῦνται τὰ δέοντα ὑπὸ τοῦ ΙΙ Τμήματος Ἀσφαλείας».

Ὁ ρεπόρτερ

«Ἡ ὀργὴ τοῦ δάσους»

Αὔριον Παρασκευὴν εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη δίδεται ἡ πρώτη τοῦ κοινωνικοῦ δράματος τοῦ συναδέλφου κ. Μιχ. Ροδᾶ «Ἡ ὀργὴ τοῦ δάσους».

Θὰ πρωταγωνιστήσουν οἱ κ.κ. Μυρὰτ καὶ Βεάκης.

Ἐκδόσεις

Ὑπὸ τοῦ Ἐκδοτικοῦ Οἴκου Ἐλευθερουδάκη ἐξεδόθη ἡ τραγῳδία τοῦ Γκαῖτε «Ἰφιγένεια ἐν Ταύροις» εἰς τὴν γνωστὴν ἀριστοτεχνικὴν μετάφρασιν τοῦ ἀειμνήστου Κώστα Χατζοπούλου.

Θέατρα

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἁγνὸς Γλεντζές».
ΑΛΑΜΠΡΑ. «Ὁ ὑπερφυσικὸς μπεμπές».
ΔΙΟΝΥΣΙΑ. «Μανὸν Βατώ».
ΙΝΤΕΑΛ «Ἡ μπομπονιέρα» μὲ 10 νέας σκηνάς.
ΚΥΒΕΛΗΣ. Ἡ β' σειρὰ τοῦ «Παπαγάλου».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Ἀντίο Μιμή».
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. «Μὶς Τσάρλεστον».
ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ. «Ναυάγια ζωῆς».
ΚΩΣΤΑΚΗ. (Λεωφόρος Συγγροῦ). «Ὁ κόκκινος μύλος».
ΡΕΚΟΡ. «Παπαγάλος τοῦ 1927».
ΛΑΟΥ. «Ἡ Σκοῦπα τοῦ 1927».

Κινηματογράφοι καὶ Βαριετὲ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. Μπαλλέτο «Χρυσὲς χορεύτριες».
ΑΘΗΝΑΙΟΝ «Αὐτὸς ποῦ δέχεται ραπίσματα».
ΑΛΣΟΣ. «Ἡ Α.Μ. ὁ Ἔρως».
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Γάμος ἄρκτου».
ΗΛΥΣΙΑ. «Ὁ ἁγιασμένος διάβολος».
ΒΕΡΝΤΕΝ. «Ἡ πόλις τῆς ἡδονῆς».
ΑΙΓΛΗ (Ζάππειον). «Ρασπουτίν», «Ἑκάβη».
ΑΤΛΑΝΤΙΣ. «Γιὰ τὸ παιδί της».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Ἀδάμαστος γυναῖκα».

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ "ΠΡΩΪΑΣ,,

"ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΜΑΣ,,

ΤΟΥ ΣΤΑΝΤΑΛ (HENRI BEYLE)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ὁ δοὺξ ἐθημάτιζεν εἰς τὸ σαλόνι του μανιώδης.

— Ξαναφάνηκε ποτὲ τέτοια γυναῖκα!... ἐφώναξε, ποὺ ν' ἀσεβῇ ἔτσι;

Ἡ δούκισσα ἀπήντησε πλήρης χάριτος:

— Ποτέ μου δὲν ἐσκέφθηκα ν' ἀσεβήσω πρὸς τὴν ὑψηλότητά σας. Ἡ ὑψηλότης σας ἔλαβε τὴν ἐξαιρετικὴν συγκατάβασιν νὰ εἰπῇ ὅτι ὁμιλεῖ ὅπως ἕνας φίλος εἰς τοὺς φίλους του. Δὲν ἔχω ἄλλως τε καμμίαν διάθεσιν νὰ μείνω εἰς τὴν Πάρμαν, ἐπρόσθεσε, παρατηροῦσα τὸν κόμητα μὲ ἐσχάτην περιφρόνησιν. Τὸ βλέμμα αὐτὸ ἔπεισε τὸν πρίγκηπα, ἀναποφάσιστον μέχρι τῆς στιγμῆς, νὰ λάβῃ εὐνοϊκὴν ἀπόφασιν, ἂν καὶ τὰ λόγια του ἐφαίνοντο ὡς ὑπόσχεσις. Τὰ λόγια του ὅμως δὲν εἶχαν καὶ πολλὴν δι' αὐτὸν σημασίαν.

Ἀντηλλάγησαν μερικὰ λόγια ἀκόμη καὶ ἐν τέλει ὁ κόμης Μόσκα ἔλαβε τὴν ἐντολὴν νὰ γράψῃ τὴν ἐπιστολὴν τῆς χάριτος, τὴν ὁποίαν ἐζήτει ἡ δούκισσα. Παρέλειψε ὅμως τὴν φράσιν: «ὅτι ἡ ἄδικος αὐτὴ διαδικασία δὲν θέλει ἔχῃ οὐδεμίαν μελλοντικὴν συνέπειαν».

Ἀρκεῖ, ἐσκέφθη ὁ κόμης, ὅτι ὁ πρίγκηψ ὑπόσχεται ὅτι δὲν θὰ ὑπογράψῃ τὴν ἀπόφασιν ὅπου θὰ τοῦ ὑποβάλλουν. Ὁ πρίγκηψ ὑπογράφων τὸν ηὐχαρίστησε διὰ τοῦ βλέμματος.

Ὁ κόμης εἶχεν ἄδικον, διότι ὁ πρίγκηψ ἦτο καὶ κουρασμένος καὶ θὰ ὑπέγραφε ὅ,τι δήποτε. Ἐθεώρει ὅτι ἔπρεπε νὰ τελειώσῃ ὁπωσδήποτε ἡ σκηνή, διότι ὅλη ἡ ὑπόθεσις ἐπηρεάζετο ἀπὸ τὴν σκέψιν: «Ἐὰν ἡ δούκισσα φύγῃ ἀπὸ τὴν Αὐλήν μου, ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν θὰ πλήξω ἕως θανάτου.» Ὁ κόμης παρετήρησεν ὅτι ὁ πρίγκηψ διώρθωσε τὴν ἡμερομηνίαν καὶ ἀντ' αὐτῆς ἔθεσε τὴν αὐριανήν. Παρετήρησε τὸ ὡρολόγιον. Ἐπλησίαζε μεσονύκτιον, καὶ ὁ πρίγκηψ ἐθεώρησε τὴν διόρθωσιν αὐτὴν ὡς δεῖγμα σχολαστικισμοῦ καὶ καλῆς διοικήσεως. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξορίαν τῆς μαρκησίας Ραβέρσι, οὔτε τὴν ἔθιξε κἄν, διότι ὁ πρίγκηψ ἠσθάνετο ἰδιαιτέραν εὐχαρίστησιν ἐξοργίζων κανένα.

—Στρατηγὲ Φοντάνα! ἀνεφώνησε ἡμιανοίγων τὴν θύραν.

Ὁ στρατηγὸς ἐνεφανίσθη μὲ τόσην ἔκπληξιν καὶ περιέργειαν εἰς τὸ πρόσωπόν του, ὥστε μεταξὺ τοῦ κόμητος καὶ τῆς δουκίσσης ἀντηλλάγη εὔθυμον βλέμμα, τὸ ὁποῖον ἐπεσφράγισε τὴν εἰρήνην.

—Στρατηγὲ Φοντάνα, εἶπεν ὁ πρίγκηψ, θὰ πάρῃς τὸ ἁμάξι μου ποῦ περιμένει ἐμπρὸς εἰς τὸ περιστύλιον. Θὰ μεταβῇς εἰς τὴν μαρκησίαν Ραβέρσι καὶ θὰ ζητήσετε νὰ τὴν ἰδῆτε. Ἐὰν ἔχῃ ἤδη πέσῃ νὰ κοιμηθῇ, θὰ προσθέσετε ὅτι πηγαίνετε ἐκ μέρους μου καὶ θὰ τῆς εἰπῆτε ἀκριβῶς τὰ ἑξῆς: «Κυρία μαρκησία Ραβέρσι, ἡ Αὐτοῦ Γαληνοτάτη Ὑψηλότης σᾶς παρακαλεῖ νὰ ἀναχωρήσετε αὔριον, πρὸ τῶν ὀκτὼ τῆς πρωΐας, διὰ τὸν πύργον σας τῆς Βελέγγιας. Ἡ Αὐτοῦ Ὑψηλότης θὰ σᾶς γνωρίσῃ, πότε ἠμπορεῖτε νὰ ἐπιστρέψητε εἰς Πάρμαν.»

Ὁ πρίγκηψ ἀνεζήτησε διὰ τοῦ βλέμματος τὴν δούκισσαν, ἡ ὁποία, χωρὶς νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ, ὅπως ἐπερίμενε, τοῦ ἔκαμε μίαν βαθυτάτην ὑπόκλισιν καὶ ἐξῆλθε ταχέως.

—Τί γ[illegible]α! εἶπεν ὁ πρίγκηψ στρεφόμενος πρὸς τὸν κόμητα Μόσκα.

Ὁ κόμης, κατενθουσιασμένος ἀπὸ τὴν ἐξορίαν τῆς μαρκησίας Ραβέρσι, ἡ ὁποία διηυκόλυνε ὅλας του τὰς ἐνεργείας ὡς ὑπουργοῦ, ἔμεινε ὁμιλῶν ἐπὶ ἡμίσειαν ἀκόμη ὥραν ὡς ἔμπειρος αὐλοκόλαξ. Ἤθελε νὰ παρηγορήσῃ τὸν πρίγκηπα διὰ τὴν προσβληθεῖσαν φιλοτιμίαν του καὶ δὲν ἔφυγε παρὰ ἀφοῦ ἐπείσθη ὅτι ἡ ἱστορία τοῦ Λουδοβίκου 14ου δὲν εἶχεν ὡραιοτέραν ἱστορίαν, ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τὴν ὁποίαν διὰ τοῦ ἀποψινοῦ ἐπεισοδίου θὰ παρεῖχεν ὁ πρίγκηψ εἰς τοὺς μέλλοντας βιογράφους του.

(Ἀκολουθεῖ).

Ἀθλητισμὸς

—Διὰ τὸ παγκόσμιον πρωτάθλημα τῆς πυγμαχίας. — Σήμερον τὸ μεγάλο μάτς.

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα διεξάγεται εἰς τὸ Σικάγον ὁ μέγας πυγμαχικὸς ἀγὼν (ρεβάνς), μεταξὺ τοῦ ἤδη πρωτοπυγμάχου Τζένε Τούνεη καὶ τοῦ πρώην τοιούτου Τζὰκ Ντέμσεϋ, διὰ τὸν τίτλον τοῦ παγκοσμίου πρωταθλήματος. Ὁ ἀγὼν θὰ εἶνε 15 γύρων τῶν 3 λεπτῶν. Ὁ Ντέμσεϋ, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελε κερδίσει θὰ ἀποκτήσῃ καὶ πάλιν τὸν τίτλον τοῦ πρωταθλητοῦ. Ἐν τούτοις, ὡς «φαβορί» φέρεται καὶ πάλιν ὁ Τούνεη.

Τζένε Τούνεη

—Ὁ τεχνικὸς ἀπολογισμὸς τῶν Πανελληνίων ἀγώνων.

Οἱ Πανελλήνιοι ἀθλητικοὶ ἀγῶνες, οἱ ὁποῖοι ἔληξαν ἤδη ἐπιτυχῶς εἰς τὴν Θεσσαλονίκην δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἴπῃ κανεὶς ὅτι ἀπὸ τεχνικῆς ἀπόψεως μᾶς παρουσίασαν σπουδαῖα πράγματα. Ὄχι ὅμως ὅτι καὶ ὑστέρησαν.

* * *

Ἰδιαιτέραν ἐν τούτοις ἐντύπωσιν ἔκαμεν ὁ ἀθλητισμὸς τῶν ἐπαρχιῶν, ὁ ὁποῖος καίτοι δὲν ἐθεωρεῖτο ὑπολογίσιμος, κατώρθωσεν ἐν τῇ ἕδρᾳ του νὰ ἐπιτύχῃ τόσον ἀξιόλογα ἀποτελέσματα, εἰς βαθμὸν ὥστε νὰ δυσκολευθοῦν πολὺ τὰ Ἀθηναϊκὰ σωματεῖα διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ὑπεροχήν.

Οὕτω, λόγου χάριν ἡ νίκη τοῦ Λουκᾶ ἐναντίον τοῦ Κράνη, εἰς τὸν δρόμον τῶν 10 χιλιάδων μέτρων, ἡ νίκη τοῦ «Ὀρφέως» εἰς τὴν σκυταλοδρομίαν, τοῦ Φέσσα εἰς τὸν δρόμον τῶν 100 μέτρων, ἦσαν ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ πολὺ δύσκολα θὰ μποροῦσε νὰ περιμένῃ κανείς.

* * *

Ἀπὸ τὰς πλέον ἀξιολόγους ἐπιδόσεις, ποῦ ἐπετεύχθησαν καὶ κατὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας τῶν ἀγώνων, ἦτο ἡ τοῦ γνωστοῦ πρωταθλητοῦ τῶν ἐμποδίων Μοιροπούλου, ὅστις ἔπειτα ἀπὸ μίαν συστηματικὴν προπόνησιν, κατώρθωσε νὰ ἰσοφαρίσῃ, εἰς τὴν ἰδικήν του διαδρομὴν τῶν 100 μέτρων, τὴν Πανελλήνιον ἐπίδοσιν.

Πολὺ καλὴ ἐπίσης ἡ ἐπίδοσις τοῦ Σταυρινοῦ εἰς τὰ 800 μέτρα, ὁ ὁποῖος κατώρθωσε νὰ πλησιάσῃ κατὰ 1)5 τοῦ δευτερολέπτου τὴν Πανελλήνιον ἐπίδοσιν. Ὁ Σταυρινὸς εὑρίσκεται ἀπὸ τινος εἰς πολὺ καλὴν φόρμαν, δι' αὐτὸ καὶ δὲν ἀποκλείεται νὰ μᾶς παρουσιάσῃ ἐκπλήξεις εἰς προσεχεῖς ἀγῶνας.

Μεγάλην συγκίνησιν ἐπροξένησαν, ἐξ ἄλλου, εἰς τοὺς ἀθλητικοὺς κύκλους, αἱ ἐπιδόσεις δύο ἁλμάτων, τοῦ ἅλματος εἰς μῆκος καὶ τοῦ ἐπὶ κοντῷ.

Εἰς τὸ πρῶτον ἔπειτα ἀπὸ τόσον χρόνον καὶ τόσην σειρὰν ἀγώνων, καὶ οἱ τρεῖς πρῶτοι ἀθληταὶ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Μπεναρδῆν, κατώρθωσαν νὰ ὑπερβοῦν εἰς συνεχῆ των πηδήματα τὰ 6 μέτρα. Ὁ πρῶτος μάλιστα ἔφθασε εἰς τὰ 6.67μ.

Εἰς τὸ δεύτερον, μετὰ τὴν ἀκουσίαν ἀπουσίαν τοῦ εἰδικοῦ πρωταθλητοῦ μας Α. Καραγιάννη, ὁ γνωστὸς παλαίμαχος ἀθλητής, Ἀνδρεόπουλος, τοῦ «Πανελληνίου», ἐπέτυχε τὴν καλὴν ἐπίδοσιν 3.55μ. ποῦ εἶνε μία ἐνθάρρυνσις διὰ τὸ μέλλον.

* * *

Ἀπὸ γενικῆς ἀπόψεως, ἡ τέλεσις τῶν Πανελληνίων ἀγώνων εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ἦτο μία ἐπιτυχὴς ἰδέα, ἐλπίζεται δὲ ὅτι κατόπιν τῆς ἐπιτυχίας τῶν ἀγώνων, θὰ καθιερωθῇ οὕτως ὥστε νὰ γίνωνται ἐναλλὰξ καὶ εἰς ἄλλας ἐπαρχιακὰς πόλεις. Διότι μόνον μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ δυνηθῶμεν νὰ γνωρίσωμεν καλῶς τὸν ἐπαρχιακὸν ἀθλητισμόν, ὁ ὁποῖος, ὅπως ἀπεδείχθη τοὐλάχιστον εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, διαθέτει ἀρκετὰ ὑπολογήσιμον ὑλικόν.

— Οἱ ποδοσφαιρικοὶ Θεσσαλονίκης

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 21. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Κατὰ τοὺς σημερινοὺς ἀγῶνας ἡ ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς τοῦ «ΠΑΟΚ» ἐνίκησε τὴν ἀγγλικὴν ὁμάδα «Βάγιαντ» μὲ τρία τέρματα ἔναντι ἑνός.

Ἀφίκετο ἡ ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς Νοβισὰλ Νάκ.

Γραμματοκιβώτιον

Τὸ ἐμπόριον τῆς σαρκὸς

Καλαμάκι, (Π. Φαλήρου).
21 Σ)βρίου 1927

Ἀγαπητὴ «Πρωΐα»,

Σὰν φανατικὸς ἀναγνώστης σου παρηκολούθησα καὶ 'γὼ τὰ περὶ σωματεμπορίας ἄρθρα τοῦ ἀξιοτίμου κ. «ΣΙΓΜΑ» ὡς καὶ τὴν καμπάνια τοῦ Ρενάτα Γκρατσιάνα. Καὶ διὰ μὲν τὸν δεύτερον θὰ σᾶς γράψω ἀργότερα ἀφοῦ λάβω πλέον σαφεῖς ἐκ Βερώνης πληροφορίας, ἐκθέτων, ἐντὸς τοῦ ἀναγνωστικοῦ δυνατοῦ πλαισίου, τὰ κατ' αὐτὸν καὶ τὴν ψυχοσύνθεσίν του. Διὰ τὸν πρῶτον ὅμως κύριον θὰ ἤθελα — ἂν αὐτὸ δὲν ἐνοχλῇ κανένα — νὰ ὑποβάλω μερικὰς ἐρωτήσεις: Λέγει ὁ ἀρθρογράφος ὅτι τὸ ἐπίσημον Κράτος ἀναγνωρίζει τὴν πορνείαν καὶ τὸ κατηγορεῖ ὡς ὀπισθοδρομικὸν καὶ ὡς διεφθαρμένον. Κατ' αὐτὸν πρέπει νὰ κλεισθοῦν οἱ περίφημοι οἶκοι καὶ οὕτω τὸ Κράτος θὰ κάμῃ μέγα βῆμα προόδου καὶ πολιτισμοῦ. Δὲν ὑπολογίζει ὅμως οὔτε τί θὰ γίνουν αἱ δυστυχεῖς αὐταὶ τέως ἔγκλειστοι ὑπάρξεις οὔτε ἡ ὑπόλοιπος κοινωνία.

Πρὶν ἀπὸ τὴν ἠθικὴν τῆς κοινωνίας εἶνε ἡ ὑγεία. Δὲν θὰ εἶνε ἄγνωστος εἰς τὸν ἐν λόγῳ κύριον ἡ διάδοσις τῶν ἀφροδισίων νοσημάτων. Πρὸς καταπολέμησιν αὐτῶν ὁ σοφὸς καὶ ἀκάματος εἰδικὸς καθηγητὴς κ. Φωτεινὸς συνέστησεν ἰατρεῖα εἰς τὰ ὁποῖα καθημερινῶς ὁ κ. Εὐαγγέλου μοχθεῖ ἐπιθεωρῶν, συνιστῶν καὶ ἀποστέλλων τὰς πασχούσας εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Συγγροῦ, εἰς τὸ Νοσοκομεῖον ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον οὐχὶ μόνον σωματικὴ θεραπεία γίνεται, ἀλλὰ καὶ ἠθικὴ διδασκαλία πρὸς σωτηρίαν τῶν δυστυχῶν ὑπάρξεων ὑφ' ὅλου τοῦ προσωπικοῦ τοῦ μοναδικοῦ διὰ τὰ Βαλκάνια Νοσοκομείου. Ἀλλά, δυστυχῶς, ἡ διάδοσις τῶν τοιούτων νόσων ἐξακολουθεῖ ἀπελπιστικὴ καὶ εἰς τοῦτο πταίει ἡ κρατικὴ ὀργάνωσις καθ' ὅτι δὲν ἐπιθεωροῦνται ἰατρικῶς ἀλλ' οὔτε κἂν εἶνε ἐπισήμως γνωσταὶ αἱ διάφοροι πανσιόν, τὰ διάφορα οἰκήματα τὰ ἐνοικιάζοντα δωμάτια μετ' ἐπίπλων, αἱ διάφοροι κυρίαι χῆραι καὶ ἄνανδροι, ἑστίαι τρομερὰ παντοειδῶν μολύνσεων. Εἰς τοῦτο ἐπίσης πταίουν οἱ προσβαλλόμενοι ἐκ τῶν ὡς ἄνω νόσων, διότι δὲν καταγγέλλουσι τὰς πασχούσας ὑφ' ὧν ἐμολύνθησαν. Ἐὰν λοιπὸν αὐτὴν τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ὑπάρχουσιν οἱ ὡς ἄνω οἶκοι μαστίζεται ὁ κόσμος ἐκ τῶν ἀφροδισίων νόσων τί θὰ γίνῃ αὔριον κλειομένων τῶν οἴκων; Πόθεν θὰ ἐξετάζωνται αἱ ἀνεπίσημοι πλέον καὶ κρυφίαι ἱερόδουλοι; Παραπονεῖται εἰς ἕτερον ἄρθρον του ὁ ἀξιότιμος κ. Σ. ὅτι αἱ ἀοιδοὶ τῶν καμπαρὲ ἐρχόμεναι ἐν Ἑλλάδι ὑφίστανται τὴν ταπείνωσιν τῆς γυναικολογικῆς ἐξετάσεως καὶ ὅτι δὲν ἔχομεν ἰδέαν καὶ συναίσθησιν τῶν μιούζικ-χώλλ. Ἀλλὰ θὰ ἤθελα νὰ μοῦ ἐχαρακτήριζε ποῖον Ἀθηναϊκὸν κέντρον ἐννοεῖ ὡς τοιοῦτον, διότι ἐγὼ τοὐλάχιστον ἂν καὶ γνωρίζω σχεδὸν ὅλα τὰ Ἀθηναϊκὰ κέντρα, δὲν βλέπω κανὲν μιούζικ-χώλλ. Ἔπειτα γνωρίζει ὁ κ. ἀρθρογράφος, ὅτι αἱ προσερχόμεναι ἀοιδοὶ εὑρέθησαν πλειστάκις πάσχουσαι ἐπικινδύνως; Πῶς εἶνε λοιπὸν δυνατὸν νὰ μὴ παραβλέψωμεν τὴν ἠθικὴν ταπείνωσιν πρὸ τοῦ σωματικοῦ κινδύνου; Κατηγοροῦν τὴν κρατικὴν ὀργάνωσιν διὰ τὰ «ἄγουρα». Μὰ τί νὰ κάνῃ τὸ Κράτος ὅταν δὲν ὑπάρχῃ σπίτι; Γνωρίζει ὁ κ. Σ. ὅτι πολλὰ ἐξ αὐτῶν ἡλικίας 13—16 ἐτῶν δεσποινάρια μεταδίδουσι σωρείαν ἀφροδισίων νόσων; Εἰς τὸ σημεῖον ὅμως αὐτὸ πταίει τὸ σπίτι, πταίει τὸ σχολεῖον, πταίει ἡ κοινωνία. Μορφώσατε μητέρας διὰ νὰ ἔχετε θυγατέρας. Ἡ ἀποστολὴ τοῦ σχολείου καὶ δὴ τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως μόνον ἐν Ἑλλάδι παραβλέπεται. Δὲν εἶνε μόνον ἡ ἐκμάθησις ὡρισμένων γραμμάτων ἀναγκαία, ἀλλὰ πρὸ παντὸς τὸ ὑγιὲς ξύπνημα τῆς ψυχῆς. Βάλετε ἀπὸ κοντὰ τὸ ἀγόρι καὶ τὸ κορίτσι εἰς μικρὰν ἡλικίαν καὶ κάνετέ τους φίλους, συντρόφους. Μὴ δεικνύετε εἰς αὐτοὺς τὴν παλαιὰν μυστικοπάθειαν τῶν δύο φύλων, ἀλλὰ συνηθίσατέ τους εἰς αὐτὸ ὡς κάτι ἐντελῶς φυσιολογικόν. Καὶ πρὸ παντὸς ἐνισχύσωμεν ὅλοι τὸ τμῆμα ἠθῶν. Διὰ διαλέξεων, διὰ βιβλίων καὶ συστηματικῆς προπαγάνδας ἂς ἀνοίξωμεν τὰ μάτια τῶν οἰκογενειῶν καὶ τῶν κοριτσιῶν. Ἐκεῖ εἶνε ἡ σωτηρία.

Ζητῶν συγγνώμην διὰ τὴν ἐνόχλησιν

Διατελῶ
Γ. Μελισσηνὸς
Παρασκευαστὴς Παθολογικοῦ Ἀνατομείου

Ὁ τύφος καὶ τὸ ὑπουργ. Συγκοινωνίας

Κύριε Διευθυντά,

Παρὰ τὰς δημοσιευθείσας διαμαρτυρίας ἐν τῇ ἀξιοτίμῳ ὑμῶν ἐφημερίδι «Πρωΐα» τοῦ ἀξιοτίμου κ. Χαροκόπου καὶ τοῦ ἰατροῦ κ. Μιχαλοπούλου εἰς τὸ «Ἔθνος» ἐξακολουθοῦν ἀπὸ 2 ἤδη μηνῶν νὰ ρέουν μακαρίως αἱ ἀκαθαρσίαι τῆς μεγάλης ὑπονόμου τῆς ὁδοῦ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ ἀπὸ τῆς εἰσόδου τῆς φρουρᾶς τοῦ Προέδρου Δημοκρατίας πρὸς τὰ Ἀνάκτορα.

Κατὰ τὴν ἐν τῇ ἰταλικῇ πρεσβείᾳ πρό τινων ἡμερῶν δοθεῖσαν ἑσπερίδα πάντες οἱ διερχόμενοι τὸ Κυβερνεῖον ἔφριξαν πρὸ τῆς ἐγκληματικῆς ταύτης ἀδιαφορίας τῶν ἁρμοδίων. Κατόπιν τούτου πῶς θέλει ἡ κοινὴ γνώμη νὰ μὴ ὑπάρχουν ἐπιδημίαι τύφου κλπ. ἀφοῦ ἔξωθι τῆς κατοικίας τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας καὶ πρὸ τῆς θύρας τοῦ Μεταξικοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ἡ ὑπόνομος ἐκβάλλει πάντα τὰ μικρόβια διὰ συνεχοῦς ροῆς εἰς τὸ Ζάππειον;

Ἀφοῦ τὸ ὡραιότερον μέρος τοῦ Β. Κήπου κατελήφθη ὡς στρατὼν τῶν εὐζώνων, οἵτινες καὶ τὸ ὀλίγον νερὸ τοῦ Κήπου χρησιμοποιοῦσι δι' ἀνάγκας των, δὲν εἶνε δυνατὸν τοὐλάχιστον νὰ φροντίσουν νὰ καθαρισθῇ ἡ πρὸ τοῦ Κυβερνείου ὑπόνομος τῆς εὐζωνικῆς φρουρᾶς;

Ἡ μέλλουσα νὰ συνέλθῃ Βουλὴ θ' ἀσχοληθῇ μὲ τὴν πρωτάκουστον κατάληψιν τοῦ Β. Κήπου καὶ τοῦ νεροῦ του ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς στρατὼν τῶν εὐζώνων.

Ἀθῆναι τῇ 20 Σ)βρίου 1927

Μετὰ τιμῆς
Κ. Γεωργαντᾶς
μηχανικὸς

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. ΚΥΡΚΟΥ

ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Κύρκος ἐρωτηθεὶς ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐπὶ τῶν ἐντυπώσεών του ἐκ τῆς ἀνὰ τὴν Ἀνατ. Μακεδονίαν περιοδείας του ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

— Αἱ ἐντυπώσεις μου εἶνε ἀπὸ πάσης ἀπόψεως εὐχάριστοι καὶ ἐνθαρρυντικαί. Ὅλοι οἱ συνοικισμοὶ τοὺς ὁποίους ἐπεσκέφθην, παρὰ τὴν ἀνεπιτυχῆ ἐσοδείαν, κατέχονται ἀπὸ ἀπαράμιλλον ὀργασμὸν καὶ σφρῖγος. Οἱ πρόσφυγες δι' ἰδίων αὐτῶν δαπανῶν ἐπεξέτειναν καὶ ηὔρυναν τὰς οἰκίας τὰς ὁποίας τοῖς παρεχώρησεν ὁ ἐποικισμὸς καὶ ἐπιδιώρθωσαν τὰς μουσουλμανικὰς τοιαύτας, εἰς βαθμὸν ὥστε σήμερον νὰ εἶνε ἀγνώριστοι. Ἔκτισαν μεγαλοπρεπῆ σχολεῖα καὶ ἀνήγειραν τὰς ἐκκλησίας των. Εἰς ὅλα τὰ χωριὰ γίνεται μία ἐντατικὴ οἰκοδομικὴ ἐργασία. Ἡ πρόοδος εἶνε ἀπολύτως καταφανής, ἐμπνέουσα σκέψεις ἐνθαρρυντικὰς διὰ τὸ μέλλον καὶ αὐξάνουσα τὴν πίστιν ἐπὶ τὴν ζωτικότητα καὶ τὴν ἀντοχὴν αὐτοῦ τοῦ λαοῦ.

—Συνεδρίασις τοῦ Συμβουλίου στεγάσεως

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας συνῆλθε τὸ Συμβούλιον Στεγάσεως ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Γεν. γραμματέως τοῦ ὑπουργείου καὶ συνεζήτησε διάφορα ζητήματα ἀφορῶντα τοὺς πρόσφυγας.

Τὸ συμβούλιον συγκεκριμένως συνεζήτησε τὸ ζήτημα τῆς ταχυτέρας ἀποπερατώσεως τῶν ἔργων ὁδοποιίας ἐν τῷ συνοικισμῷ Ν. Φιλαδελφείας καὶ τοῦ δικτύου τῆς ὑδρεύσεως αὐτοῦ.

Σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῆς ὁδοποιίας πληροφορούμεθα ὅτι ἡ σχετικὴ προεργασία ἔχει καταρτισθῆ ἤδη ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας τεχνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου, ὑπολείπεται δὲ ἡ προκήρυξις τῆς σχετικῆς δημοπρασίας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἀπαιτηθησόμενον διὰ τὴν ὡς ἄνω ἐργασίαν ποσόν, τοῦτο εὑρίσκεται ἤδη ἐγγεγραμμένον εἰς τὸν προϋπολογισμόν.

—Τὰ νομοσχέδια τῆς ἀνταλλαγῆς

Ἐπανερχομένου αὔριον Παρασκευὴν ἐκ Γενεύης τοῦ ὑφυπουργοῦ τῆς Ἀνταλλαγῆς κ. Μπακάλμπαση, θὰ κληθῇ διὰ τὴν προσεχῆ Δευτέραν ἡ ἐπὶ τῶν προσφυγικῶν κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ διὰ νὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὰ ἐκκρεμῆ νομοσχέδια τῆς ἀνταλλαγῆς.

Τὸ ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς λήγει, ὡς γνωστόν, τὴν 30ὴν Σεπτεμβρίου.

—Ἡ κατάστασις τῶν συνοικισμῶν

Πλεῖσται προσφυγικαὶ ὀργανώσεις τῶν συνοικισμῶν εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας κ. Κύρκου ἐκ Μακεδονίας θὰ διαμαρτυρηθῶσιν εἰς αὐτὸν διὰ τὴν ἀθλίαν κατάστασιν τῶν συνοικισμῶν ἀπὸ ὑγιεινῆς ἀπόψεως.

Αἱ ἐν λόγῳ ὀργανώσεις θὰ τονίσωσιν εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν ὅτι ἀπὸ μηνῶν ἤδη δὲν ὑφίσταται οὐδεμία πραγματικὴ ἐπίβλεψις διὰ τὴν καθαριότητα καὶ ἐν γένει ὑγιεινὴν κατάστασιν τῶν κατοίκων τῶν συνοικισμῶν.

—Ὁδηγίαι εἰς ἐπιτροπὰς

Ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου τμήματος τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου ἀπεστάλησαν χθὲς εἰς τὰς ἐν Θεσσαλονίκῃ προσωρινὰς ἐκτιμητικὰς ἐπιτροπὰς τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων μακραὶ ὁδηγίαι περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκδικάσεως τῶν δηλώσεων τῶν δικαιούχων.

Ἐπίσης ἀπεστάλησαν καὶ αἱ πρὸς ἐκδίκασιν δηλώσεις τῆς ἐν λόγῳ περιφερείας.

—Αἱ προσφυγικαὶ ὁμολογίαι

Ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τοῦ προσφυγικοῦ δανείου τῶν ἀνταλλαξίμων ἐγένοντο πράξεις μετρητοῖς μὲν μεταξὺ τῶν 654—656.60 καὶ 656, ἐπὶ προθεσμίᾳ δὲ μεταξὺ τῶν 654—657.50 καὶ 657.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Δικηγόροι

Ὁ Δικηγόρος κ. ΚΩΝΣΤ. Δ. ΡΙΖΟ[illegible] τέφερε τὸ γραφεῖόν του ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Π[illegible] πιστημίου ἀριθ. 57.

Ἠρ. Μποσταντζόγλου, Δικηγόρος [illegible] πᾶσι δικαστηρίοις καὶ Ἀρείῳ Πάγῳ. [illegible] νος 3—Ὁμόνοια. Τηλ. Ν. 14—13.

Καταστήματα

ΝΕΑΙ ΑΦΙΞΕΙΣ: Ὑφάσματα [illegible] πλώσεως, Στόφαι Μεταξωταί, Σιμιλ[illegible] Μοδέρνα σχέδια, Κρετὸν Toiles [illegible] jouy, χάρτης Ταπετσαρίας, Μουσ[illegible] δες πατωμάτων, τάπητες καὶ διάφορ[illegible] Κονταρια Ὀρειχάλκινα εἰς τὸν [illegible] εἰδῶν ἐπιπλώσεως «ΡΥΘΜΟΣ» [illegible] γῆς 20.

Ἰατροὶ

Ὁ χειρουργὸς κ. Ν. Κωτσονόπουλος [illegible] νελθών, δέχεται Ἱπποκράτους 19, 4[illegible] Τηλ. 10—98.

Ὁ καθηγητὴς κ. Λοῦρος, μετώκησεν [illegible] καταστασθεὶς ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ αὐτοῦ κα[illegible] τῆς νεοδμήτου Κλινικῆς του, ὁδὸς Σ[illegible] παραπλεύρως Ἀκαδημίας. Δέχεται κα[illegible] κάστην 10—12 π.μ. Ἀριθ. τηλ. 491.

ΑΛΛΑΓΗ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ. Ὁ γυνα[illegible] γος μαιευτὴρ κ. Ταμπουρῆς μετώκησεν [illegible] τὴν ὁδὸν Τζώρτζ 34, Στουρνάρα γωνί[illegible] δέχεται καθ' ἑκάστην 10—12 καὶ 4—7.

—Οἱ εἰδικοὶ Δερματολόγοι ἰατροὶ ΜΟΝΤΕΣΑΝΤΟΣ καὶ ΑΝΝΙΝΟΣ δέχ[illegible] πλατεῖα Κάνιγγος, Τζώρτζ 4, 10—1 καὶ [illegible] 7. Τηλέφ. 32—39.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΣΑΣ: Μόνον μὲ τὴν [illegible] τριχῶν Παπαζήτη ἐπιτυγχάνεται τὸ [illegible] μα ποῦ θέλετε. Μαυρομιχάλη 54.

Ι. ΚΑΚΟΥΡΗΣ ὠτορινολ[illegible] ρυγγολόγος. Δέχεται. Χαλ[illegible] κονδύλη 52α. 4—6 μ. μ.

—Ὀφθαλμίατρος ΑΘ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥ[illegible] δέχεται 9-12 π. μ. Γ' Σεπτεμβρίου 56[illegible].

—Ὁ ἐπιμελητὴς τοῦ Νοσοκομείου Α. Σ[illegible] γροῦ κ. Χριστόφορος Δούκας [illegible] τρὸς ἀφροδισιολόγος—δερματολόγος ἐπ[illegible] θεν ἐκ τοῦ ταξειδίου του καὶ δέχεται [illegible] νίου 34 ἀπὸ 8-9 1)2 καὶ 5 1)2—8. Τηλ. [illegible] νέον.

- Θεραπεία νοσημάτων στομάχου [illegible] κτινοσκόπησι. στομάχου. Εἰδικὸς [illegible] Γ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ὁδὸς Πειραιῶς 20 τηλ. [illegible]

ΜΙΧ. ΓΕΩΡΓΑΡΙΟΥ ὀφθαλμίατρος [illegible] ραπεύει τὸν καταρράκτην ἐντὸς 5 ἡμερῶν [illegible] νέας μεθόδου, τὰ τραχώματα κ.λ.π. [illegible] Πειραιῶς Πλατεῖα Ὠδείου, Τηλ. 4[illegible]

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜ[illegible]
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν κ.κ. μετόχων [illegible] κατ' ἀπόφασιν τοῦ Δ. Συμβουλίου [illegible] προμέρισμα διὰ τὴν πρώτην ἑξάμηνον [illegible] δρχ. 3,50 (τρεῖς δραχμαὶ καὶ ἡμίσει[illegible] τὰ μετοχήν, καθαρὸν φόρου καὶ καταβ[illegible] ον, ἀφοῦ παρέλθωσιν αἱ νόμιμοι προθεσ[illegible] ἤτοι ἀπὸ τῆς 14 Ὀκτωβρίου 1927 παρὰ [illegible] κεντρικῷ καταστήματι τῆς Τραπέζης [illegible] τοῖς ὑποκαταστήμασι αὐτῆς, ἐπὶ τῇ προσ[illegible] γωγῇ τῆς ὑπ' ἀρ. 12 μερισματαποδ[illegible]

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου
Λεωνίδας Α. Ἐμπειρίκος

ΙΑΤΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΘΗΝ[illegible]

Γνωστοποίησις

Ἕνεκα τῆς ἀπουσίας τῶν πλείστων [illegible] τρῶν ἐξ Ἀθηνῶν κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆν[illegible] Αὔγουστον καὶ Σεπτέμβριον αἱ ἐγγραφαὶ [illegible] τὸ νέον μητρῷον τοῦ ἰατρικοῦ συλλόγου ἦσ[illegible] ἐλάχισται, καίτοι εὐρυτάτη ἐγένετο δημ[illegible] εὔσις τῆς προσκλήσεως διὰ τοῦ ἡμερησ[illegible] Τύπου. Πρὸς ἀποφυγὴν τῶν αὐστηρῶν [illegible] νῶν τῶν ἄρθρων 29 καὶ 56 τοῦ Ν. Δ. [illegible] συστάσεως ἰατρικῶν συλλόγων» καὶ 2, [illegible] 4 τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ δίδεται [illegible] τοῦ ὑπουργείου ὑγιεινῆς παράτασις προθεσ[illegible] ας πρὸς ἐγγραφὴν ἐν τῷ μητρῴῳ πρὸς [illegible] τιον αὐτοῦ καταρτισμόν, μέχρι τῆς 15 [illegible] εμβρίου, ἥτις θὰ εἶναι ὑστάτη. Ἐκτὸς [illegible] ἀνωτέρω ποινῶν, οὐδεὶς μὴ ἐγγεγραμμ[illegible] ἐν τῷ μητρῴῳ θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκ[illegible] γειν καὶ ἐκλέγεσθαι. Αἱ ἐπαναληπτικα[illegible] χαιρεσίαι διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἀναβάλ[illegible] ται διὰ τὴν Κυριακὴν 27ην Νοεμβρίου.

(Ἐκ τοῦ γραφείου Ι. Σ. Α.)

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ πρὸ ἡμερῶν ἐπι[illegible] ψαντες ἐκ Γαλλίας κ.κ. Ἀδελφοὶ Δο[illegible] πως διέλθουν τοῦ καταστήματος Χ. Χ[illegible] κη Ἑρμοῦ 110 δι' ὑπόθεσιν ἀφορῶσαν [illegible]

ΑΙΓΛΗ—ΖΑΠΠΕΙΟΝ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Ἀπὸ ΣΗΜΕΡΟΝ ΠΕΜΠΤΗΝ μέχρι τῆς ΚΥΡΙΑΚΗΣ 25 τρέχ. ἐκτὸς τοῦ συνήθους προγράμματος θὰ προβληθῇ καὶ ἡ

"ΕΚΑΒΗ,,

"ΗΧΩ,,

ΕΙΝΑΙ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΣΑΣ
ΟΣΟΙ ΑΓΑΠΑΤΕ ΤΟ ΠΡΑΣΙΝΟ

Νὰ μᾶς ζητήσετε τὸν γενικὸν εἰκονογραφημένον κατάλογόν μας, ὅστις δίδεται δωρεάν

ΑΓ. Δ. ΑΓΑΛΙΩΤΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ

Τὰ μεγαλύτερα Καταστήματα ἐν Ἀνατολῇ
Σταδίου 19

ΚΟΝΤΑΡΙΑ, ΠΟΡΤΙΕΡΕΣ, ΣΤΟΡ[illegible]
ΜΠΡΟΝΖ
Ἀπὸ 30 δραχμὰς καὶ ἄνω
ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΣ

Βελουτὲ μάλλινα καὶ βαμβακερά, Μοναρὲ μεταξωτά, Πλοὺς, Τοῦμπλ Φα[illegible] Ζοὺτ, Κρετόν, Σαιτὲν, Μαξιλαράκια μεταξωτὰ καὶ βαμβακερὰ καὶ Βελουτὲ Στόρ, Βιζβίζ, φάθες διὰ Στόρ, διαφόρους κλπ.

ΥΛΙΚΑ ΤΑΠΕΤΣΑΡΙΑΣ
Εἰς μεγάλην παρακαταθήκην δι' ἔπιπλα καὶ αὐτοκίνητα.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΛΑΤΗΡΙΩΝ
Παντὸς εἴδους δι' ἔπιπλα καὶ αὐτοκίνητα.

ΠΩΛΗΣΙΣ: Χονδρικὴ καὶ λιανική
ΠΕΤΡΟΣ Ι. ΣΙΦΑΛΑΚΗΣ
ΑΘΗΝΑΙ ὁδὸς Κολοκοτρώνη 57

Ἀπὸ τὴν ζωὴν ὅλου τοῦ κόσμου

ΕΝΑ ΚΟΚΚΙΝΟ ΔΙΑΜΑΝΤΙ

Πρό τινων μηνῶν ἀνεκαλύφθη εἰς τὰ ἀδαμαντωρυχεῖα τοῦ Λίχτεμπουργ ἐν τῇ Νοτίῳ Ἀφρικῇ ἕνα διαμάντι χρώματος ἐρυθροῦ καὶ βάρους 18.5 καρατίων. Ἡ κατεργασία τοῦ πολυτίμου τούτου λίθου ἐγένετο εἰς τὸ Ἄμστερνταμ, ζυγίζει δὲ οὗτος μετὰ τὴν κατεργασίαν του μόνον 5,5 καράτια. Αἱ λάμψεις τοῦ ἐν λόγῳ ἀδάμαντος εἶνε τόσον ζωηραί, ὥστε νὰ νομίζῃ κανεὶς ὅτι ἐκπέμπουν πραγματικὰς φλόγας. Οἱ εἰδικοὶ ἐπιμένουν ὅτι πρόκειται περὶ μοναδικοῦ ἀδάμαντος, τοῦ ὁποίου ἡ ἀξία εἶνε ἀδύνατον νὰ καθορισθῇ ἐπακριβῶς.

ΔΕΚΑ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΔΙΔΥΜΑ!

Ἡ πρό τινος δημοσιευθεῖσα στατιστικὴ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Πρωσσίας τοῦ ἔτους 1926 παρέχει τὰς κάτωθι ἐνδιαφερούσας πληροφορίας περὶ τῶν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος γεννηθέντων ἐν Πρωσσίᾳ διδύμων, τριδύμων καὶ τετραδύμων. Βεβαίως τὰ τετράδυμα εἶνε μία σπανιωτάτη περίπτωσις καὶ καθὼς μᾶς πληροφορεῖ ἡ ἐν λόγῳ στατιστικὴ μόνον δύο τετράδυμα ἐγεννήθησαν καθ' ὅλην τὴν Πρωσσίαν, τὰ μὲν εἰς τὸ Ὄππελν (Ἄνω Σιλεσία), τὰ δὲ εἰς τὸ Δύσσελδορφ (ἐπαρχία τοῦ Ρήνου). Τρίδυμα ἐγεννήθησαν κατὰ τὸ 1926 περισσότερα, συγκεκριμένως 105, τὰ πλεῖστα εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Ρήνου καὶ τῆς Βεστφαλίας. Ἐκπληκτικὸς τυγχάνει ὁ ἀριθμὸς τῶν γεννηθέντων διδύμων, ἅτινα ὑπερβαίνουν τὰς 10.000. Ἡ ἐπαρχία τοῦ Ρήνου καὶ ἡ Βεστφαλία ἔρχονται καὶ πάλιν πρῶται εἰς τὴν γραμμὴν μὲ ρεκὸρ 1427 ἡ πρώτη καὶ 1404 ἡ δευτέρα. Ἕπονται ἡ Κάτω Σιλεσία μὲ 866, ἡ Ἀνατολικὴ Πρωσσία μὲ 832 καὶ ἡ Σαξωνία μὲ 813. Εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Πότσδαμ ἡ ἀναλογία τῶν διδύμων ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν γεννήσεων εἶνε περίπου 2 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν!

ΜΙΑ..ΔΗΘΕΝ ΑΝΕΨΙΑ ΤΟΥ ΤΣΑΡΟΥ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Βουδαπέστης, ἡ ἀστυνομία τῆς οὐγγρικῆς πρωτευούσης ὑπέβαλε μήνυσιν ἐναντίον μιᾶς Ρωσσίδος, ἥτις διέμενεν ἀπό τινος ἐν Οὐγγαρίᾳ ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀλεξάνδρα Ρομανόβα. Ἡ ἐν λόγῳ Ρωσσὶς διετείνετο ὅτι εἶχε πατέρα ἕνα τῶν ἐξεχόντων τῆς τσαρικῆς αὐλῆς καὶ ὅτι ἡ μήτηρ της ἦτο ἐξαδέλφη τοῦ δολοφονηθέντος Τσάρου. Τὸν περισσότερον χρόνον της ἡ ἐν λόγῳ Ρωσσὶς διήρχετο εἰς τὸ Ντεμπρετζίν, εἰς τὴν ἐκεῖ δὲ ρωσσικὴν παροικίαν παρουσιάζετο ὡς ἀπεσταλμένη τοῦ ἐν Βουδαπέστῃ ρωσσικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Ἐπειδὴ ἡ ἐν λόγῳ Ἀλεξάνδρα Ρομανόβα δὲν ἦτο ἐφωδιασμένη διὰ τῶν ἀπαιτουμένων πιστοποιητικῶν, ἡ οὐγγρικὴ ἀστυνομία εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ τὴν ἀποστείλῃ εἰς Βουδαπέστην, ἔνθα ἐξηκριβώθη ὅτι αὕτη οὐδεμίαν εἶχε σχέσιν μὲ τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρόν, ἡ διοίκησις τοῦ ὁποίου τὴν ἀγνοεῖ τελείως. Ὑπάρχουν πλεῖσται ἐνδείξεις ὅτι ἡ ἐν λόγῳ Ρωσσὶς εἶνε πράκτωρ τῶν σοβιὲτ καὶ ὅτι ἐνήργει μεταξὺ τῶν ἐν Οὐγγαρίᾳ διαμενόντων Ρώσσων σύντονον προπαγάνδαν ὑπὲρ τοῦ κομμουνισμοῦ.

ΕΝΑΣ ΣΟΦΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Εἰς ἕνα καλλιτεχνικὸν περιοδικὸν τῆς Ρώμης δημοσιεύεται τὸ ἑξῆς ὡραῖον ἀνέκδοτον: Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου οἱ ἀρχηγοὶ τῶν τριῶν καθολικῶν ταγμάτων, τῶν ἀφιερωμένων εἰς τὸν ἐν λόγῳ ἅγιον, τῶν φραγκισκανῶν, τῶν μινοριτῶν καὶ τῶν καπουκίνων, μετέβησαν εἰς ἕνα Ρωμαῖον ζωγράφον, εἰς τὸν ὁποῖον παρήγγειλαν μίαν μεγάλην ἐλαιογραφίαν τοῦ προστάτου των. Μετά τινας ἡμέρας ὁ ζωγράφος, ὅστις ἐδέχθη τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παραγγελίας, ἔλαβε τρεῖς ἐπιστολὰς ἐκ μέρους τῶν ἀρχηγῶν τῶν ταγμάτων, ἕκαστον τῶν ὁποίων διετύπωνεν εἰς ὕφος κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον αὐστηρὸν τὴν ἀξίωσιν ὅπως ὁ ἅγιος Φραγκίσκος φέρῃ εἰς τὴν ἐκτελεσθησομένην εἰκόνα τὴν στολὴν τοῦ τάγματός του, δηλ. τὴν στολὴν μοναχοῦ φραγκισκανοῦ ἢ μινορίτου ἢ καπουκίνου. Ὁ ζωγράφος οὐδεμίαν ἔδωκεν ἀπάντησιν εἰς τὰς ἐν λόγῳ ἐπιστολάς, ἀλλ' ἐξηκολούθησε τὴν ἐργασίαν του. Ὅταν ἐτελείωσε τὴν εἰκόνα, ἐκάλεσε καὶ τοὺς τρεῖς συγχρόνως ἡγουμένους διὰ νὰ ἴδουν τὸ ἔργον του: Εἰς τὴν εἰκόνα παρουσιάζετο ὁ ἅγιος Φραγκῖσκος ὡς νεκρὸς ἐντὸς φερέτρου, εἰς δὲ τὸ φόντο ἐκρέμαντο ἀπὸ τρία καρφιὰ τρεῖς στολαὶ μοναχῶν, μία τοῦ τάγματος τῶν μινοριτῶν, ἑτέρα τοῦ τάγματος τῶν καπουκίνων καὶ μία τρίτη τοῦ τάγματος τῶν φραγκισκανῶν.

— Ὅταν ὁ ἅγιος ἀναστηθῇ, εἶπεν ὁ ζωγράφος εἰς τοὺς ἐκπλήκτους ἁγίους πατέρας, ἠμπορεῖ νὰ διαλέξῃ μόνος του ποιὸ κοστοῦμι τοῦ ἀρέσει!

ΕΝΑΣ ΠΟΥ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΟΥ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Νέας Ὑόρκης, κάποιος Μαϊλονάιτ, ἐκτίων εἰς τὰς ἐκεῖ φυλακὰς τὴν ποινὴν ἑπταετοῦς εἱρκτῆς, μετεφέρθη πρό τινων ἡμερῶν ἐκ τοῦ κελλίου του εἰς τὴν κλινικὴν τῆς Μπελεβύ. Εἶνε ἡ δευτέρα ἤδη φορά, καθ' ἣν ὁ ἐν λόγῳ Μαϊλονάιτ ἐγκαταλείπει τὰς φυλακὰς διὰ νὰ προσφέρῃ τὸ αἷμά του πρὸς μετάγγισιν εἰς πάσχοντας ὀργανισμούς. Πρὸ ὀλίγων μηνῶν προσεφέρθη, προκειμένου νὰ χαρίσῃ τὴν ζωὴν εἰς ἕνα πάσχοντα πρεσβύτην, ὅστις καὶ ἐπανεῦρε τὴν ὑγείαν του χάρις εἰς τὴν αὐτοθυσίαν τοῦ περιέργου αὐτοῦ ἐγκαθείρκτου. Σήμερον ὁ Μαϊλονάιτ ὡδηγήθη καὶ πάλιν εἰς τὴν κλινικὴν πρὸς χάριν τοῦ βαρέως ἀσθενοῦντος ἑξαετοῦς υἱοῦ του, οἱ θεράποντες ἰατροὶ τοῦ ὁποίου ἐγνωμάτευσαν ὅτι ἔχει ἄμεσον ἀνάγκην μεταγγίσεως νέου αἵματος. Ἐννοεῖται ὅτι πατήρ, ὁ ὁποῖος προσέφερε προθύμως τὸ αἷμά του πρὸς χάριν τῆς ζωῆς ξένων, δὲν ἐδίστασεν οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ σπεύσῃ εἰς βοήθειαν τοῦ κινδυνεύοντος τέκνου του. Μετὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἐγχείρησιν ὁ Μαϊλονάιτ παρέμεινεν ἐπὶ μίαν ἡμέραν εἰς τὴν κλινικήν, ὅπόθεν μετεφέρθη τὴν ἑπομένην καὶ πάλιν εἰς τὸ κελλίον τῆς φυλακῆς του.

ΕΑΝ ΗΣΑΝ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΘΕΟΙ

Τὸ παρισινὸν ἑβδομαδιαῖον περιοδικὸν «Μὲρλ Μπλὰν» ἔθεσεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας του τὸ ἑξῆς ἐρώτημα: «Τί θὰ ἐκάμναν ἂν ἠμποροῦσαν νὰ παίξουν διὰ πέντε μόνον λεπτὰ τὸν ρόλον τοῦ Ὑψίστου;» ἐδημοσίευσε δὲ τὰς καλυτέρας ἐκ τῶν ἀπαντήσεων, ποῦ ἐδόθησαν.

— «Θὰ ἐγινόμην κατὰ 6000 ἔτη νεώτερος, ἀπαντᾷ κάποιος, ἐπειδὴ προφανῶς πρὸ τῆς δημιουργίας ὁ κόσμος θὰ ἦτο καλύτερος.»

Ἀλλ' ὁ Παρισινὸς αὐτὸς μισάνθρωπος ἔκαμε πολὺ μετρίους ὑπολογισμούς, διότι ὁ κόσμος εἶνε κατὰ πολὺ γηραιότερος παρ' ὅσον φαντάζεται.

— Ἕνας ἄλλος ἀπαντᾷ: «Ἐὰν ἐγινόμην θεὸς διὰ πέντε μόνον λεπτά, θὰ προσεπάθουν νὰ παρατείνω τὴν προθεσμίαν». Ὁ ἀφελὴς αὐτὸς Παρισινὸς φαντάζεται βεβαίως ὅτι εἶνε πολὺ εὔκολον ἐπάγγελμα νὰ εἶνε κανεὶς Θεός. Ἕνας τρίτος ὅμως, ἐξυπνότερος, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀντίθετον γνώμην, ἀπαντᾷ:

— «Θὰ παρῃτούμην ἐντὸς τοῦ πρώτου λεπτοῦ!»

Ἀλλ' ὡς φαίνεται ἐκ τῶν περισσοτέρων ἀπαντήσεων ποῦ ἔλαβε τὸ «Μὲρλ Μπλὰν», οἱ πλεῖστοι, ἐὰν ἠμποροῦσαν νὰ παίξουν ἔστω καὶ διὰ πέντε λεπτὰ τὸν ρόλον τοῦ Θεοῦ, θὰ προέβαινον εἰς ἀντεκδικήσεις καὶ εἰς δεινὰ βασανιστήρια τῶν συνανθρώπων των. Οἱ μὲν θὰ ἤθελαν νὰ κρεμάσουν ἀνάποδα τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ποῦ ἐπιβάλλει διαρκῶς νέας φορολογίας, οἱ δὲ θὰ ἤθελαν νὰ σταυρώσουν τὸν δικαστὴν Τάϋλερ ποῦ κατεδίκασε τοὺς Σάκκο καὶ Βαντζέττι καὶ ἄλλοι πάλιν δεικνύονται ἀκόμη αἱμοχαρέστεροι.

Τὸ «Μὲρλ Μπλὰν» συνεπέρανεν ὅτι θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ μὴ ἐγίνετο κανεὶς των Θεός, διότι ἀσφαλῶς οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ θὰ ἔκαμναν ἐντὸς τῶν πέντε λεπτῶν τῆς... βασιλείας των ὅσα δὲν κατώρθωσε νὰ κάμῃ ὁ Ὕψιστος ἀπὸ καταβολῆς τοῦ κόσμου!

Αἱ ἀνθρώπιναι φυλαὶ

Τὸ αἴνιγμα τῶν ἀθιγγάνων

Νέαι ἔρευναι διὰ τὴν καταγωγήν των

Χιλιάδες ἐθνογράφων καὶ φιλολόγων συνέγραψαν ὀγκωδεστάτους τόμους περὶ τῆς καταγωγῆς καὶ τῆς ἱστορίας τῶν ἀθιγγάνων. Ἀνατόμοι τοὺς ἐξήτασαν κρανιοσκοπικῶς, ἀνθρωπολόγοι ἠρεύνησαν τὰ ἤθη των, γλωσσολόγοι ἐμελέτησαν τὴν διάλεκτόν των καὶ συγγραφεῖς, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, τοὺς ἐχρησιμοποίησαν ὡς ἥρωας τῶν μυθιστορημάτων καὶ τῶν δραμάτων των.

Εἰς τὸ Βὸλ ζῇ μία φυλὴ ἀθιγγάνων, ἡ ὁποία διατηρεῖ ἄθικτον τὴν γλῶσσαν τῶν ἀσιανῶν προγόνων της. Ἐκ τῆς μελέτης τοῦ ἐν λόγῳ ἰδιώματος προκύπτει ὅτι, πρόκειται περὶ μιᾶς ἰνδοαριανῆς διαλέκτου, ὁμοίας πρὸς τὴν τῆς κασμίρι, μαράθι, καὶ ὅλων τῶν συναφῶν διαλέκτων, αἵτινες ὁμιλοῦνται ἀκόμη εἰς τὰς Ἰνδίας. Ὅλαι αἱ ἰνδικαὶ διάλεκτοι, περὶ ὧν γίνεται μνεία ἀνωτέρω, ἕλκουν τὴν καταγωγήν των ἐκ μιᾶς γλώσσης, ἡ λογοτεχνικὴ μορφὴ τῆς ὁποίας ὁμοιάζει πρὸς τὴν τῆς σανσκριτικῆς. Τὸ στάδιον τῶν Ρομάνι, καθὼς ἀποκαλοῦν τὴν διάλεκτόν των οἱ ἀθίγγανοι τοῦ Βὸλ, ἀποδεικνύει ὅτι οἱ ἀθίγγανοι ἔζων νομαδικῶς πολλοὺς αἰῶνας πρὸ Χριστοῦ. Κατ' ἀρχὰς διέμενον εἰς τὰ δυτικὰ σύνορα τῶν Ἰνδιῶν, ἀπὸ τὴν γλῶσσαν τῶν ὁποίων ἐδανείσθησαν τὰς κυριωτέρας λέξεις τῆς διαλέκτου των, κατὰ τὸ 400 δὲ μ. Χ. ὅταν ἤρχισαν αἱ ἐπιδρομαὶ τῶν Οὔννων, ἀπεσύρθησαν ἐκεῖθεν, τραπέντες ἔτι δυτικώτερον. Ἐπὶ μακρὸν διέμειναν εἰς τὴν Περσίαν, ὡς γνωστὸν μέχρι τοῦ 900, κατόπιν δὲ μετενάστευσαν εἰς τὴν Συρίαν, ὅπόθεν ἐξεδιώχθησαν ὑπὸ τῶν ἐπιδρομέων Ὀθωμανῶν.

Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐτράπησαν πρὸς βορρᾶν ἐγκατασταθέντες εἰς τὸν Καύκασον, ἄλλοι μετενάστευσαν εἰς Αἴγυπτον καὶ ἄλλοι παρέμειναν εἰς τὴν Ἀρμενίαν, ὅπου ἀκόμη καὶ σήμερον εὑρίσκονται ἀρκεταὶ φυλαὶ ἀθιγγάνων. Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐξεδιώχθησαν ὑπὸ τῶν Τούρκων, ἀναγκασθέντες νὰ περαιωθοῦν περὶ τὰ τέλη τοῦ ἑνδεκάτου αἰῶνος εἰς τὴν Βαλκανικὴν Χερσόνησον. Μόνον ἀπὸ τῆς ἐποχῆς αὐτῆς ἔχομεν βασίμους ἱστορικὰς πληροφορίας περὶ τοῦ παραδόξου τούτου λαοῦ.

Τείνει νὰ πιστεύσῃ κανεὶς ὅτι ἡ νομαδικὴ καὶ φερέοικος ζωή, ἡ ὁποία ἐξακολουθεῖ νὰ χαρακτηρίζῃ τὴν φυλὴν τῶν ἀθιγγάνων, δὲν ὀφείλεται εἰς τὴν φυσικὴν πρὸς αὐτὴν ροπήν των, ἀλλ' εἰς τὴν καταδρομὴν τῆς μοίρας. Διότι καὶ εἰς τὸ Βυζαντινὸν κράτος δὲν κατώρθωσαν νὰ παραμείνουν ἐπὶ πολύ. Οἱ Τοῦρκοι ἐπέδραμον ἐκ νέου καὶ ἐξεδίωξαν ἐκεῖθεν τὴν περιπλανωμένην αὐτὴν φυλὴν πολὺ πρὸ τῆς πτώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἀφοῦ προηγουμένως ἐπλούτισεν αὐτὴ τὴν διάλεκτόν της μὲ πλῆθος ἑλληνικῶν λέξεων. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης οἱ ἀθίγγανοι ἐμφανίζονται σκορπισμένοι εἰς ὅλας τὰς χώρας τῆς Εὐρώπης. Πανταχοῦ τοὺς ὑποδέχονται ἐχθρικῶς, ἐπανειλημμένως δὲ κατεβλήθησαν κατὰ διαφόρους καιροὺς προσπάθειαι διὰ τὸν ἀφανισμόν των. Ἐν τούτοις τίποτε δὲν κατώρθωσε νὰ ἐξαλείψῃ τὴν φυλὴν αὐτὴν καὶ τὴν γλῶσσάν της, ἡ ὁποία εἶνε ἀκατάληπτος εἰς τοὺς ἐχθρούς της. Ἡ τελευταία αὐτὴ ὑπῆρξε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε ὁ ἰσχυρότερος συνεκτικὸς δεσμὸς τῶν ἀθιγγάνων.

* * *

Εἰς τὸ γαλλικὸν περιοδικὸν «Ἡ Φύσις», ὁ ἀνθρωπολόγος Φορμπὲν, ἐπιλαμβανόμενος τοῦ ζητήματος αὐτοῦ, κατακρίνει δριμύτατα τὴν περὶ ἀθιγγάνων θεωρίαν τῶν Ἄγγλων, φρονῶν ὅτι τὸ αἴνιγμα τῆς ἐν λόγῳ φυλῆς ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ ἄλυτον. Ὁ Φορμπὲν παραδέχεται ὅτι οἱ ἀθίγγανοι προέρχονται ἀπὸ τὴν Ἀσίαν καὶ ὅτι ἡ γλῶσσά των ὁμοιάζει περισσότερον μὲ τὴν ἰνδικὴν παρὰ μὲ τὴν ἰνδογερμανικήν. Ὅ,τι ὅμως ἀδυνατεῖ νὰ ἐξηγήσῃ ὁ Γάλλος ἀνθρωπολόγος εἶνε τὸ ἑξῆς: διατί οἱ Οὖννοι μεταξὺ ὅλων τῶν ἰνδικῶν φυλῶν ἐξεδίωξαν τοὺς ἀθιγγάνους μόνον; Ὁ Φορμπὲν ἀντιπαρατάσσει εἰς τὴν θεωρίαν τοῦ Σάμσονς μίαν νέαν θεωρίαν, τὴν ὁποίαν στηρίζει ἐπὶ τοῦ γεγονότος ὅτι οἱ ἀθίγγανοι, ὅπου καὶ ἂν εὑρίσκωνται, ἀσκοῦν σχεδὸν ἀποκλειστικῶς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ σιδηρουργοῦ. Ἐκ τούτου ὁ Φορμπὲν συνάγει ὅτι οἱ Ἀθίγγανοι εἰδικεύθησαν πρὸ πολλῶν αἰώνων εἰς τὴν κατεργασίαν τοῦ μετάλλου. Ἐπίσης καὶ ὁ νομαδισμός των δὲν ὀφείλεται, κατ' αὐτόν, εἰς τὰς πιέσεις τῶν διαφόρων ἐπιδρομέων, ἀλλ' εἰς τὴν φύσιν των τὴν ἰδίαν. Ἐξ ὅλων αὐτῶν ὁ διάσημος ἀνθρωπολόγος συμπεραίνει ὅτι οἱ πρόγονοι τῶν σημερινῶν ἀθιγγάνων ἔπαιξαν σπουδαιότατον ρόλον εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς χαλκίνης ἐποχῆς. Ὁ λεγόμενος χάλκινος αἰὼν ἤρχισε προφανῶς 4000 ἔτη πρὸ Χριστοῦ εἰς τὰ Σοῦσα καὶ τὴν Χαλδαίαν. Σχεδὸν συγχρόνως ἐνεφανίσθησαν χάλκινα ἔργα εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὅπόθεν διεδόθησαν μεταγενεστέρως εἰς τὰς Ἰνδίας, τὴν Περσίαν, τὴν Μικρὰν Ἀσίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ φθάσουν τὸν εἰκοστὸν πρὸ Χριστοῦ αἰῶνα καὶ εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην. Κατὰ τὸν Φορμπὲν, οἱ Ἀθίγγανοι, ἀπεκάλυψαν, κατὰ τὰς συνεχεῖς μεταναστεύσεις των εἰς τὰς διαφόρους χώρας τῆς Εὐρώπης, τὸ μυστικὸν τῆς κατεργασίας τοῦ χαλκοῦ, ἐπιδοθέντες εἰς τὸ ἐμπόριον ὅπλων καὶ ἀντικειμένων κατεσκευασμένων ἐκ μετάλλου. Μόνον διὰ τῆς ἐκδοχῆς ταύτης ὁ Φορμπὲν ἐξηγεῖ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐντὸς τῶν τάφων τῆς νεολιθικῆς ἐποχῆς τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης εὑρέθησαν μεταξὺ διαφόρων λιθίνων ἐργαλείων καὶ χάλκινα τοιαῦτα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶνε ἀσφαλῶς προϊόντα τῆς τοπικῆς βιομηχανίας της, ἀλλ' εἰσήχθησαν ἐξ ἄλλων ἀπομεμακρυσμένων χωρῶν. Οἱ περιπλανώμενοι λοιπὸν ἔμποροι τῆς προϊστορικῆς ἐποχῆς, τοὺς ὁποίους δὲν ἐγνωρίζαμεν μέχρι σήμερον, ἦσαν οἱ πρόγονοι τῶν σημερινῶν ἀθιγγάνων.

Ἡ θεωρία τοῦ Φορμπὲν στηρίζεται καὶ ἐπὶ ἑνὸς ἄλλου ἐξ ἴσου σημαντικοῦ γεγονότος, ὅτι οἱ Ἀθίγγανοι, ἐκτὸς τῆς σιδηρουργικῆς τέχνης, καλλιεργοῦν μὲ τὴν αὐτὴν περίπου ἀγάπην καὶ τὸ ἐμπόριον τῶν ἵππων. Πρέπει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν του κανεὶς ὅτι ὁ ἵππος εἰς τὴν Ἀσίαν εἶχε δαμασθῆ πολὺ πρὸ τῆς νεολιθικῆς ἐποχῆς καὶ οἱ ἐκεῖθεν ἐρχόμενοι νομάδες ἐχρησιμοποίουν τούτους ὡς ὑποζύγια διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν διαφόρων σκευῶν των. Ἀκόμη καὶ σήμερον πολλαὶ ἐκ τῶν ἐν Ἰνδίαις ἀπομεινασῶν ἀθιγγανικῶν φυλῶν, ὅπως οἱ νάτι καὶ μπέντγας, ζοῦν ἀπὸ τὸ ἐμπόριον τῶν ἵππων καὶ τῶν χαλκίνων σκευῶν.

Χωρὶς ν' ἀφομοιωθοῦν μὲ τὰς καθαρῶς ἰνδικάς, αἱ ἐν λόγῳ ἀθιγγανικαὶ φυλαί, ζῶσαι νομαδικῶς, περιέρχονται ἀπὸ τόπου εἰς τόπον. Οἱ ἄνδρες των θεωροῦνται παντοῦ ὡς εἰδικοὶ χαλκουργοί, μοναδικοὶ διὰ τὰς ἐπισκευὰς ἁμαξῶν καὶ οἰκιακῶν σκευῶν.

Ἡ θεωρία τοῦ Φορμπὲν ρίπτει ἐν ἄγνωστον φῶς ἐπὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς προϊστορικῆς ἐποχῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν ὑφίστατο ἀναμφισβητήτως ἐν σπουδαιότατον ἀνταλλακτικὸν ἐμπόριον μεταξὺ χωρῶν πολὺ ἀπομεμακρυσμένων, τοῦ ὁποίου τοὺς πράκτορας καὶ τὰς ὁδοὺς ἠγνοοῦμεν μέχρι σήμερον. Ὁ νέος οὗτος ρόλος τῶν ἀθιγγάνων ὑπῆρξε σημαντικώτατος διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Εὐρώπης καὶ προσδίδει εἰς αὐτοὺς μίαν ἀξίαν, ἡ ὁποία δὲν τοὺς εἶχεν ἀναγνωρισθῆ μέχρι σήμερον καὶ τῆς ὁποίας οἱ ἴδιοι οὐδεμίαν δύνανται νὰ ἔχουν συναίσθησιν.

Χ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΔΗΜΟΤΙΚΑΙ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Ὁ Δήμαρχος Λετρίνων διακηρύττει ὅτι: Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὸν δημόσιον συναγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἡ κατασκευὴ τῶν ἔργων ὑδρεύσεως τῆς πόλεως Πύργου, ὡς καὶ ἡ προμήθεια τῶν ἀπαιτουμένων χυτοσιδηρῶν σωλήνων κλπ. ὑλικῶν κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ κ. Γούναρη συνταχθέντα διαγράμματα μετὰ προϋπολογισμοῦ καὶ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων ἐγκριθέντα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 48743 δ)γῆς ὑπουργείου Συγκοινωνίας, ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν προσερχόμενοι εἰς τὸ Δημαρχιακὸν κατάστημα καθ' ἑκάστην ἡμέραν κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας.

Τὸ ἔργον προϋπελογίσθη εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν τριῶν ἑκατομμυρίων (3000 000) ἐκ τῶν ὁποίων δραχμαὶ 100.434 καὶ 15 ο)ο εἶνε δι' ἀπρόβλεπτα ἔξοδα, δι' ἃς οὐδὲν δικαίωμα ἔχει ὁ ἐργολάβος.

Ὁ συναγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται τὴν 16ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 12ην τῆς μεσημβρίας ἐν τῷ δημαρχιακῷ καταστήματι.

Ἐν Πύργῳ τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1927

Ὁ Δήμαρχος Λετρίνων
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΔΟΥΣΗΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

ΜΕΙΟΔΟΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ἡ Παλλημνιακὴ Ἐπιτροπὴ (Κάστρου Λήμνου) διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς συναγωνισμὸν μειοδοτικῆς δημοπρασίας δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν εἰς ἀκεραίας μονάδας ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καὶ σύμφωνα μὲ τὰ κατὰ τὰ δημόσια ἔργα ἰσχύοντα ἡ κατασκευὴ ἐν Κάστρῳ διωρόφου νοσοκομειακοῦ κτιρίου, ἐμβαδὸν ἰ. τετρ. 1005 ὡς τὰ παρὰ τῷ κ. Δημάρχῳ Ἀθηνῶν κείμενα διαγράμματα καὶ λοιπὰ στοιχεῖα ἐργολαβίας.

Τὸ ἔργον προϋπελογίσθη εἰς δραχμὰς 1.475.852.25 ο)ο, οἱ δὲ βουλόμενοι νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν μειοδοσίαν ὀφείλουν νὰ καταθέσουν τὰς προσφορὰς των εἰς τὸ Δημαρχεῖον Ἀθηνῶν, Τμῆμα Ἀμέσων Φόρων καὶ Κτημάτων, τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 30ῆς τρέχοντος μηνὸς Σεπτεμβρίου.

Ἐν Κάστρῳ τῇ 1 Σ)βρίου 1927

Ὁ Πρόεδρος Παν. Ραφτόπουλος — Ὁ Γεν. Γραμματεὺς Νικ. Πολυταρίδης

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ ΒΟΡΙΔΟΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΣΥΝΟΙΚΕΣΙΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Σεπτέμβριος. (Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος ἠσχολήθη ἐπανειλημμένως ἐπ' ἐσχάτων μὲ τὸ ἀνὰ τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην ταξείδιον τοῦ Βασιλέως Βόριδος, τοῦ ὁποίου οἱ σταθμοὶ ἔδωκαν λαβὴν εἰς παντοίας ὑποθέσεις πολιτικῆς ἢ καὶ ἁπλῶς συνοικεσιακῆς ὑφῆς. Εἶνε ἀμφίβολον ἐν τούτοις ἂς ὑπάρχῃ πολλὴ βασιμότης εἰς τὰ γραφέντα ἢ ἀκόμη ὅσα τῆς αὐτῆς μορφῆς γράφουν σχετικῶς μὲ τὴν ἐνταῦθα ἐμφάνισιν τοῦ Βουλγάρου μονάρχου. Αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες αἱ ὁποῖαι προκειμένου περὶ τῶν διεθνῶν ζητημάτων διαθέτουν ἐπάξιον τῶν μέτρον ἐκτιμήσεως ἀνήγγειλαν χθὲς τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν στήλην τῶν «κοινωνικῶν» μὲ τὰς ὀλίγας λέξεις: «Ὁ Βασιλεὺς Βόρις τῆς Βουλγαρίας, ἀκολουθούμενος κλπ., ἔφθασεν εἰς τὸν Πύργον Μπάλμοραλ». Παρ' ὅλον τοῦτο καθ' ὅσον γνωρίζομεν ἡ ἐπίσκεψις αὐτὴ εἶνε ἡ πρώτη τοιαύτη τοῦ Βόριδος ὡς Βασιλέως καὶ ἡ πρώτη ἐκ μέρους ἄρχοντος πρῴην ἐχθρικῆς χώρας. Συνοδεύεται δὲ μὲ φήμας περὶ πολλῶν καὶ διαφόρων σχεδίων του καὶ ἐπὶ τέλους ὁσονδήποτε καὶ ἂν εἶνε ἀνεπίσημος εἶνε ἐπίσκεψις ἑνὸς Βασιλέως.

Ἡ λαίδη Μούϊρ

εἰς τὸν ἐν Σκωτίᾳ πύργον τῆς ὁποίας ἐφιλοξενήθη ὁ βασιλεὺς τῆς Βουλγαρίας Βόρις κατὰ τὸ εἰς Ἀγγλίαν ταξείδιόν του.

Ἡ λαίδη Μούϊρ, Βουλγαρὶς τὴν καταγωγήν, εἶνε κόρη τοῦ Δημητρίου Στάντσιεφ, πρῴην πρεσβευτοῦ τῆς Βουλγαρίας ἐν Λονδίνῳ, μία ἀπὸ τὰς πρώτας Εὐρωπαίας τὰς καταλαβούσας διπλωματικὴν θέσιν, χρηματίσασα ἰδιαιτέρα γραμματεὺς τοῦ Σταμπολίσκυ, α' γραμματεὺς τῆς Βουλγαρικῆς πρεσβείας Βασιγκτῶνος καὶ διερμηνεὺς ἐν τῇ Κοινωνίᾳ ὡς ὁμιλοῦσα ἑπτὰ γλώσσας.

Ὑπάρχει ὅμως καμμία πολιτικὴ σημασία εἰς τὴν ἐπίσκεψιν καθ' ἑαυτήν; Ἀναμφιβόλως ναί, ἂν καὶ αὕτη εἶνε ἀπολύτως σχετική. Τοῦτο διότι ἀγγλιστὶ «Βασιλεὺς» ἐννοεῖται κατὰ πολὺ διάφορον τρόπον ἀφ' ὅ,τι εἰς τὰ Βαλκάνια. Εἶνε ἡ ἐξιδανικευμένη συνισταμένη τῆς αὐτοκρατορίας εἰς τὰς ἐπισήμους ἐμφανίσεις τοῦ χωρὶς νὰ εἶνε τίποτε πλέον αὐτοῦ διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἢ ἐξωτερικὴν πολιτικὴν καὶ ὡς ἄτομον. Πράγματι δὲ ἂν ὑπεστήριζε κανεὶς ἀντίθετόν τι θὰ ἔπρεπε νὰ παραδεχθῇ συμπεράσματα περὶ τῶν ἀγγλοϊσπανικῶν σχέσεων ἢ τῶν συμπαθειῶν τῆς Μεγάλης Βρεττανίας πρὸς τὴν Βασιλόφρονα μερίδα ἐν Πορτογαλλίᾳ ἢ Ἑλλάδι—ἀφοῦ οἱ ἀντίστοιχοι Βασιλεῖς περνοῦν τὸν περισσότερον καιρὸν των εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Αὐλήν—τὰ ὁποῖα ἂν μή τι ἄλλο δὲν δικαιολογοῦνται ἐκ τῶν πραγμάτων.

Ἡ σημασία τῆς ἐπισκέψεως ἔγκειται μόνον εἰς τὸ γεγονὸς τῆς διαπιστώσεως τῆς ἐγκαρδιότητος μεταξὺ τῶν ἀνωτάτων ἀρχόντων τῶν δύο χωρῶν ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ταύτην. Ὁσοιοσδήποτε Ἄγγλος θὰ ἐβεβαιώσῃ τὴν ἑρμηνείαν αὐτὴν τῶν ἐπισήμων ἢ ἐπισημοειδῶν—ὅπως ἡ παροῦσα — ἐπισκέψεων, αἱ ὁποῖαι εἶνε μία ἀνέξοδος διαδήλωσις τῆς ἄρσεως τῶν παρεξηγήσεων καὶ ἀφοῦ ἤδη ἡ διπλωματία τὴν ἔχει ἐπιτύχει. Ὡς τοιαύτην ἐκδήλωσιν συνέστησαν πρό τινος ὡρισμέναι ἐφημερίδες τὴν ἐπίσημον ἀνταλλαγὴν ἐπισκέψεων μεταξὺ τῶν Ἄγγλων Βασιλέων καὶ τοῦ Χίντεμπουργκ καὶ αὐτῆς τῆς σημασίας ἦτο ἡ πρὸ μηνῶν ἐπίσκεψις τοῦ Γάλλου προέδρου—ὁσονδήποτε καὶ ἂν αὐτὸ κακοφαίνεται εἰς τοὺς σπεύσαντας νὰ χειροκροτήσουν τότε αὐτὴν ὡς προοιωνιζομένην νέαν «Ἀντὰντ Κορντιάλ».

Τὸ ὅτι ἡ Βουλγαρία ἔχει κάθε λόγον νὰ καλλιεργῇ συμπαθείας, ἰδιαίτατα δὲ ἐν Ἀγγλίᾳ, εἶνε γνωστόν. Ἡ οἰκονομικὴ ἀνασυγκρότησις τοῦ κράτους θὰ βασισθῇ εἰς τὸ δάνειον τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιδιωχθῇ τὸ προσεχὲς ἔτος κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐνταῦθα. Ἡ τροποποίησις ἐπίσης τῶν εἰς τὰς ἐπανορθώσεις ἀναφερομένων συμφωνιῶν τὴν ὁποίαν ζητεῖ ἤδη ὁ κ. Μπούρωφ, μόνον ἐὰν ἐξασφαλισθῇ ἡ ἀγγλικὴ ὑποστήριξις καὶ μεσολάβησις θὰ κατορθωθῇ. Ὑπάρχουν δὲ καὶ ἄλλα ζητήματα μετὰ τῶν γειτονικῶν κρατῶν τὰ ὁποῖα ὁ προσανατολισμὸς τῆς Βουλγαρίας πρὸς τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν θὰ διευκολύνῃ εἰς τὴν λύσιν. Ἡ ἀγγλικὴ τακτικὴ εἰς τὰ βαλκανικὰ ζητήματα εἶνε γνωστὴ εἰς τοὺς παρακολουθοῦντας τὰς ἀνταποκρίσεις αὐτάς. Ἀποβλέπει εἰς τὴν καλλιέργειαν ζωνῶν οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς ἐπιρροῆς καὶ ἀκόμη εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἀμύνης τῆς καθεστηκυίας τάξεως κατὰ τοῦ κομμουνιστικοῦ κινδύνου. Δι' ὅλα αὐτὰ ἡ προσέγγισις ἀπὸ ἀγγλικῆς ἀπόψεως δὲν εἶνε δύσκολος. Ἀπεναντίας κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας ὑφίσταται διάθεσις ἐνισχύσεως τῆς «μετριοπαθοῦς καὶ ἐργατικῆς Βουλγαρίας».

Ἡ ἐπίσκεψις λοιπὸν τοῦ Βασιλέως Βόριδος ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς—καὶ ὑπάρχει πάντοτε ἡ συμπεθερικὴ πλευρὰ τοῦ ζητήματος, διὰ τὴν ὁποίαν ὅμως τὸ πᾶν ἀκόμη εἶνε πρόωρον—ἐξυπηρετεῖ κάποιον πολιτικὸν understanding μεταξὺ τῶν δύο λαῶν, ἢ διὰ νὰ κυριολεκτοῦμεν, τῶν δύο κυβερνήσεων. Βλέπετε ὅτι ἡ ψυχρότης μεταξὺ δύο κρατῶν καὶ ὅταν ἀκόμη ἔρχεται ἐπὶ τοῦ καλλίβαντος τῶν στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων, εὑρίσκει τρόπον νὰ ἀπέρχεται διὰ τοῦ εἰρηνικωτάτου ἐξ τρόπου καὶ μὲ τὴν ἀνάλογον ταχύτητα.

Σ. ΣΩΤΗΡΙΑΔΗΣ

Οἱ μεταπολεμικοὶ Καλχαῖαι

Τὰ ὡροσκόπια ἑνὸς Γερμανοῦ προφήτου

Τὸ μέλλον τῆς Γερμανίας. — Ὀλίγαι αἱ ἡμέραι τοῦ Χίνδεμπουργκ. — Ὁ τραγικὸς θάνατος τοῦ κ. Πουανκαρέ. — Ὁ κ. Μπριὰν θ' ἀποθάνῃ τῷ 1930.

Τί θὰ γίνῃ ἐντὸς τοῦ Κ' αἰῶνος

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, Σεπτέμβριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ κανεὶς τὴν οἱανδήποτε γνώμην περὶ τοῦ ὡροσκοπίου καὶ τῆς σημασίας τῆς ἀστρολογίας. Τὸ γεγονὸς εἶνε ὅτι ὑπάρχουν σήμερον καὶ ἐπιστήμονες κύρους, πιστεύοντες ὅτι τὰ κοσμικὰ φαινόμενα ἔχουν ἄμεσον σχέσιν μὲ τὴν ζωὴν τῶν ἀτόμων καὶ τῶν λαῶν. Δυστυχῶς, ἐκκινοῦντες ἀπὸ τὴν ἀρχὴν αὐτήν, παρουσιάζονται πολλοὶ... Καλχαῖαι, ποῦ ἐκμεταλλεύονται τὴν πίστιν τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τὴν προγνωστικὴν ἰδιότητα τῶν ἀστερισμῶν. Κάποτε μάλιστα οἱ προφῆται αὐτοὶ ἔχουν πέρασιν, ὅταν γνωρίζουν νὰ ἱκανοποιοῦν μὲ τὰ προγνωστικά των τοὺς μυχίους πόθους τῶν ἐλπιζόντων. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς οἱ Γερμανοὶ πρέπει νὰ ἐνθουσιασθοῦν ἀπὸ τὰς προγνώσεις τοῦ κ. Χοῦτερ, ἀστρονόμου, ἀστρολόγου καὶ συγγραφέως, ὁ ὁποῖος ἐξέδωκε πρό τινος ἐν Λειψίᾳ ἕνα περιεργότατον βιβλίον, ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ μέλλοντα τῆς Γερμανίας».

Εἰς τὸν πρόλογον ἤδη τοῦ βιβλίου, εἰς τὸν ὁποῖον γίνεται λόγος περὶ τοῦ ὡροσκοπίου τοῦ Χίντεμπουργκ, τοῦ Στρέζεμαν, τοῦ Πουανκαρὲ καὶ τοῦ Μπριάν, φαίνεται καθαρὸ ὅτι πρόκειται νὰ συμβοῦν ἐξαιρετικὰ γεγονότα εἰς τὴν Γερμανίαν. Ὁ κ. Χοῦτερ προβλέπει ὅτι μεταξὺ τοῦ 1929 καὶ τοῦ 1932 θὰ ἐμφανισθῇ ὁ μέγας Γερμανὸς δικτάτωρ, ὁ ὁποῖος θὰ ὁδηγήσῃ τὴν πατρίδα του εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς δόξης καὶ τοῦ μεγαλείου.

Περαιτέρω ὁ συγγραφεὺς ἀναλύει λεπτομερῶς τὰ ὡροσκόπια τῶν ἐν λόγῳ ἀνδρῶν. Ὁ Χίνδεμπουργκ λ. χ. δὲν θὰ εἶνε ἐπὶ πολὺ ὅσον τώρα ἀνθηρός. Μεταξὺ τοῦ 1928 καὶ 1929 θὰ κλονισθῇ σοβαρῶς ἡ ὑγεία του, τὸ δὲ 1930, καθὼς τοὐλάχιστον προλέγει ὁ ἀστερισμός του, θ' ἀντιμετωπίσῃ τὸν ἔσχατον τῶν κινδύνων.

Διὰ τὸν δρα Στρέζεμαν τὰ ἄστρα προβλέπουν μίαν λαμπρὰν σταδιοδρομίαν καὶ ἕνα ἀπροσδόκητον καὶ αἰφνίδιον θάνατον. Ἀλλ' εὐτυχῶς διὰ τὴν Γερμανίαν, ὁ ἀπροσδόκητος αὐτὸς θάνατος δὲν εἶνε καὶ πολὺ ἐγγύς.

Πολὺ ἄσχημα, κατὰ τοὺς ἀστερισμοὺς τοῦ κ. Χοῦτερ, τὴν ἔχει ὁ κ. Πουανκαρέ, ὁ ὁποῖος μετὰ τὸ 1932 πρόκειται ν' ἀντιμετωπίσῃ σοβαρωτάτους κινδύνους καὶ νὰ εὕρῃ ἐν τραγικὸν τέλος, ἐγκαταλελειμμένος ὑπὸ τῶν σημερινῶν φίλων του.

Ἐπίσης καὶ τοῦ κ. Μπριὰν ὁ ἀστερισμὸς δὲν εἶνε εὐνοϊκός. Τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1930 θ' ἀσθενήσῃ βαρέως καὶ διόλου ἀπίθανον... ν' ἀποθάνῃ!

Ἀλλ' ἂς ἴδωμεν τώρα τί λέγει τὸ ὡροσκόπιον τῆς γερμανικῆς δημοκρατίας. Κατὰ τὰς ἀστρολογικὰς παρατηρήσεις τοῦ κ. Χοῦτερ, τὸ πεπρωμένον τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ διαγράφεται ὡς ἑξῆς:

1917—1926 κατάπτωσις.
1927—1932 ἀναγέννησις.
1933—1960 ἀκμή.
1961—1988 περίοδος πολέμων καὶ ἐπεκτάσεις.
1989—2068 τελευταία περίοδος τοῦ μεγάλου γερμανικοῦ πολιτισμοῦ.

Ὁ συγγραφεὺς τοῦ πολυκρότου αὐτοῦ βιβλίου εἶνε πολὺ σαφέστερος ὅσον ἀφορᾷ τὸ λίαν προσεχὲς μέλλον. Ἰδοὺ τὰ προγνωστικά του:

1928. Γενικῶς τὸ ἔτος τοῦτο θὰ φέρῃ εἰς τὴν Γερμανίαν ἀγῶνας καὶ πρόοδον.

1929. Σοβαραὶ λαϊκαὶ ταραχαὶ παρασκευάζονται πρὸς ὑπόδειξιν τοῦ μεγάλου Γερμανοῦ ἡγέτου. Παραμονὴ μεγάλων γεγονότων.

1930. Θάνατος σημαίνοντος ἀνδρός. Ἕνας νέος πολιτικὸς ἀρχηγὸς θέτει τὰς βάσεις τῆς ἑνότητος τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ.

1931. Ὁ νέος Γερμανὸς ἡγέτης ὁδηγεῖ τὴν Γερμανίαν εἰς τὸν δρόμον τῆς δόξης καὶ τῆς ἰσχύος παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς συμμάχου Ρωσσίας. Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἰταλία χάνουν ἐδάφη. Ἡ Πολωνία διέρχεται δεινὴν κρίσιν.

1932. Διεθνεῖς συνδιασκέψεις ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῆς Γερμανίας, διὰ τῶν ὁποίων τίθεται τέρμα εἰς τοὺς ἐν Ἀσίᾳ, τῇ Μεσογείῳ θαλάσσῃ καὶ τῇ Ἀνατολῇ διεξαγομένους πολέμους καὶ δημιουργεῖται μία περίοδος ὑπερεικοσαετοῦς εἰρήνης, γονίμου δι' ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς Εὐρώπης. Εἰς τὴν θάλασσαν καὶ τὸν ἀέρα χαιρετᾶται ἡ γερμανικὴ σημαία.

1933. Ἀμερικανογερμανικὴ συμμαχία. Ἵδρυσις τοῦ μεγάλου γερμανικοῦ κράτους.

1934. Ἡ ἀεροπλοΐα ἐκτοπίζει τὸν σιδηρόδρομον. Περὶ τὰ μέσα τοῦ ἔτους ἡ Γερμανία ἔρχεται εἰς σύγκρουσιν μὲ τὴν Γαλλίαν, Πολωνίαν, Ρουμανίαν καὶ Τσεχοσλοβακίαν καὶ εἰς τὸ τέλος ἐπικρατεῖ.

1935. Ἡ πολιτικὴ τῆς ρωσσογερμανικῆς συμμαχίας κυριαρχεῖ εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην. Εἰς τὴν Γερμανίαν ἐσωτερικοὶ ἀγῶνες μεταξὺ μοναρχικῶν καὶ δημοκρατικῶν. Ἡ Βαυαρία ἀσπάζεται τὸ μοναρχικὸν πολίτευμα. Ἡ Ἀλσατία καὶ Λωρραίνη κηρύσσεται ἀνεξάρτητον κράτος.

1937. Ἡ ἀγγλικὴ κοσμοκρατορία κλονίζεται. Προσάρτησις τῆς Ἀλσατίας καὶ Λωρραίνης εἰς τὴν Γερμανίαν κατόπιν ἐπαναστάσεως.

1938. Πόλεμος τῆς Γερμανίας ἐναντίον τῆς Ἀγγλίας.

1939. Συνεννόησις μὲ τὴν Ἀγγλίαν εἰς τὴν ἀποικιακὴν πολιτικήν. Ἐπιτυχὴς ἐκστρατεία Ρωσσίας καὶ Γερμανίας εἰς τὴν Νότιον Εὐρώπην καὶ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν.

1940. Ἐδαφικαὶ ἐπεκτάσεις εἰς τὴν Εὐρώπην. Συνεννόησις τῶν Εὐρωπαϊκῶν Μεγάλων Δυνάμεων πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ ἐξ Ἀσίας κινδύνου. Νέα κοινωνία τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν.

1941. Ἵδρυσις τῆς μεγάλης γερμανικῆς αὐτοκρατορίας. Ἀναδιοργάνωσις τοῦ γερμανικοῦ κράτους.

1942. Περίοδος εἰρήνης καὶ δόξης. Οἱ δύο μεγάλοι πολιτισμοὶ τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Γερμανίας ἐπιβάλλονται εἰς τὸν κόσμον καὶ τὰ δύο ταῦτα ἔθνη φθάνουν εἰς τὴν κοσμοκρατορίαν.

Ὁ κ. Χοῦτερ περιγράφει ἐν τέλει τὸν ἀναμενόμενον... Μεσσίαν τοῦ γερμανικοῦ ἔθνους, ὁ ὁποῖος θὰ εἶνε ἕνας ἄνθρωπος μέσης ἡλικίας, προερχόμενος ἀπὸ τὰς κατωτέρας τάξεις τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ.

Αὐτὰ προλέγει ὁ κ. Χοῦτερ εἰς τὸ περιεργότατον βιβλίον του περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Γερμανίας.

Καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὰς προβλέψεις του διὰ τὸ ἀπώτερον μέλλον δὲν θὰ εἶχε νὰ εἴπῃ κανεὶς τίποτε, ἐφ' ὅσον δὲν εἶνε Μαθουσάλας διὰ νὰ κρίνῃ ὁ ἴδιος κατὰ πόσον οἱ ἀστερισμοί του τὸν ἠπάτησαν. Ὅσον ἀφορᾷ ὅμως τὸ λίαν προσεχὲς μέλλον, ὁ κ. Χοῦτερ θὰ ἔπρεπε νὰ εἶνε φειδωλότερος εἰς προβλέψεις, διότι οὐαὶ καὶ ἀλλοίμονον ἂν ὁ κ. Μπριὰν δὲν ἀποθάνῃ τὸ 1930!

Ι. Σ. Μ.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟΚΟΜΕΡΙΔΙΑ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ὁμολογιούχων τῶν κάτωθι Ἐθνικῶν Δανείων ὅτι ἡ ἀξία τῶν τοκομεριδίων αὐτῶν, λήξεως 1ης Ὀκτωβρίου 1927 καθωρίσθη ὡς ἀκολούθως:

α') Ἐθνικοῦ Δανείου Φρ. 125.000.000 (1889) 4 ο)ο, τοκομερίδιον ὑπ' ἀριθ. 77 πρὸς φράγκα 8.

β') Ἐθνικοῦ Δανείου φρ. 9.759.000 (1893) 5 ο)ο, τοκομερίδιον ὑπ' ἀριθ. 116 πρὸς φράγκα 8.

γ') Ἐθνικοῦ Δανείου Φρ. 170.000.000 (1898) 2 1)2 ο)ο, τοκομερίδιον λήξεως 1) 10)1927 πρὸς φράγκα 31.25.

Τὸ ἐκ φρ. 8 καθορισθὲν παρὰ τῆς Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἀντίτιμον τῶν ἄνω τοκομεριδίων τῶν Ἐθνικῶν δανείων 1889 καὶ 1893 συμπεριλαμβάνει καὶ τὴν διαφορὰν ποσοῦ ἐκ πλεονασμάτων χρήσεως 1926, μὴ θεωρουμένου ἐπιδίκου παρὰ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ὑφισταμένη διαφορὰ μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς διανομῆς τῶν ἐτησίων πλεονασμάτων δὲν ἐπελύθη ἔτι. Μετὰ τὴν διευθέτησίν της θέλει προστεθῆ εἰς τὸ ἀντίτιμον τῶν ἐν λόγῳ τοκομεριδίων ἡ τυχὸν ὑπάρξουσα συμπληρωματικὴ βελτίωσις.

Ἡ πληρωμὴ τῶν ἄνω τοκομεριδίων, ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1927, καὶ ἐνεργεῖται εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου (τῆς λίρας Ἀγγλίας ὑπολογιζομένης πρὸς 25 φράγκα) ἢ εἰς τὴν τρέχουσαν τιμὴν ἀγορᾶς συναλλάγματος ἐπὶ Λονδίνου, κατ' ἐπιλογὴν τοῦ κομιστοῦ.

Ἀπὸ τῆς αὐτῆς χρονολογίας παύει ἡ ἐξόφλησις τῶν τοκομεριδίων τῶν αὐτῶν δανείων, λήξεως 1ης Ὀκτωβρίου 1922, παραγραφομένων.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 20 Σεπτεμβρίου 1927
(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

BLACK FLAG
ΜΠΛΑΚ ΦΛΑΓΚ
ΚΟΝΙΣ ΚΑΙ ΥΓΡΟΝ
Ὑγιεινὸν—Ἀλάνθαστον καὶ Οἰκονομικώτατον Ἐντομοκτόνον χάρις εἰς τοὺς (ἁπλοῦν ἢ αὐτόματον) ψεκαστῆρας
ΜΠΛΑΚ ΦΛΑΓΚ
ΟΥΔΕΝ δηλητηριῶδες ἢ ἀδρανὲς συστατικὸν περιέχει
Ζητεῖτε τὴν ΜΑΥΡΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ
Πωλεῖται παντοῦ
(Φαρμακεῖα, Σιδηροπ. Ἐδωδιμοπ.)
εἰς πολλὰ μεγέθη δοχείων
THE BLACK FLAG COMPANY OF BALTIMORE
Γεν. ἀντιπρ. διὰ τὴν ΑΝΑΤΟΛΗΝ
ΚΟΥΡΚΟΥΜΕΛΗΣ ΦΩΚΑΣ & ΣΙΑ
ΗΠΕΙΡΟΥ 47. ΤΗΛΕΦ. 11—71
«ΗΧΩ» Σταδίου 4

Ἀπὸ τὸν πόλεμον μὲ τοὺς Μπόερς

Πῶς ἐξημμένισα τὸν λόρδον Ρόμπερτς

Πολεμικαὶ ἀναμνήσεις τοῦ ἐντιμ. Οὐΐνστον Τσώρτσιλ

Ὁ λόρδος Ρόμπερτς

Οἱ μεγάλοι στρατιῶται σπανίως εἶνε δημοφιλεῖς εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Ὀλίγοι ὑπῆρξαν οἱ προσελκύσαντες εἰς τὴν αἴγλην τοῦ βρεττανικοῦ στρατοῦ χωρὶς νὰ διέλθουν περίοδον, ἐνίοτε παρατεταμένην, δημοσίας δυσμενείας καὶ ἀχαριστίας. Ὁ Μάλμπορω καὶ ὁ Οὐέλλιγκτον ἐγιουχαΐζοντο εἰς τὰς ὁδούς· ὁ Κλάϊβ ὑπῆρξεν ὁ στόχος τῶν ἀγριωτέρων ἐπικρίσεων· ὁ Οὔλσλεϋ διῆλθε σκοτεινὰς ὥρας· καὶ μόνον ἡ τραγικὴ μοῖρα τοῦ λόρδου Κίτσενερ τὸν ἐγλύτωσεν ἀπὸ μίαν περίοδον ἀμαυρώσεως. Ἀλλὰ ὁ Ρόμπερτς καθ' ὅλην τὴν μακρὰν ζωήν του, ἀπὸ τῶν πρώτων ἀπαρχῶν τῆς φήμης του μέχρι τοῦ θανάτου του εἰς βαθύτατον γῆρας ὑπὸ τὸν ἦχον τῶν γερμανικῶν πυροβόλων ἀπήλαυσεν ἑνὸς ἀδιακόπου καὶ συνεχῶς ὀγκουμένου ρεύματος βρεττανικῆς ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ. Τὴν καλοβουλίαν μάλιστα τοῦ λαοῦ ἐξεπέρασεν ὁ θαυμασμὸς τῶν στρατιωτῶν. Ὁ «Μπόμπς», ὁ ἀποθανατισθεὶς εἰς τοὺς στίχους τοῦ Κίπλινγκ, ἦτο ὁ ἥρως κάθε λέσχης ὑπαξιωματικῶν καὶ κάθε καντίνας συντάγματος, παντοῦ ὅπου ἦσαν ἐγκατεστημέναι βρεττανικαὶ φρουραί, δηλαδὴ ἀπὸ τὸ ἓν ἄκρον τοῦ κόσμου εἰς τὸ ἄλλο.

Μεταξὺ τῶν στρατιωτῶν τοῦ ἰνδικοῦ στρατοῦ ἡ δημοφιλία αὐτὴ ἔφθανε σχεδὸν μέχρι λατρείας. Ὑπόδειγμα ἱπποτικῆς συμπεριφορᾶς, θάρρους καὶ γενναιότητος, ἔμπειρος στρατηγὸς εἰς τὴν διοίκησιν στρατιῶν, παράτολμος πολεμιστὴς μαχόμενος μὲ τὸ ἰδικόν του δεξιὸ χέρι, φίλος τοῦ καθενὸς στρατιώτου καὶ τῶν συμφερόντων του, ἀφωσιωμένος ἐραστὴς τοῦ Ἰνδοστὰν καὶ θιασώτης τῶν πολεμικῶν τροπαίων τῶν ἀνδρῶν του—ὁ λόρδος Ρόμπερτς περιεβλήθη ἐπὶ σαράντα καὶ πλέον ἔτη ἑνὸς ἠρέμου, σταθεροῦ φωτοστεφάνου καλοθεμελιωμένης φήμης. Ὅταν μετὰ τὰς πρώτας ἀποτυχίας τοῦ νοτιοαφρικανικοῦ πολέμου, τὴν ἐπαύριον τῆς μαύρης ἑβδομάδος τῶν ἡττῶν τοῦ Στόρμπεργκ, τοῦ Μαγκερσφοντάϊν καὶ τοῦ Κολένσο, ὁ κ. Μπάλφουρ, αἰρόμενος εἰς τὸ ὕψος τῆς σοβαρᾶς κρίσεως, ἐπέμεινεν ἐπὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Ρόμπερτς ὡς ἀρχιστρατήγου καὶ τοῦ Κίτσενερ ὡς ἐπιτελάρχου του, αἴσθημα ζωηρᾶς ἀνακουφίσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ διέτρεξε τὴν ἀμηχανοῦσαν καὶ ἀγωνιῶσαν αὐτοκρατορίαν καὶ ἠλεκτρικὸς τιναγμὸς διεπέρασε τοὺς πάσης φυλῆς κατοίκους καὶ στρατιώτας της.

Ὁ λόρδος Ρόμπερτς ὑπῆρξε στενὸς φίλος τοῦ πατρός μου. Ὁ λόρδος Ράντολφ Τσώρτσιλ εἶχεν ἐπιμείνει, ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἰνδιῶν τῷ 1885, διὰ τὴν τοποθέτησίν του ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἰνδικοῦ στρατοῦ, παραγκωνίζων πρὸς τοῦτο τὰς ἀξιώσεις τόσον ἑνὸς Βασιλικοῦ Δουκός, ἀναμφισβητήτως ἐμπείρου στρατιώτου, ὅσον καὶ αὐτοῦ τοῦ λόρδου Οὔλσλεϋ. Ἡ φιλία των ἐσυνεχίσθη μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ πατρός μου, δέκα ἔτη βραδύτερον· καὶ ἐγώ, ὅταν ἤμουν παιδί, συχνάκις εἶχα συναντήσει τὸν Στρατηγὸν καὶ ἠμποροῦσα νὰ ὑπερηφανεύωμαι διὰ πολλὰς γοητευτικὰς συνομιλίας μετ' αὐτοῦ. Ἦτο πάντοτε πολὺ καλὸς ἔναντι τῆς νεολαίας, ἐπιεικὴς πρὸς τὴν ἀπειρίαν καὶ τὴν ἐκχειλίζουσαν θέρμην της καὶ φύσει προικισμένος μὲ κάθε τέχνην, ἡ ὁποία ἠδύνατο νὰ αἰχμαλωτίσῃ τὴν ἀφοσίωσίν της. Ὡς νεαρὸς δὲ ἀξιωματικός, διελογιζόμην βέβαια ὅτι πάντως εἰς τὰς ὑψηλοτέρας βαθμίδας τοῦ στρατοῦ ὑπῆρχεν ἕνας σεβαστὸς φίλος, ἐπὶ τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ ὁποίου ἠμποροῦσα νὰ βασίζωμαι.

Πρὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ νοτιοαφρικανικοῦ πολέμου ὁ λόρδος Ρόμπερτς εἶχεν ἀποσυρθῆ τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας καὶ ἐγὼ εἶχα ἐγκαταλείψει τὸ στρατιωτικὸν στάδιον χάριν τῆς πολιτικῆς. Μετὰ τὴν δραπέτευσίν μου ἐκ Πραιτωρίας εἶχα κατορθώσει, μὲ τὴν καλωσύνην τοῦ σὲρ Ρέντβερς Μποῦλλερ, νὰ τοποθετηθῶ εἰς τὸ νοτιοαφρικανικὸν ἐλαφρὸν ἱππικόν, καὶ μὲ αὐτό, χωρὶς νὰ ἐγκαταλείψω τὰ καθήκοντά μου ὡς πολεμικοῦ ἀνταποκριτοῦ, μετεῖχον τῆς ἐκστρατείας τοῦ Νατάλ. Ἂν καί, ὅπως ὅλη ἡ στρατιά του, ἤμην θιασώτης τοῦ Μποῦλλερ, συνεμερίσθην τὴν γενικὴν ἱκανοποίησιν ἐπὶ τῷ διορισμῷ τοῦ νέου ἀρχιστρατήγου ὅλων τῶν δυνάμεων τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς καὶ ἀπεφάσισα, εὐθὺς ὡς ἐπετελέσθη ἡ λύσις τῆς πολιορκίας τοῦ Λαίδυσμιθ, νὰ ἐκδράμω μέχρι τοῦ κυρίου θεάτρου τοῦ πολέμου εἰς τὸ Ἐλεύθερον Κράτος τῆς Οὐράγγης καὶ τὸ Τράνσβαλ ὑπὸ τοὺς αἰσιωτέρους οἰωνούς.

* * *

Τέλος αἱ προσπάθειαι τῆς στρατιᾶς τοῦ Νατὰλ ἐστέφθησαν ὑπὸ ἐπιτυχίας. Διέβη τὸν ἀπαίσιον ποταμὸν Τουγκέλα διὰ τελευταίαν φορὰν καὶ μετὰ τὸν τραχύτερον ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον ὁ βρεττανικὸς στρατὸς εἶχε γνωρίσει ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ κριμαϊκοῦ πολέμου, αἱ γραμμαὶ τῶν Μπόερς, αἱ περικλείουσαι καὶ τὸ λιμοκτονοῦν Λαίδυσμιθ διεσπάσθησαν καὶ ἡ πολιορκημένη δύναμις ἠλευθερώθη, ὅταν εἶχε φθάσει εἰς τὸ ἔσχατον σχεδὸν ὅριον ἀντοχῆς της. Ἐνῷ ἡμεῖς εἰς τὸ Νατὰλ ἐχαιρόμεθα διὰ μίαν ἐπιτυχίαν καθισταμένην ἡδυτέραν κατόπιν τόσης ἀπογοητεύσεως, εἶχε φθάσει κι' ὅλας ἡ εἴδησις, ὅτι ὁ Ρόμπερτς, προελαύνων πρὸς βορρᾶν ἀπὸ τὴν Ἀποικίαν τοῦ Ἀκρωτηρίου ἐντὸς τοῦ Ἐλευθέρου Κράτους τῆς Ὀράγγης, εἶχε λύσει τὴν πολιορκίαν τοῦ Κίμπερλεϋ καὶ εἶχε περικυκλώσει καὶ αἰχμαλωτίσει τὸν ὑπὸ τὸν Κρόνγιε στρατὸν τῶν Μπόερς κατὰ τὴν σημαντικὴν μάχην τοῦ Λαάρντεμπουργκ. Ἐφαίνετο ὡσὰν διὰ μιᾶς κινήσεως τῆς μαγικῆς ράβδου ἡ ὅλη πολεμικὴ κατάστασις εἶχε μετατραπῆ καὶ ἡ μαύρη ἑβδομὰς τοῦ Νοεμβρίου 1899 εἶχεν ἀντικατασταθῆ διὰ τῶν γενικωτέρων ἐπιτυχιῶν τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1900. Ὅλη αὐτὴ ἡ δραματικὴ μεταβολὴ τῆς γενικῆς ὄψεως τοῦ πολέμου ἀπήχησε παρὰ τῇ δημοσίᾳ γνώμῃ πρὸς ὄφελος τοῦ λόρδου Ρόμπερτς.

Ὁ θαυμάσιος αὐτὸς ἀνθρωπάκος, ἔλεγαν, ἐνεφανίσθη αἰφνιδίως ἐπὶ τῆς σκηνῆς καί, ὡς διὰ μαγείας, τὰ νέφη εἶχον διασκορπισθῆ καὶ ὁ ἥλιος ἔλαμπε πάλιν λαμπρὸς ἐπὶ τῶν βρεττανικῶν στρατευμάτων ἁπανταχοῦ τῆς ἀπεράντου ἠπείρου.

Συνεπείᾳ τῶν ἀποτυχιῶν των οἱ Μπόερς παρῃτήθησαν τῆς εἰσβολῆς τοῦ Νατάλ. Ἀπεχώρησαν μὲ τὴν συνήθη ἐκπληκτικὴν γοργότητά των διὰ μέσου τῶν Ντράκενσμπεργκς εἰς τὸ ἔδαφός των. Σύροντες μαζί των τὰ βαρέα πυροβόλα των καὶ ὅλα τὰ ἐφόδιά των, ἐξηφανίσθησαν ἐντὸς δεκαπενθημέρου καὶ ἐγκατέλειψαν ὁλόκληρον τὴν ἀποικίαν τοῦ Νατὰλ εἰς τὰ αὐτοκρατορικὰ στρατεύματα. Ἦτο πρόδηλον, ὅτι μακρὰ καθυστέρησις θὰ ἐπήρχετο κατ' ἀνάγκην, πρὶν αἱ δυσκίνητοι αὐταὶ δυνάμεις καταστῇ δυνατὸν νὰ τεθοῦν εἰς κίνησιν, ἠμπορέσουν νὰ ἐπισκευάσουν τὰς βλαβείσας σιδηροδρομικὰς γραμμάς, νὰ μεταφέρουν τὰς τεραστίας ποσότητας ἐφοδίων των καὶ νὰ καλύψουν τὰ 150 μίλια, τὰ ὁποῖα ἐχώριζαν τὸ Λαίδυσμιθ ἀπὸ τὰ σύνορα τοῦ Τράνσβαλ.

Τώρα ἀνυπομονοῦσα νὰ φθάσω εἰς τὸ ἀποφασιστικὸν καὶ κύριον θέατρον τοῦ πολέμου. Μὲ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὰς εὐκολίας ποῦ μοῦ εἶχε παραχωρήσει ἡ διοίκησις τῆς στρατιᾶς τοῦ Νατὰλ μετὰ τὴν δραπέτευσίν μου ἐκ Πραιτωρίας, δὲν μοῦ ἦτο δύσκολον νὰ ἐπιτύχω ἀόριστον ἀπουσίας ἄδειαν ἀπὸ τὸ νοτιοαφρικανικὸν ἐλαφρὸν ἱππικὸν καί, χωρὶς νὰ παραιτηθῶ τῆς θέσεώς μου, νὰ μεταφέρω τὸ πεδίον τῶν ἐνεργειῶν μου ὡς ἀνταποκριτοῦ εἰς τὴν στρατιὰν τοῦ λόρδου Ρόμπερτς, κατέχουσαν τότε τὸ Μπλοεμφοντάϊν. Ἑτοίμασα τὰς στρατιωτικὰς ἀποσκευάς μου, κατῆλθον τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν τοῦ Νατάλ, μετέβην διὰ θαλάσσης ἀπὸ τὸ Ντουρμπὰν εἰς τὸν λιμένα τῆς Ἐλισάβετ, διέσχισα τὰς σιδηροδρομικὰς γραμμὰς τῆς Ἀποικίας τοῦ Ἀκρωτηρίου καὶ ἔφθασα σῶος καὶ ἀβλαβὴς εἰς τὸ μεγαλοπρεπὲς ξενοδοχεῖον τοῦ ὄρους Νέλσων τοῦ Καίηπ Τάουν.

Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ «Μόρνινγκ Πόστ», τὸ ὁποῖον μὲ ἐθεώρει ὡς τὸν κύριον ἀνταποκριτήν του, ὑπέβαλε τὴν δέουσαν αἴτησιν, ἵνα διαπιστευθῶ παρὰ τῇ στρατιᾷ τοῦ λόρδου Ρόμπερτς. Ἐπερίμενα ὅτι αἱ διατυπώσεις θὰ ἀπῄτουν ἀρκετὰς ἡμέρας καὶ ταύτας διῆλθον λίαν εὐχαρίστως λαμβάνων συνεντεύξεις μὲ τοὺς κορυφαίους Νοτιοαφρικανοὺς καὶ Ὀλλανδοὺς πολιτικοὺς εἰς τὴν νοτιοαφρικανικὴν πρωτεύουσαν καὶ κυνηγῶν τσακάλια μὲ τὴν μικρὰν ὁμάδα, τὴν ὁποίαν ὁ ὑπασπιστής του, ὁ Δοὺξ τοῦ Οὐέστμινστερ, εἶχε παρασκευάσει διὰ τὸ ξεκούρασμα καὶ τὴν ἀνακούφισιν τοῦ λόρδου Μίλνερ.

Ἀλλὰ μετὰ τέσσαρας-πέντε ἡμέρας τοιαύτης εὐχαρίστου καὶ νωχελοῦς ζωῆς, ἤρχισα νὰ διερωτῶμαι διατί καμμία ἄδεια δὲν μοῦ εἶχε σταλῆ νὰ προχωρήσω μέχρι τοῦ Μπλοεμφοντάϊν. Ὅταν ἐπέρασε μία ἑβδομὰς καὶ πλέον χωρὶς καμμίαν ἀπάντησιν εἰς τὴν κανονικὴν αἴτησιν, ἡ ὁποία εἶχεν ὑποβληθῆ, ἐκατάλαβα ὅτι κάποιο ἐμπόδιον εἶχεν ἐγερθῆ. Ἀλλὰ δὲν ἠμποροῦσα νὰ φαντασθῶ τί εἴδους ἐμπόδιον ἠμποροῦσε νὰ εἶνε. Εἰς ὅλας τὰς ἀνταποκρίσεις μου ἀπὸ τὸ Νατὰλ εἶχα μοχθήσει ἀκαταπαύστως νὰ διατηρήσω τὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ νὰ δώσω τὴν καλυτέραν δυνατὴν ὄψιν εἰς τὰς πολλὰς ἀτυχίας καὶ «ἀτυχῆ ἐπεισόδια», τὰ ὁποῖα εἶχον συμβῆ κατὰ τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ Νατάλ. Οἱ πολεμικοὶ ἀνταποκριταὶ ἦσαν σπουδαῖοι ἄνθρωποι κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας τῶν μικρῶν πολέμων κι' ἐγὼ ἤμουν τότε ἕνας ἀπὸ τοὺς γνωστοτέρους ἐξ αὐτῶν καὶ ὑπηρέτουν εἰς μίαν ἀπὸ τὰς ἀσκούσας μεγαλυτέραν ἐπιρροὴν ἐφημερίδας. Ἐβασάνισα τὸ μυαλό μου καὶ διηρεύνησα τὴν συνείδησίν μου διὰ νὰ ἀνακαλύψω κάποιαν λογικὴν αἰτίαν διὰ τὴν φανερὰν πλέον τώρα ἀπαγόρευσιν, πρὸ τῆς ὁποίας εὑρισκόμην.

Εὐτυχῶς εἶχα εἰς τὸ στρατηγεῖον τοῦ λόρδου Ρόμπερτς δύο καλοὺς καὶ ἰσχυροὺς φίλους. Ὁ συνταγματάρχης Γιὰν Χάμιλτον καὶ ὁ στρατηγὸς Νίκολσον συγκατελέγοντο ἀμφότεροι μεταξὺ τῶν στενώτερον συνδεδεμένων καὶ πλέον ἐμπίστων ὑφισταμένων τοῦ λόρδου Ρόμπερτς. Ἦσαν δι' αὐτὸν ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰρήνης καὶ πολέμου τμῆμα ἐκείνου, τὸ ὁποῖον ὁ στρατάρχης Φὸς βραδύτερον συνήθιζε νὰ ὀνομάζῃ la famille militaire—στρατιωτικὴν οἰκογένειαν. Ἀμφότεροι ἐξετέλουν ὑψηλὰ καὶ σημαντικὰ καθήκοντα εἰς τὸ στρατηγεῖόν του καὶ ἦσαν πάντοτε ἀπολύτως ἐλεύθεροι νὰ ἐπικοινωνήσουν μὲ τὸν ἀρχιστράτηγον. Ἐγὼ εἶχα ὑπηρετήσει μαζὶ καὶ ὑπὸ τὰς διαταγὰς καὶ τῶν δύο ἀξιωματικῶν αὐτῶν δύο χρόνια πρωτίτερα εἰς τὴν ἐκστρατείαν τοῦ Τίρα καί, παρὰ κάποιαν διαφορὰν ἡλικίας καὶ βαθμοῦ, ἠμποροῦσα νὰ στηρίζωμαι ἐπ' αὐτῶν ἐπ' ὀνόματι μιᾶς στερεᾶς φιλίας.

* * *

Πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς αὐτούς, λοιπόν, προσέφυγον. Μ' ἐπληροφόρησαν τηλεγραφικῶς ὅτι τὸ ἐμπόδιον δὲν ἦτο ἄλλο ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν ἀρχιστράτηγον. Ὁ λόρδος Κίτσενερ εἶχε θιγῆ, φαίνεται, ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς ἐκστρατείας τοῦ Νείλου, τὴν ὁποίαν εἶχα γράψει κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος καὶ ὁ λόρδος Ρόμπερτς ἐφρόνει, ὅτι ἠμποροῦσε νὰ δυσαρεστηθῇ ὁ ἐπιτελάρχης του, ἂν ἐγὼ προσεκολλώμην ὡς ἀνταποκριτὴς εἰς τὸ κύριον σῶμα τοῦ στρατοῦ. Ὑπῆρχεν ὅμως, μοῦ ἔλεγαν, καὶ μία πρόσθετος αἰτία δυσαρεσκείας, ἡ ὁποία εἶχεν ἐπηρεάσει σοβαρώτατα τὴν σκέψιν τοῦ λόρδου Ρόμπερτς. Εἰς ἀνταπόκρισιν πρὸς τὸ «Μόρνινγκ Πόστ», γραμμένην ἀπὸ τὸ Νατάλ, εἶχα ἐπικρίνει δριμέως τὴν ἀκαταλληλότητα ἑνὸς θρησκευτικοῦ κηρύγματος πρὸς τοὺς στρατιώτας τὴν παραμονὴν τῆς μάχης ὑπὸ ἑνὸς στρατιωτικοῦ ἱερέως τῆς ἀγγλικανικῆς ἐκκλησίας. Ὁ ἀρχιστράτηγος ἐθεώρησε τοῦτο ὡς λίαν ἄδικον χαρακτηρισμὸν τῶν πνευματικῶν ὑπηρεσιῶν τῶν ἀφωσιωμένων αὐτῶν κληρικῶν. Ἦτο, μοῦ ἔλεγαν οἱ φίλοι μου, «εἰς τὸ ἔπακρον δύσκαμπτος»! Προσεπάθουν ὅσον ἠμποροῦσαν καλύτερον νὰ τὸν μαλακώσουν καὶ ἐπίστευαν, ὅτι ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν θὰ τὸ κατώρθωναν. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ ἄλλο τίποτε ἀπὸ τὸ νὰ περιμένω.

Ἐνεθυμήθην τότε καθαρώτατα τὸ ἐπεισόδιον τοῦ κηρύγματος τοῦ στρατιωτικοῦ ἱερέως καὶ τί εἶχα γράψει ἐπ' αὐτοῦ. Εὑρισκόμεθα εἰς τὴν παραμονὴν τῆς μάχης τοῦ Σπιὸν Κὸπ, ὅπως τὴν ὠνομάζομεν τότε. Οἱ ἄνδρες μιᾶς ὁλοκλήρου ἐφίππου ταξιαρχίας, ἀνεμένοντο νὰ ἐμπλακοῦν εἰς σοβαρὸν ἀγῶνα τὴν ἑπομένην ἢ τὴν μεθεπομένην, εἶχον συγκεντρωθῆ διὰ νὰ ἀκούσουν τὴν κυριακάτικην λειτουργίαν εἰς μικρὰν χορταριασμένην κοιλάδα πλησίον τοῦ Τουγκέλα καὶ μόλις ἐκτὸς βολῆς πυροβόλου ἀπὸ τῶν ἐχθρικῶν γραμμῶν. Ἐκείνην τὴν στιγμὴν ὁπότε ὅλων αἱ καρδίαι, ἀκόμη καὶ τῶν πλέον ἀδιαφόρων, ἦσαν ἰδιαιτέρως ἐπιδεκτικαὶ τῶν παρηγοριῶν τῆς θρησκείας, μιὰ ἐπιτυχὴς δ' ἔκκλησις θὰ ἠδύνατο νὰ ἐντυπώσῃ βαθειὰ καὶ μονίμως τὸ κήρυγμά της, ἠκούσαμεν ἕνα γελοῖον λόγον περὶ τῆς ἰδιαζούσης καὶ ἀμφιβόλου τακτικῆς, δι' ἧς ἐλέγετο ὅτι οἱ Ἰσραηλῖται εἶχον προκαλέσει τὴν πτῶσιν τῶν τειχῶν τῆς Ἱεριχοῦς. Τὰ σχόλιά μου, καυστικὰ ἴσως, ἀλλ' ἀσφαλῶς ὄχι ἀταίριαστα, ἦσαν: «Καθὼς ἄκουα τὰς ἀνοήτους αὐτὰς φράσεις, ἀνεπόλησε τὴν ἱπποτικὴν καὶ σεβασμίαν μορφὴν τοῦ πατρὸς Μπρὶντλ κατὰ τὴν ἐκστρατείαν τοῦ Ὀμδουρμὰν καὶ διηρωτώμην κατὰ πόσον ἡ Ρώμη θὰ ἐπελαμβάνετο ἐκ νέου τῆς εὐκαιρίας, τὴν ὁποίαν περιεφρόνει τὸ Καντέρμπουρυ».

Αἱ ἐπικρίσεις αὗται εἶχαν, φαίνεται, προξενήσει ταραχὴν εἰς τὴν Καθιδρυμένην Ἐκκλησίαν. Μεγάλη ἀγανάκτησις εἶχεν ἐκδηλωθῆ καὶ ταύτην ἐπηκολούθησε μία πραγματικὴ σταυροφορία. Πολλοὶ ἐκ τῶν εὐγλωττοτέρων ἱερωμένων, ἐγκαταλείποντες τοὺς ἄμβωνάς των, εἶχαν καταταχθῆ ἐθελοντικῶς διὰ νὰ μεταβοῦν εἰς τὸ μέτωπον καὶ κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐταξείδευαν γοργῶς πρὸς τὴν Νότιον Ἀφρικὴν διὰ νὰ φέρουν τὴν ἀναγκαίαν ἐνίσχυσιν εἰς τὰς καλοπροαιρέτους ὑπηρεσίας τοῦ σώματος τῶν στρατιωτικῶν ἱερέων. Μολονότι ὅμως τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε τόσον δραστικὸν καὶ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν εὐεργετικόν, ἡ αἰτία παρέμενε προσβολή. Ὁ λόρδος Ρόμπερτς, ἄνθρωπος βαθειὰ θρῆσκος, καθ' ὅλην τὴν ζωήν του στρατιώτης, ἐσχημάτισε τὴν γνώμην ὅτι τὸ τμῆμα στρατιωτικῶν ἱερέων εἶχε πέσει θῦμα ἀταίριαστων ἐπικρίσεων, καὶ τὸ γεγονὸς ἁπλῶς, ὅτι προσεκομίζετο τώρα ἔξωθεν ἐπικουρία, ἐθεωρεῖτο ὅτι ἐπεδείκνυεν ἀκριβῶς τὸ πλῆγμα. Ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις αἱ προόψεις μου ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐφαίνοντο πολὺ σκοτειναὶ καὶ περιεφερόμην δυσπροσηγόρητος μεταξὺ τῶν ἀφρικανικῶν τέρψεων τοῦ ξενοδοχείου τοῦ ὄρους Νέλσων.

Ὁπωσδήποτε, εἰς τὸ τέλος οἱ φίλοι μου ἐπεκράτησαν. Ἡ ἄδεια μοῦ ἐχορηγήθη καὶ ἤμουν ἐλεύθερος νὰ μεταβῶ εἰς Μπλοεμφοντάϊν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ὅτι, πρὶν ἀναλάβω τὰ καθήκοντά μου ὡς πολεμικοῦ ἀνταποκριτοῦ, θὰ ὑπεβαλλόμην εἰς παραινετικὴν ὁμιλίαν τοῦ στρατιωτικοῦ γραμματέως τοῦ ἀρχιστρατήγου ἐναντίον τῶν ἐπιπολαίων καὶ ἀνοικτιρμόνων ἐπικρίσεων. Αὐτὴ ἦτο ἀρκετὰ καλὴ λύσις γιὰ μένα κι' ἐξεκίνησα τὴν ἰδίαν νύκτα διὰ τὸ μακρὸν σιδηροδρομικὸν ταξείδιον. Ἐγενόμην ἐγκαρδιώτατα δεκτὸς ὑπὸ τῶν δύο διακεκριμένων φίλων μου, τῶν ὁποίων ἡ ἐπιρροὴ καὶ τὸ κῦρος ἦσαν τοιαῦτα ὥστε νὰ καταρρίψουν πᾶσαν ἀντίδρασιν ἐκ μέρους ὑφισταμένων. Ὑπεβλήθην δεόντως καὶ μὲ εὐλαβῆ ἐγκαρτέρησιν εἰς τὴν ὁμιλίαν τοῦ στρατιωτικοῦ γραμματέως καὶ ἀπὸ ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἤμουν ἀπολύτως ἐλεύθερος νὰ πηγαίνω ὅπου ἤθελα καί, ὑποκείμενος εἰς ἠπίαν λογοκρισίαν, νὰ γράφω ὅ,τι μοῦ ἤρεσεν. Ὁ λόρδος Ρόμπερτς ὅμως διετήρει ἕνα ὕφος ἀκάμπτου ἀλαζονείας, ἂν καὶ ἐγνώριζεν ὅτι κάθε ἡμέραν ἤμουν μὲ ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἦσαν οἱ στενώτεροι βοηθοὶ καὶ φίλοι του, καὶ μολονότι ἐγνώριζεν ὅτι ἤξευρα κι' ἐγὼ πόσον ἡ ἐργασία μου ἦτο ἀντικείμενον συζητήσεως εἰς τὴν τράπεζάν του, ἀκόμη καὶ ἐν μέσῳ τῆς πιέσεως μεγάλων γεγονότων, οὐδέποτε μὲ ἐδέχθη ἢ ἔδειξε τὸ παραμικρὸν σημεῖον ἀναγνωρίσεως. Ὅταν ἕνα πρωῒ εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Ἀγορᾶς τοῦ Μπλοεμφοντάϊν, ἐν μέσῳ πλήθους ἀξιωματικῶν εὑρέθην ἔξαφνα ἐντελῶς ἀπροσδοκήτως εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων ὑαρδῶν ἀπ' αὐτοῦ, ἐδέχθη τὸν χαιρετισμόν μου μόνον ὡς χαιρετισμὸν ξένου.

* * *

Ὁ πόλεμος ὅμως ἐπροχωροῦσεν. Ὅλαι αἱ προπαρασκευαὶ διὰ τὴν τελικὴν προέλασιν πρὸς τὴν Πραιτωρίαν εἶχον συμπληρωθῆ. Ὑπῆρχε τόσον ἐνδιαφέρον καὶ τόση δραστηριότης εἰς τὴν καθημερινὴν ζωήν, ὥστε ὀλίγος καιρὸς ἔμενε διὰ νὰ σκοτίζεται κανεὶς ὑπὲρ τὸ δέον διὰ τὴν δυσαρέσκειαν ἔστω καὶ μιᾶς τόσον μεγάλης προσωπικότητος καὶ τιμωμένου φίλου. Ἐφωδιασμένος πλουσιοπαρόχως ὑπὸ τοῦ «Μόρνιγκ Πόστ» μὲ καλὰ ἄλογα καὶ ἄλλα μέσα μεταφορᾶς ποῦ ἐχρειάζοντο, μετεκινούμην ταχέως πρὸς πάσας τὰς διευθύνσεις ἀπὸ φάλαγγος εἰς φάλαγγα, ὁπουδήποτε ὑπῆρχε πιθανότης μάχης, διασχίζων ἔφιππος καὶ ἐνίοτε ὁλομόναχος εὐρείας ἐκτάσεις ἀμφιβόλου χώρας, ἔφθανα εἰς τὴν ὀπισθοφυλακὴν μιᾶς βρεττανικῆς φάλαγγος, κυριολεκτικῶς περικυκλωμένης ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ εἰς τοὺς ἀχανεῖς κάμπους, ἔμενα πλησίον της τρεῖς-τέσσαρας ἡμέρας, ἂν ὁ στρατηγὸς ἦτο καλῶς διατεθειμένος κ' ἔπειτα ἔσπευδα πρὸς τὸ ὀπίσω διὰ μέσου σιωπηλῶν καὶ ἀπειλητικῶν τοπείων διὰ νὰ ἐξαπολύσω ἕνα χείμαρρον ἀνταποκρίσεων καὶ τηλεγραφημάτων πρὸς τὴν ἐφημερίδα μου. Ἔτσι αἱ ἑβδομάδες τῆς προπαρασκευῆς ἐπέρασαν γρήγορα.

Ὅταν τέλος ἤρχισεν ἡ προέλασις πρὸς τὴν Πραιτωρίαν, ὁ λόρδος Ρόμπερτς μὲ τὸ κύριον σῶμα ἐβάδισε κατὰ μῆκος τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς πρὸς βορρᾶν τοῦ Μπλοεμφοντάϊν. Ὁ συνταγματάρχης Γιὰν Χάμιλτον προήχθη εἰς στρατηγὸν καὶ ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν μιᾶς ἀποσπασμένης δυνάμεως 16.000 ἀνδρῶν, ἐκ τῶν ὁποίων 4.000 τοὐλάχιστον ἦσαν ἔφιπποι, ἥτις δύναμις ἐκινεῖτο παραλλήλως πρὸς τὸ κύριον σῶμα εἰς ἀπόστασιν σαράντα-πενήντα μιλίων ἀπὸ τὴν δεξιὰν ἀνατολικήν του πτέρυγα. Εἰς τὸ σῶμα τοῦτο ἐγενόμην ἐγκαρδιώτατα δεκτός. Ἡ τέθριππος κλειστὴ ἅμαξά μου ἐστάθμευε παραπλεύρως τῆς ἁμάξης τοῦ στρατηγοῦ. Ἐδειπνούσαμεν μαζὶ σχεδὸν κάθε νύκτα καὶ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἐγὼ περιεπλανώμην εἰς τὰς ἐμπροσθοφυλακάς, ἀναζητῶν μὲ τὴν ἀμεριμνησίαν τῆς νεότητος κανένα κομμάτι περιπετείας ἢ ἀφορμὴν ἀνταποκρίσεως. Ἐπρόκειτο περὶ γερῆς πορείας, ἡ ὁποία διήρκεσε μὲ τὰς σταθμεύσεις περίπου ἓξ ἑβδομάδας καὶ ἐκάλυψε κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν τετρακόσια ἕως πεντακόσια μίλια.

Ὁ θαυμάσιος ἀὴρ καὶ τὸ κλῖμα τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς, τὸ μεγαλεῖον τῶν τοπείων της, τὸ αἴσθημα τῆς ἀκαταπαύστου προελάσεως καὶ τῶν συνεχῶν ἐπεισοδίων, ἔκαμαν εἰς τὸν νοῦν μου ἐντύπωσιν, ἡ ὁποία μετὰ μίαν ὁλόκληρον εἰκοσαετίαν ἐπανέρχεται μ' ἕνα αἴσθημα δροσιᾶς καὶ ἀναζωογονήσεως. Κάθε ἡμέραν ἐβλέπαμεν νέους τόπους. Κάθε βράδυ διενυκτερεύομεν προχείρως—διότι δὲν ὑπῆρχον ἀντίσκηνα — παρὰ τὴν ὄχθην κανενὸς ποταμοῦ. Ἐτρεφόμεθα μὲ ποίμνια προβάτων, τὰ ὁποῖα ἐφέρναμεν μαζί μας, καὶ κοττόπουλα, τὰ ὁποῖα ἐκυνηγούσαμεν γύρω ἀπὸ τοὺς τοίχους ἐρημωμένων ἀγροικιῶν. Σχεδὸν κάθε ἡμέραν, καθὼς ἐχάραζε καὶ ἡ ἐκτεταμένη παράταξίς μας ἐφίππων καὶ πεζῶν ἤρχιζε νὰ κινῆται, τὸ κροτάλισμα τῶν πυροβολισμῶν ἐμπρός, εἰς τὰ πλάγια ἤ, συχνότερον, εἰς τὴν πτέρναν τῆς ὀπισθοφυλακῆς παρεῖχε τὴν ἐξαιρετικὴν συγκίνησιν τῆς πολεμικῆς ὑπηρεσίας. Ἐνίοτε, ὅπως κατὰ τὴν διέλευσιν τοῦ Ἀμμώδους Ποταμοῦ, συνήπτοντο τακτικαὶ μάχαι, καθ' ἃς μεγάλα τμήματα στρατοῦ προήλαυνον ἐναντίον λοφίσκων καὶ ἀκρωρειῶν ὑπερασπιζομένων ὑπὸ ἐμπειροπολέμων, γοργοκινήτων καὶ πανταχοῦ παρόντων ἐφίππων Μπόερς. Κάθε τόσον ἡ ἀποκοπή, ὁ ἐξ ἐνέδρας φόνος ἢ ἡ διὰ παγιδεύσεως αἰχμαλωσία καμμιᾶς εἰκοσάδος ἐκ τῶν ἀνδρῶν μας μᾶς καθίστων ἐνήμερους τῶν μεγάλων μαχητικῶν προσόντων τῶν τυφεκιοφόρων ἐκείνων ἱππέων τῆς παρθένου φύσεως, οἱ ὁποῖοι παρηκολούθουν τὰς κινήσεις τῶν βρεττανικῶν δυνάμεων μὲ σκυλίσιαν ἐπαγρύπνησιν καὶ ἐπιμονήν.

* * *

Ὅταν ἐπλησιάσαμεν εἰς τὸ Τράνσβαλ, ἡ φάλαγξ τοῦ σὲρ Γιὰν Χάμιλτον μετεφέρθη ἐκ τοῦ δεξιοῦ εἰς τὸ ἀριστερὸν τοῦ κυρίου σώματος. Διεσχίσαμεν τὴν κεντρικὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν καὶ ἐβαδίσαμεν πρὸς τὸν ποταμὸν Βάαλ. Ὑπὸ τὴν διάταξιν αὐτὴν εἴμεθα ἔτσι τοποθετημένοι, ὥστε νὰ περικυκλώσωμεν τὴν δυτικὴν πλευρὰν τῆς περιφερείας τοῦ Γιοχάννεσμπουργκ καὶ ἔτσι νὰ ἐξαναγκάσωμεν τὴν ἐκκένωσίν της ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ χωρὶς νὰ παραστῇ ἀνάγκη νὰ ἐμπλακῇ τὸ κύριον σῶμα εἰς μίαν αἱματηρὰν κατὰ μέτωπον ἐπίθεσιν. Οἱ Μπόερς ἠνόησαν τὸν σκοπὸν τοῦ ἑλιγμοῦ τούτου καί, μολονότι ἦσαν ἕτοιμοι νὰ ἐκκενώσουν τὸ Γιοχάννεσμπουργκ, ἀπέστειλαν ἰσχυρὰν δύναμιν ἵνα ἀντιταχθῇ εἰς τὴν προέλασιν τῆς φάλαγγος τοῦ Χάμιλτον εἰς σημεῖον καλούμενον Φλορίντα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γιοχάννεσμπουργκ - Ποτσεφστρώμ. Ἐκεῖ τὴν 1 Ἰουνίου 1900 διεξήχθη ἀγών, θεωρούμενος κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὡς κατ' ἐξοχὴν τραχύς. Οἱ Μπόερς, κρυμμένοι ἐν μέσῳ τῶν ἀπροσίτων ὑψηλῶν βράχων τῶν ἀκρωρειῶν, ἠψήφουν τὸν βομβαρδισμὸν καὶ ἔπρεπε νὰ ἐκτοπισθοῦν διὰ τῆς λόγχης. Οἱ Ὀρεινοὶ τοῦ Γκόρντον, μὲ ἀπωλείας πεντήκοντα νεκρῶν καὶ τραυματιῶν, ἐπετέλεσαν τὸν σκληρὸν αὐτὸν ἆθλον, ἐνῷ ταὐτοχρόνως αἱ ἔφιπποι δυνάμεις εἱλίσσοντο περὶ τὸ δεξιὸν καὶ τὰ νῶτα τοῦ ἐχθροῦ. Κ' ἐγὼ εὐθηνὰ τὴν ἐγλύτωσα εἰς αὐτὴν τὴν μάχην. Μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀκρωρείας ὑπὸ τῶν Ὀρεινῶν, ὁ στρατηγὸς Σμὶθ-Ντόρριεν, ὁ ὁποῖος ἦτο διοικητὴς μιᾶς τῶν ταξιαρχιῶν τοῦ σὲρ Γιὰν Χάμιλτον, ἠθέλησε νὰ μεταφέρῃ τὸ πυροβολικόν του ἀμέσως εἰς τὴν ἁλωθεῖσαν τοποθεσίαν, ἐπειδὴ δὲ ὁ χρόνος ἐπεῖγεν, ἀπεφάσισε νὰ διαλέξῃ μόνος του τὰς θέσεις. Μὲ προσεκάλεσε νὰ τὸν ἀκολουθήσω καὶ ἐτράβηξεν ἐμπρὸς μόνος διὰ μέσου τῶν ἀποτόμων κλιτύων. Οἱ Μπόερς, κατὰ τὴν συνήθειάν των, εἶχαν βάλει φωτιὰ εἰς τὸ ξηρὸ χορτάρι καὶ μακραὶ γραμμαὶ καπνοῦ ἔφρασσον τὸ τοπεῖον ἀπὸ διαφόρους διευθύνσεις. Μέσα εἰς τοὺς ἐκτυφλωτικοὺς αὐτοὺς πέπλους ἐχάσαμεν τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα τῶν Ὀρεινῶν καί, διασχίσαντες τὸ παραπέτασμα τοῦ καπνοῦ μὲ τὴν πυρίνην γραμμήν του, εὑρέθημεν εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων μόλις δεκάδων ὑαρδῶν ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ. Ἐπηκολούθησεν ἀμέσως ξέσπασμα πυρῶν πεζικοῦ. Ὁ ἀέρας ὀλόγυρά μας ἐκροτοῦσεν ἀπὸ τὸν ὡσὰν μαστιγίου ἦχον τῶν ἐκ μικρᾶς ἀποστάσεως ῥιπτομένων σφαιρῶν. Ἐστρέψαμεν τοὺς ἵππους μας καὶ ἐβυθίσθημεν πάλιν εἰς τὸ παραπέτασμα τοῦ καπνοῦ. Ὁ ἕνας ἵππος εἶχε ξυσθῇ ὑπὸ σφαίρας, ἀλλὰ κατὰ τὰ ἄλλα εἴμεθα ἀβλαβεῖς.

Τὴν ἐπαύριον τῆς μάχης, ἡ φάλαγξ τοῦ σὲρ Γιὰν Χάμιλτον εὑρίσκετο ἐπὶ τῆς κυρίας ὁδοῦ πρὸς δυσμὰς τοῦ Γιοχάννεσμπουργκ. Εἰς ἀπόστασιν εἴκοσι μιλίων πρὸς νότον τῆς πόλεως εὑρίσκετο τὸ σημεῖον, ὅπου ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ἤδη φθάσει τὸ στρατηγεῖον τοῦ Λόρδου Ρόμπερτς. Οὐδὲν μέσον ἐπικοινωνίας ὑπῆρχε μεταξὺ τῶν δύο δυνάμεων. Τὸ Γιοχάννεσμπουργκ εὑρίσκετο ἀκόμη εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἡ ἐπάνοδος διὰ τῆς ὁδοῦ, τὴν ὁποίαν εἴχομεν ἀκολουθήσει, ἐσήμαινε περιστροφὴν ὀγδοήκοντα σχεδὸν μιλίων γύρω ἀπὸ βουνοσειράς. Ἔφιπποι λοιπὸν ἐστάλησαν πρὸς τὴν περιφερειακὴν αὐτὴν ὁδόν. Ἀλλὰ ἕνα ταχύτερον μέσον ἐπικοινωνίας μὲ τὸν ἀρχιστράτηγον ἦτο εἰς τὴν κρίσιμον περίστασιν ἐκείνην εἰς τὸ ἔπακρον σημαντικόν. Οἱ πολῖται, οἵτινες ἐξῆλθον τῆς πόλεως καὶ εἰσῆλθον εἰς τὰς γραμμάς μας, ἔδιδαν συγκρουομένας πληροφορίας περὶ τῶν ἐντὸς τῆς πόλεως ἐπικρατουσῶν συνθηκῶν. Οἱ Μπόερς ἡτοιμάζοντο διὰ τὴν ἐκκένωσιν, ἀλλ' εὑρίσκοντο ἀκόμη ἐκεῖ. Ἕνας νεαρὸς Γάλλος, ὁ ὁποῖος ἐφαίνετο ἄριστα πληροφορημένος, μὲ ἐβεβαίωσεν ὅτι θὰ ἦτο εὐκολώτατον νὰ διασχίσῃ κανεὶς διὰ ποδηλάτου τὴν πόλιν μὲ πολιτικὴν ἐνδυμασίαν. Αἱ πιθανότητες νὰ συλληφθῇ καὶ νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἀνάκρισιν κατὰ τὰς τελευταίας ὥρας πρὸ τῆς ἐκκενώσεως ἦσαν ἐλάχισται. Προσεφέρθη νὰ μὲ δανείσῃ ἕνα ποδήλατον καὶ νὰ μὲ ὁδηγήσῃ ὁ ἴδιος.

* * *

Ἀπεφάσισα νὰ κάμω τὴν ἀπόπειραν. Ὁ σὲρ Γιὰν Χάμιλτον μοῦ ἔδωκε τὴν ἀναφοράν του, εἶχα δὲ κ' ἐγὼ τὰ τηλεγραφήματά μου πρὸς τὸ «Μόρνιγκ Πόστ». Ἐξεκινήσαμεν τὸ ἀπόγευμα καὶ ἠκολουθήσαμεν τὴν κυρίαν ὁδόν, τὴν ἄγουσαν πρὸς τὴν πόλιν. Καθὼς ἐπεράσαμεν τὰς τελευταίας προχωρημένας γραμμάς μας, ἐδοκίμασα ζωηρὸν τὸ αἴσθημα τῆς ῥιψοκινδυνεύσεως. Ἐντὸς ὀλίγου εὑρισκόμεθα εἰς τοὺς δρόμους τοῦ Γιοχάννεσμπουργκ. Τὸ σκοτάδι ἄρχιζε κι' ὅλας νὰ πέφτῃ. Ἀλλὰ πολλοὶ ἄνθρωποι ἐκυκλοφόρουν καὶ μεταξὺ αὐτῶν εἶδα ἐνόπλους καὶ ἐφίππους Μπόερς. Κατεῖχον ἀκόμη τὴν πόλιν καὶ ἡμεῖς εὑρισκόμεθα ἐντὸς τῶν γραμμῶν των. Συμφώνως πρὸς ὅλους τοὺς νόμους τοῦ πολέμου, ἡ θέσις μου, ἂν συνελαμβανόμην, θὰ ἦτο δυσάρεστος. Ἤμην ἀξιωματικὸς ὑπηρετῶν εἰς τὸ Νοτιοαφρικανικὸν Ἐλαφρὸν Ἱππικόν, μεταμφιεσμένος εἰς πολίτην καὶ λαθραίως εὑρισκόμενος ἐντὸς τῶν γραμμῶν τοῦ ἐχθροῦ. Οὐδὲν Στρατοδικεῖον ἐκ τῶν ὁποτεδήποτε συσταθέντων ἐν Εὐρώπῃ θὰ εὑρίσκετο πρὸ μεγάλης δυσκολίας διὰ νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τοιαύτης περιπτώσεως. Ἤμην πλήρως ἐνήμερος ὅλων αὐτῶν τῶν ζητημάτων.

Ἔπρεπε νὰ διασχίσωμεν μὲ τὰ ποδήλατα μας μίαν μακρὰν ἀνωφερῆ ὁδόν, ἐνῷ δὲ ἠκολουθοῦμεν αὐτὴν ἠκούσαμεν πίσω μας νὰ πλησιάζῃ ὁλονὲν ἕνας βραδέως τριποδίζων ἱππεύς. Ἡ ἐπίσπευσις τῆς πορείας μας θὰ ἀπέβαινεν ὀλεθρία. Ἐξηκολουθήσαμεν ἀνερχόμενοι ἀργά, φαινομένως ἀδιάφοροι, ἀνταλλάσσοντες καμμίαν λέξιν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, ὅπως εἴχαμε συμφωνήσει, εἰς τὴν γαλλικήν. Μετ' ὀλίγας στιγμὰς ὁ ἱππεὺς εὑρίσκετο εἰς τὸ πλευρόν μας. Συνεκράτησε τὸν ἵππον του εἰς πορείαν βάδην καὶ μᾶς περιειργάσθη διὰ τοῦ βλέμματος μὲ προσοχήν. Τὸν ἐκύτταξα καὶ τὰ βλέμματά μας συνηντήθησαν. Εἶχε τὸ ὅπλον του χιαστὶ εἰς τὴν πλάτην του, τὸ πιστόλιον του εἰς τὴν θήκην καὶ τρεῖς ζῶστρες φυσιγγίων. Ὁ ἵππος του ἦτο βαρειὰ φορτωμένος μὲ τὰ ἐξαρτύματά του. Ἐξηκολουθήσαμεν ἔτσι προχωροῦντες καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὴν ἰδίαν γραμμὴν ἐπὶ διάστημα, τὸ ὁποῖον μοῦ ἐφάνη ἀσυνήθως μακρόν, καὶ τότε ὁ ἀνεπιθύμητος σύντροφός μας, ἐγγίζων τὸν ἵππον του διὰ τῶν πτερνιστήρων, ἐξηκολούθησε τὸ ἀργὸ τριποδητόν του καὶ μᾶς ἀφῆκε πίσω.

Ἦτο πάρα πολὺ ἐνωρὶς διὰ νὰ χαρῶμεν. Ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἠμπορούσαμεν νὰ πέσωμεν ἐπάνω εἰς τὰς περιπόλους τῶν Μπόερς —ἂν ὑπῆρχον τοιαῦται — κατέναντι τῶν στρατευμάτων τοῦ λόρδου Ρόμπερτς καὶ ἡ πρόθεσίς μας ἦτο νὰ ἐξακολουθήσωμεν ποδηλατοδρομοῦντες βραδέως ἐπὶ τῆς ὁδοῦ χωρὶς τὴν παραμικρὰν ἀπόπειραν ἀποκρύψεως. Ὁπωσδήποτε δὲν συνηντήσαμεν περιπόλους τῶν Μπόερς, οὔτε, μὲ λύπην μου τὸ λέγω, καὶ καμμίαν βρεττανικήν. Καθὼς αἱ ὁδοὶ τοῦ Γιοχάννεσμπουργκ ἄρχιζαν νὰ χάνωνται εἰς τὴν ὕπαιθρον, συνηντήσαμεν τοὺς πρώτους Βρεττανοὺς στρατιώτας τῶν δυνάμεων τοῦ λόρδου Ρόμπερτς. Ἦσαν ἐντελῶς ἄοπλοι καὶ κατηυθύνοντο πρὸς τὴν πόλιν πρὸς ἀναζήτησιν τροφῆς ἢ καὶ ποτοῦ. Ἠρωτήσαμεν ποῦ ἦτο ἡ Στρατιά. Μᾶς ἔδειξαν, ὅτι εὑρίσκετο ἐκεῖ κοντά. Τοὺς συνεβουλεύσαμεν νὰ μὴ προχωρήσουν περισσότερον πρὸς τὴν πόλιν, διότι θὰ ἠχμαλωτίζοντο ἢ θὰ ἐτυφεκίζοντο.

—Τί λές, καπετάνιε; εἶπεν ἕνας τους, αἰφνιδίως ἐνδιαφερθεὶς διὰ τὸ δυσάρεστον αὐτὸ ἐνδεχόμενον.

Ὅταν τοὺς εἴπαμεν, ὅτι εἴχαμεν συναντήσει ἐνόπλους Μπόερς εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς μόλις μιλίου, οἱ πολεμισταὶ οὗτοι παρῃτήθησαν τῆς πρὸς τὰ πρόσω πορείας των καὶ ἠσχολήθησαν μὲ τὴν ἐξέτασιν μερικῶν μικρῶν γειτονικῶν σπιτιῶν. Ὁ σύντροφός μου κ' ἐγὼ ἠκολουθήσαμεν τὴν κυρίαν ὁδόν, ἕως ὅτου εὕρομε τὸ στρατηγεῖον τῆς προπορευομένης μεραρχίας τοῦ λόρδου Ρόμπερτς. Ἐκεῖθεν κατηυθύνθημεν πρὸς τὸ Γενικὸν Στρατηγεῖον, εὑρισκόμενον δέκα περίπου μίλια νοτιώτερον. Ἦτο ἐντελῶς σκοτεινά, ὅταν τέλος ἐφθάσαμεν. Ἕνας ὑπασπιστής, τὸν ὁποῖον ἐγνώριζα, ἦλθε στὴν πόρτα:

— Ἀπὸ ποῦ ξεφυτρώσατε;

— Ἤλθαμε ἀπὸ τὸν Γιὰν Χάμιλτον: Ἔφερα μίαν ἀναφορὰν πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον.

— Ἔξοχα, εἶπε. Ἀνησυχούσαμε νὰ μάθουμε νέα.

Ἐξηφανίσθη. Ἡ δουλειά μου ἦτο μὲ τὸν λογοκριτὴν διὰ τὸν ὁποῖον εἶχα παχεῖαν δέσμην τηλεγραφημάτων γεμάτην νωποτάτων καὶ ἀποκλειστικῶν πληροφοριῶν. Ἀλλὰ πρὶν ἠμπορέσω νὰ τὸν ἀνεύρω, ὁ ὑπασπιστὴς ἐνεφανίσθη πάλιν.

— Ὁ λόρδος Ρόμπερτς ζητεῖ νὰ παρουσιασθῆτε ἀμέσως ἐνώπιόν του.

Ὁ ἀρχιστράτηγος ἐδειπνοῦσε μὲ καμμιὰ δωδεκαριὰ ἀξιωματικοὺς τοῦ ἐπιτελείου του. Ἀνεπήδησεν ἀπὸ τὸ κάθισμά του, μόλις ἐμπῆκα, καὶ μὲ ὕφος ἐγκαρδιώτατον ἐπροχώρησε πρὸς ἐμὲ τείνων τὴν χεῖρά του:

— Πῶς ἤλθατε; ἠρώτησε.

— Διὰ τῆς κυρίας ὁδοῦ διὰ μέσου τῆς πόλεως, κύριε.

— Διὰ μέσου τοῦ Γιοχάννεσμπουργκ; Αἱ πληροφορίαι μας λέγουν, ὅτι κατέχεται ἀκόμη ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ.

— Ὑπάρχουν ἀκόμη ὀλίγοι, κύριε—εἶπα —ἀλλὰ ἑτοιμάζονται νὰ φύγουν.

— Εἴδατε κανένα ἐξ αὐτῶν;

— Μάλιστα, εἴδαμε πολλούς, κύριε.

Τὰ μάτια του ἄστραψαν. Ὁ λόρδος Ρόμπερτς εἶχε χαρακτηριστικώτατα μάτια, γεμᾶτα φῶς. Ἐνθυμοῦμαι ὅτι τοῦτο μοῦ ἔκαμεν ἐντύπωσιν τὴν στιγμὴν ἐκείνην.

— Εἴδατε τὴν χθεσινὴν μάχην τοῦ Χάμιλτον; ἦτο ἡ ἀκόλουθος ἐρώτησίς του.

— Μάλιστα, κύριε.

— Μιλῆστέ μου γι' αὐτήν.

Τότε, ἐνῷ ἐτύγχανον λίαν ὑποχρεωτικῆς δεξιώσεως, προέβην εἰς πλήρη ἀπολογισμὸν τῶν κατορθωμάτων τῆς δυνάμεως τοῦ στρατηγοῦ Χάμιλτον πρὸς τὸν παλαιὸν φίλον τοῦ πατρός μου καὶ τώρα πάλιν ἰδικόν μου φίλον.

WINSTON CHURCHILL

Η ΣΧΟΛΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΙΠΠΙΚΟΥ

Προκηρύσσει

ὅτι τὴν (25) Σεπτεμβρίου 1927 ἐνεργηθήσεται δημόσιος πλειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἐκποίησιν τῆς κόπρου τῶν κτηνῶν τῆς Σχολῆς δι' ἓν ἔτος.

Ἡ δημοπρασία γενήσεται ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν τὴν ἄνω ἡμέραν καὶ ἀπὸ 9ης π.μ. ὥρας.

Οἱ σχετικοὶ ὅροι συμφωνιῶν εἰσὶ κατατεθειμένοι εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς διαχείρισιν τοῦ χρηματικοῦ, ἔνθα δύνανται νὰ προσέρχωνται οἱ βουλόμενοι ὅπως λάβωσι γνῶσιν τούτων.

Ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς
ΚΟΥΜΑΝΤΑΝΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
ἀντ)χης ἱππικοῦ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ 30 ΙΟΥΝΙΟΥ 1927

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Ταμεῖον, Τράπεζαι ἐν Ἑλλάδι, Χρυσᾶ νομίσματα Ξένα χαρτονομίσματα καὶ τοκομερίδια	26.105.886.15
Διαθέσιμα παρὰ Τραπέζαις ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ	18.386.442.65
Χρεώγραφα ἰδιοκτησίας Τραπέζης	11.207.374.30
Γραμμάτια προεξοφληθέντα καὶ προκαταβολαὶ ἐπὶ γραμματίων	28.360.103.—
Ἠγγυημένοι λ)σμοὶ καὶ δάνεια ἐπὶ χρεωγράφων	18.398.727.70
» » διὰ διαφόρων ἐγγυήσεων	1.770.474.25
Δάνεια καὶ προκαταβολαὶ ἐπὶ ἐμπορευμάτων καὶ φορτωτικῶν καὶ ἐνέγγυοι πιστώσεις	16.349.529.10
Συμμετοχαὶ εἰς ἐπιχειρήσεις	4.586.027.25
Τρέχοντες λ)σμοὶ χρεωστικοὶ	93.953.906.45
Διάφοροι »	62.553.210.70
Κτήματα Τραπέζης	1.325.195.95
Ἀξία ἐπίπλων, βιβλίων καὶ γραφικῆς ὕλης	1.261.487.60
	284.258.365.10
Λογαριασμοὶ τάξεως	110.632.420.85
	394.890.785.95

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Μετοχικὸν κεφάλαιον καταβληθὲν	15.000.000.—
Κεφάλαιον ἀποθεματικὸν τακτικὸν	928.209.—
» » Ἔκτακτον	2.300.000.—
Καταθέσεις ἐν ὄψει καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ	63.307.034.50
Ταμιευτήριον	88.048.991.80
Τρέχοντες λ)σμοὶ πιστωτικοὶ	46.586.120.90
Διάφοροι » »	61.767.333.30
Ἀνταποκριταὶ ἐξωτερικοῦ	86.369.80
Ἐπιταγαὶ πληρωτέαι	1.601.855.05
Ταμεῖον προνοίας προσωπικοῦ	2.031.807.15
Μερίσματα πληρωτέα παρελθουσῶν χρήσεων	67.645.—
Προμέρισμα ά. ἑξαμηνίας 1927	525.000.—
Κέρδη καὶ ζημίαι ὑπόλοιπον εἰς νέον	2.007.998.60
	284.258.365.10
Λογαριασμοὶ τάξεως	110.632.420.85
	394.890.785.95

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Σεπτεμβρίου 1927

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
ΛΕΩΝΙΔΑΣ Α. ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ

Ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς
ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΜΠΑΤΣΗΣ

Τὸ προμέρισμα ἐκ δραχμῶν τριῶν καὶ 50 ο)ο κατὰ μετοχὴν ἐλεύθερον παντὸς φόρου εἶναι πληρωτέον ἀπὸ τῆς 14 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. παρὰ τῷ Κεντρικῷ καὶ τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπέζης ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῆς ὑπ' ἀριθ. 12 μερισματαποδείξεως.

ΤΟ ΕΛΒΕΤΙΚΟΝ ΓΑΛΑ
ΒΛΑΧΑΣ
Εἶνε προϊὸν εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν θρεπτικόν, ἐξαιρετικὸν εἰς γεῦσιν, τελείας ἁγνότητος καὶ ἀσυγκρίτως πλούσιον εἰς κρέμαν.

ΡΑΔΙΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΡΑΔΙΟΝ - ΑΚΤΙΝΕΣ Χ - ΡΑΔΟΝΙΟΝ
Α. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΟΥ
τ. τακτικοῦ ῥαδιολόγου τοῦ Ραδιολογικοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Πανεπιστημίου Παρισίων. Πολυτεχνείου 8α. Τηλ. 30-98.

ΑΙ ΑΙΜΟΡΡΟΪΔΕΣ
Θεραπεύονται ῥιζικῶς διὰ τῶν σκληρυντικῶν ἐνέσεων. Ἰατρὸς Ἰω. Ὀρφανός, Μητροπόλεως καὶ Πατρώου 7. Τρίτην, Πέμπτην, Σάββατον 9—12 π. μ.

ΤΣΑΝΤΕΣ διὰ κυρίας εἰς πλουσιωτάτην καὶ πολυτελεστάτην συλλογήν. Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι. Νικολάου Χ. Λομπιάνκο, Ἑρμοῦ ἀριθ. 176.

Η ΣΥΦΙΛΙΣ
ΘΕΡΑΠΕΥΕΤΑΙ ΤΑΧΕΩΣ
ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΩΣ ΔΙΑ ΔΙΣΚΙΩΝ (ΚΟΥΦΕΤΩΝ)
ΣΙΓΚΜΑΡΖΥΛ
ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΧΗΜΙΚΟΥ & ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΥ
DOCTEUR M. POMARET
Πρώην Διευθυντοῦ τοῦ Χημικοῦ Ἐργαστηρίου τῆς Κλινικῆς τῶν δερματικῶν καὶ συφιλιδικῶν νοσημάτων τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων.
Τὰ ὁποῖα ἀναπληροῦν τὰς ἐνέσεις τοῦ ΑΡΣΕΝΙΚΟΥ ΒΙΣΜΟΥΘΙΟΥ καὶ ΥΔΡΑΡΓΥΡΟΥ χωρὶς καμμίαν ἐνόχλησιν εἰς τὸ στόμα, στόμαχον καὶ ἔντερα.
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΑΤΤΙΚΟΒΟΙΩΤΙΑΣ: Ν. ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΙΣ
Ὁδὸς Πεσματζόγλου 15
ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ & ΑΛΒΑΝΙΑΝ
ΧΡΩΜΑΤΟΥΡΓΕΙΑ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ ΛΟΥΚΑ Ι'ΤΗ
ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ - ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΝ

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ LIMITED
= ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1839 =
ΕΔΡΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: ἐν Ἑλλάδι, Αἰγύπτῳ, Κωνσταντινουπόλει, Κύπρῳ.
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΝ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ. 1.000.000
» ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ » 600.000
» ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ » 235.000
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ: εἰς Δραχμὰς. εἰς Ξένον Συνάλλαγμα.
ΟΨΕΩΣ—ΕΠΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ—ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ
ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΣΕΙΣ ΦΟΡΤΩΤΙΚΩΝ
ΑΝΟΙΓΜΑ CREDITS CONFIRMES
ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΣΗΣ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Τὴν 25ην Ὀκτωβρίου 1927 ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 9 π.μ. ἐνεργηθήσεται ἐν τοῖς γραφείοις Ἐποικισμοῦ Παραμυθιᾶς, Λαμίας καὶ Πρεβέζης διαγωνισμὸς πρὸς κατάληψιν ἀνὰ μιᾶς θέσεως γραφέως παρὰ τοῖς ἄνω γραφείοις.

Αἰτήσεις γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς προτεραίας τῆς ἐνάρξεως τοῦ διαγωνισμοῦ.

Προσόντα: Τὸ πρωτότυπον ἢ κεκυρωμένον ἀντίγραφον πτυχίου Διδασκαλείου θηλέων ἢ ἀνωτέρου Παρθεναγωγείου Γυμνασιακοῦ ἢ Ἀστικοῦ σχολείου ἢ δευτέρας τάξεως γυμνασίου.

Διὰ πλειοτέρας πληροφορίας ἀποταθήτωσαν οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἰς τὸ ὑπ. Γεωργίας (Τμῆμα Προσωπικοῦ) ἢ εἰς τὰ γραφεῖα ἐποικισμοῦ εἰς ἃ ἐνεργηθήσεται ὁ διαγωνισμός.

(Ἐκ τοῦ ὑπουργ. Γεωργίας)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 18 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. Διάταγμα «περὶ τοῦ τρόπου ἐκλογῆς τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων τῶν ἐκ Τουρκίας προσφύγων» προκηρύσσομεν ἐκλογὰς πρὸς ἀνάδειξιν μελῶν τοῦ πενταμελοῦς συμβουλίου τῆς τέως ἐν Τουρκίᾳ ἐκκλησιαστικῆς ἐπαρχίας Φιλαδελφείας.

Αἱ ἐκλογαὶ γενήσονται τὴν 9ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακήν. Ἕδρα τοῦ Συμβουλίου ὡρίσθησαν αἱ Ἀθῆναι. Δικαίωμα ψήφου ἔχουσιν οἱ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐκλογῶν παρόντες καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιφερείας Φιλαδελφείας καταγόμενοι ἐνήλικοι πρόσφυγες.

Ἡ ψηφοφορία θὰ διεξαχθῇ ἀπὸ ὥρας 9ης πρωϊνῆς μέχρις 7ης ἑσπερινῆς ἐνώπιον τῆς κάτωθι ὁριζομένης ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς:

ΕΦΟΡΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Τόπος ψηφοφορίας Μέγαρον Ζαππείου
Μέλη: Ἀθ. Πρωτονοτάριος ἐπιθεωρητὴς Ἀνταλλαγῆς, Π. Παύλου, Κυρ. Χιζόγλου, Μ. Σταυρίδης, Β. Παλγεμές.
Ἀναπληρωματικά: Ἰορδ. Ταρασίου, Κ. Ἐμμεκτσόγλου.

Σημ. Αἱ πόλεις καὶ τὰ κυριώτερα χωρία τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐπαρχίαν Φιλαδελφείας εἶνε τὰ ἑξῆς: Ἄππα, Τεναίρ, Τσιβρίλ, Δενιζλῆ, Χῶναι, Κιόρδες, Δεμερτζῆ, Καγιατζῆκ, Κούλα, Κιόλντε, Σαλιχλῆ, Κιόρδες, Οὐσὰκ, Σιμάβ, Ἀφιὸν Καραχισάρ, Βαργάμ, Ταταρ, Πιτσιρλῆ, Σαρὰ Κιοΐ, Φιλαδέλφεια, Μενταχώρια, Ἔχμε, Ἀλὰ-Σεχήρ.

Ὁ ὑπουργὸς
Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ διὰ τὴν κένωσιν τῶν βόθρων τῶν Συνοικισμῶν Ἰωνίας καὶ Κοκκινιᾶς

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων προκηρύσσει μειοδοτικὸν διαγωνισμόν, δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν, διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐργολάβου ἐκκενώσεως βόθρων ἐν τοῖς Συνοικισμοῖς Ἰωνίας καὶ Καισαριανῆς, διενεργηθησόμενον τῇ 3ῃ Ὀκτωβρίου ἐ. ἔτους ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11.30 ἐνώπιον τῆς πρὸς τοῦτο συσταθησομένης ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σχετικῶν ὅρων, ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 12ης ἕως 1 μ.μ. ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς Τεχνικῷ Τμήματος Ἀστικῆς (Γραφεῖον ΙΙ).

(Ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς)

Ο ΙΑΤΡΟΣ
ΑΝΤ. Δ. ΧΑΤΖΑΝΤΩΝΑΚΗΣ
Συφιλιδολόγος-Δερματολόγος
θεραπεύει τὴν βλεννόρροιαν μεθ' ὅλων τῶν ἐπιπλοκῶν αὐτῆς (Στενωμάτων, Κυστίτιδος κλπ., τὴν Ἀνικανότητα, τὴν Σπερματόρροιαν ῥιζικῶς καὶ ταχέως), Τὴν Συφιλίδα καθ' ὅλα τὰ στάδια.
Ἐφαρμόζει τὸ Νέο-606.
Ὁδὸς Κάνιγγος 11
Ὧραι ἐπισκέψεως 9—11 καὶ 3—8 μ.μ.

ΘΑΛΑΣΣΙΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ
"ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΤΟΣ,,
«ΙΕΡΑΞ» Πέμπτην, 6 μ.μ. Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσσαλονίκην.
«ΑΤΡΟΜΗΤΟΣ» Πέμπτην, 6 μ.μ. Πάτρας Σάμην, Πύλαρον, Φισκάρδον, Λευκάδα, Ἀμβρακικόν.
«ΚΕΡΚΥΡΑ» Παρασκευήν, 6 μ.μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσσαλονίκην, Δάφνην, Καβάλλαν, Δεδεαγάτς, Κάστρον, Μοῦδρον, Μήθυμναν, Μυτιλήνην, Πλωμάριον, Καρδάμυλλα, Χίον, Πειραιᾶ.
«ΖΑΚΥΝΘΟΣ» Παρασκευήν, 7 μ.μ. Ἡράκλειον, Ἅγιον Νικόλαον, Παχεῖαν Ἄμμον, Σητεῖαν.
«ΑΤΤΙΚΗ» Σάββατον, 2 μ.μ. κατ' εὐθεῖαν ΜΑΣΣΑΛΙΑΝ.
«ΜΙΑΟΥΛΗΣ» Σάββατον, 6 μ.μ. Ἡράκλειον, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ.
«ΑΦΟΒΟΣ» Σάββατον, 6 μ.μ. Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσσαλονίκην.
«ΣΠΕΤΣΑΙ» Σάββατον 6 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην, Μήθυμναν, Κάστρον, Δεδεαγάτς, Καβάλλαν, Δάφνην, Θεσσαλονίκην.
«ΑΔΡΙΑΤΙΚΟΣ» Σάββατον, 7 μ.μ. Πάτρας, Κέρκυραν, Ἁγίους 40, Βρινδήσιον.
«ΙΩΑΝΝΙΝΑ» Σάββατον, 7 μ.μ. Λουτράκιον, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν, Ἡγουμενίτσαν, Κέρκυραν.
«ΝΑΥΣΙΚΑ Γ» Δευτέραν 6 μ.μ. Μονεμβασίαν, Νεάπολιν, Ἁγίαν Πελαγίαν, Γύθειον, Γερολιμένα, Λιμένιον, Σελινίτσαν, Καραδαμύλην, Καλάμας.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΜΑΣΣΑΛΙΑ
(ΔΙΑ ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ)
ΤΑΧΙΣΤΗ ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΓΡΑΜΜΗ
ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ:
Τὸ θαλαμηγὸν
"ΣΥΡΟΣ,,
τὴν 26ην Σεπτεμβρίου Δευτέραν 2 μ. μ.
Τὸ θαλαμηγὸν ἀτμόπλοιον
"ΑΝΔΡΟΣ,,
τὴν 1ην Ὀκτωβρίου Σάββατον 2 μ. μ.
Τὸ νεότευκτον πετρελαιοκίνητον θαλαμηγὸν
"ΠΑΤΡΙΣ ΙΙ,,
Τὴν 8ην Ὀκτωβρίου Σάββατον 2 μ. μ.
ΣΗΜ. Ἅμα τῇ ἀφίξει τῶν ἀτμοπλοίων εἰς Μασσαλίαν, οἱ κ.κ. ἐπιβάται, οἱ προτιθέμενοι νὰ μεταβῶσιν εἰς Παρισίους δύνανται νὰ προμηθεύωνται τὰ σιδηροδρομικὰ των εἰσιτήρια ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου παρ' εἰδικῆς ἐπὶ τούτῳ συσταθείσης ὑπηρεσίας.
Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ σχετικὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον:
Ἐν Ἀθήναις: Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 6—44 καὶ εἰς ὅλα τὰ πρακτορεῖα ταξειδίων.
Ἐν Πειραιεῖ: Πλατ. Καραϊσκάκη τηλ. 2.27.

NEW YORK-ATHENS EXPRESS Co
ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ
Αἱ διατυπώσεις διὰ τὴν ἐπάνοδον εἰς Ἀμερικὴν τῶν μὴ Ἀμερικανῶν πολιτῶν ἐτροποποιήθησαν. Ὅσοι ἤλθατε ἐξ Ἀμερικῆς ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΙΑΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ τοῦ Ὑπουργείου γράψατέ μας νὰ σᾶς πληροφορήσωμεν πῶς δυνηθῆτε νὰ ταξιδεύσητε.
ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
24 «Ἱμερεθή» Πειραιεὺς — Μασσαλίαν
24 «Ἀττική» Πειραιεὺς—Μασσαλίαν
24 «Ὑπεροχή» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον
26 «Σῦρος» Πειραιεὺς — Μασσαλίαν
1 «Ἐμπρὲς ὂφ Φρὰνς» Χερβοῦργον-Κεμπέκ
1 «Ρεπούμπλικ» Χερβοῦργον-Νέαν Ὑόρκην
1 «Μπερεγκάρια» Χερβοῦργον - Ν. Ὑόρκην
5 «Πάρις» Χάβρη—Νέα Ὑόρκη
5 «Μάζεστικ» Χερβοῦργον—Νέα Ὑόρκην
6 «Πρ. Ρουσβέλτ» Χερβοῦργον-Ν. Ὑόρκην
8 «Ἐδισσον» Πειραιεὺς—Νέαν Ὑόρκην
8 «Μαυριτάνια» Χερβοῦργον—Ν. Ὑόρκην
11 «ΛΕΒΙΑΘΑΝ» Χερβοῦργον—Νέα Ὑόρκην
12 «Πρ. Οὐΐλσων» Πάτρα—Νέα Ὑόρκη
15 «Σινάϊα» Πειραιεὺς Νέαν Ὑόρκην
CONTONIS BROTHERS
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΘΗΝΑΙ Ὁμόνοια—Σταδίου 66.
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ 21—24 State Street.
ΒΟΣΤΩΝΗ 1 Alden Court Street.
ΜΟΝΤΡΕΑΛ 3414 Park Ave
ΜΑΣΣΑΛΙΑ 9 Rue Beauvau
ΠΑΡΙΣΙΟΙ 4 Rue Choron
ΠΡΙΝΤΕΖΙ 72 Via Garibaldi
ΠΑΤΡΑΙ Ἁγίου Ἀνδρέου Πλατεῖα Τριῶν Συμμάχων
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ὁδὸς Βουλγαροκτόνου 1.
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ Ὁδὸς Νοταρᾶ 126
ΟΜΟΝΟΙΑ, Σταδίου 66. Τηλ. 11-54.

Γ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΙΔΗΣ
εἰδικὸς ἀφροδισιολόγος ἐπὶ μακρὸν ἐπιμελητὴς τῆς ἰδιαιτέρας Κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Φωτεινοῦ. Δέχεται 8—12 καὶ 4—8 μ.μ. Ζήνωνος 3 Ὁμόνοια.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ παραδιδόμενα ἀμέσως ἢ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου:
1) Τριώροφος μονοκατοικία ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φειδίου ἀριθ. 9 (παράλληλος ὁδοῦ Πανεπιστημίου) ἐξ 22 δωματίων μεθ' ὅλων τῶν χρειωδῶν κατάλληλος διὰ κατοικίαν ἢ ἐπιχείρησιν ἀντὶ δραχμῶν 18.500 ἢ £ 50 μηνιαίως.
2) Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ (Κολωνάκι) Γκαρὰζ διὰ 9—10 αὐτοκίνητα μετὰ εὐρέος χὼλ ἐπὶ τοῦ δευτέρου πατώματος, κατάλληλον δι' ἐργοστάσιον καὶ μικρᾶς κατοικίας ἐκ τεσσάρων δωματίων ἀντὶ μηνιαίου μισθώματος 11.000 δρχ.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π.μ. καὶ 5—6 μ.μ. καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κηφισσίας 2 οἰκίας.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ διαμέρισμα ἀποτελούμενον ἀπὸ ἓξ δωμάτια πολυτελῶς ἐπιπλωμένα, μὲ ἰδιαίτερον τηλέφωνον καὶ ἄφθονον ὕδωρ. Πληροφορίαι Λυκαβηττοῦ 22 μεσαῖον πάτωμα 11—1 καὶ 5—7.

Β. Σ. ΚΑΛΚΑΝΗ, Α. Γ. ΜΑΓΚΑΚΗ
Νομικὸν Φροντιστήριον, Σταδίου 45. Ἀπὸ 19 τρέχ. ἄρχονται νέα τμήματα.

ΠΙΑΝΑ
Ο ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
Ε. Θ. ΤΣΑΜΟΥΡΤΖΗ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Ὁδὸς Πειραιῶς 25α
Διαθέτει εἰς πλουσιωτάτην παρακαταθήκην:
ΠΙΑΝΑ τῶν φημισμένων ἐργοστασίων STEINWAY AND SONS, L. BOSPNDORFER, C. RONISCH, ὡς καὶ διαφόρων ἄλλων σοβαρωτάτων ἐργοστασίων.
ΑΥΤΟΜΑΤΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΠΙΑΝΟΛΑΙ ἠλεκτροκίνητοι καὶ ποδοκίνητοι ὡς καὶ ἠλεκτρικαὶ ὀρχῆστραι τοῦ μεγαλυτέρου ἐν τῷ κόσμῳ ἐργοστασίου L.HUFPLD,
ΦΩΝΟΓΡΑΦΑ "APOLLO,, τοῦ τελειοτάτου Ἀγγλικοῦ ἐργοστασίου εἰς διάφορα μοδέλα δι' ἐκδρομὰς κλπ. ELEKTROMOPHON διαρκοῦμενα διὰ τὴν ἁπλότητα τοῦ ἤχου καὶ πολυτέλειαν τῶν ἐπίπλων των.
ΠΛΟΥΣΙΑ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΟΛΩΝ ΓΕΝΙΚΩΣ ΤΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ, εἰς λιανικὴν καὶ χονδρικὴν πώλησιν. Πωλεῖ τοῖς μετρητοῖς καὶ μὲ δόσεις. Παρέχει δὲ ἀπόλυτον ἐγγύησιν διὰ κάθε πωλούμενον ὄργανόν του ὡς ἄνω εὐκολίας εἰς τὰς πληρωμάς.
Αἱ τιμαὶ τῶν πιάνων κυμαίνονται ἀπὸ 30 χιλιάδων δραχμῶν καὶ ἄνω ἐλεύθερα παντὸς ἐξόδου.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΕΠΙΠΛΩΝ
Ἀφοὶ ΒΕΛΙΜΕΖΗ & Μ. ΕΥΔΑΙΜΟΝΟΣ
Κατασκευὴ παντὸς εἴδους ἐπίπλων, ἐργασία τελεία, τιμαὶ ἐργοστασίου. Τραπεζαρίαι, κρεββατοκάμαραι, σαλόνια, ἐπιπλώσεις ξενοδοχείων, τραπεζῶν, καταστημάτων. Ἐκτέλεσις ταχεῖα.
ΕΚΘΕΣΙΣ ΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 40
ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΝ ΚΑΛΛΙΘΕΑ
Διαφ. "ΑΠΟΛΛΩΝ,,

ΕΜΠΟΡΙΚΗ
ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡ. 106.830.089.50
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: Ἐν Πειραιεῖ, Ἄργει, Πύργῳ, Πάτραις, Κερκύρᾳ, Κεφαλληνίᾳ, Ναυπλίῳ, Αἰγίῳ, Καλάμαις, Σύρῳ, Χίῳ, Ἡρακλείῳ, Βόλῳ, Θεσσαλονίκῃ, Λαρίσσῃ, Τρικκάλοις, Μυτιλήνῃ, Χανίοις, Ζακύνθῳ, Πύργῳ, Ρεθύμνῃ, Τριπόλει, Καρδίτσῃ καὶ Καβάλλᾳ.
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Πατησίων καὶ Θήρας, παρὰ τὴν πλατεῖαν Ἀγάμων.
ΣΥΜΜΕΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EST LTD
4 LONDON WALL BUILDINGS EC 2
Μεθ' Ὑποκαταστημάτων ἐν ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ & ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις ΕΛΛΑΔΟΣ & ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΚΤΕΛΕΙ ΠΑΣΑΝ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ
Καταθέσεις ἐν ὄψει καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ ἀποδοτέας εἰς ὃ νόμισμα ἐγένοντο, ὑπὸ ὅρους συμφέροντας.
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΜΕΧΡΙ ΔΡ. 75.000 5 Ο)Ο ΑΠΗΛΛΑΓΜΕΝΟΝ ΦΟΡΟΥ

Εἰς Τὸ Περιθώριον Τῶν Γεγονότων

ΑΙ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΕΣ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ Ἡ διακοίνωσις τοῦ Τμήματος Μειονοτήτων τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν πρὸς τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν θέτει τὸ ζήτημα τῆς παραιτήσεως τῶν ἐν Κων)πόλει μειονοτήτων εἰς τὴν θέσιν του. Τονίζεται, δηλονότι, ὅτι αἱ Μειονότητες αὐταὶ δὲν δικαιοῦνται νὰ παραιτηθοῦν προνομίων, τὰ ὁποῖα ἐξησφάλισε δὲ αὐτὰς ἡ συνθήκη τῆς Λωζάννης δι' ὡρισμένων διατάξεων της. Εἶνε γνωστὴ ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν δημοσίαν γνώμην: ἡ Τουρκία, θέλουσα νὰ καταργήσῃ ἐντελῶς τὸ δικαίωμα τῆς ἑτεροδικίας καὶ τῆς εἰδικῆς ληξιαρχικῆς ὑπηρεσίας εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις ἑτεροθρήσκων, παρεδέχθη τὸν Ἑλβετικὸν κώδικα καί, πρὶν ἢ οὗτος μεταφρασθῇ, ἐνήργησεν ὅπως αἱ Μειονότητες παραιτηθοῦν «οἰκειοθελῶς» τῶν προνομίων των. Πρώτη ἔπραξε τοῦτο ἡ Ἰσραηλιτική. Ἡ Ἑλληνικὴ ἐπιέσθη νὰ πράξῃ τὸ ἴδιον καὶ ἡ σχετικὴ ἀπόφασις ἐλήφθη ἐν συνεδρίᾳ ἄνευ ἀπαρτίας, παρουσίᾳ ἀστυνομικῶν καὶ ἀφοῦ εἶχον συλληφθῆ προκαταβολικῶς σημαίνοντα μέλη τῆς μειονότητος. Ἤδη τὸ οἰκεῖον τμῆμα τῆς Κοινωνίας τοποθετεῖ τὸ ζήτημα ἐπὶ τῆς νομικῆς του βάσεως: τὰ προνόμια τῶν Μειονοτήτων συνεφωνήθησαν ὄχι μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς Τουρκίας ἀλλὰ μεταξὺ ταύτης καὶ τῶν Δυνάμεων, τῶν ὑπογραψασῶν τὴν συνθήκην τῆς Λωζάννης, τῆς ὁποίας ὡρισμένα ἄρθρα ἀναφέρουν περὶ αὐτῶν. Συνεπῶς, διὰ νὰ μεταβληθοῦν αἱ διατάξεις αὐταὶ ἢ ν' ἀτονήσουν, ἀπαιτεῖται νὰ συνεννοηθῇ ἡ Τουρκία μετὰ τῶν συνυπογραψασῶν Δυνάμεων. Κατὰ συνέπειαν, εἴτε αἱ Μειονότητες παρῃτήθησαν ἢ μὴ τῶν προνομίων των, διὰ τὴν Τουρκίαν ὑφίσταται ἡ ὑποχρέωσις τοῦ σεβασμοῦ των. Τὴν ἄποψιν αὐτήν, ἄλλωστε, ὑπεστήριξε πέρυσι τὸν Μάϊον Τοῦρκος νομομαθής, τοῦ ὁποίου τὰ σχετικὰ ἄρθρα, ἐν τούτοις, διεκόπησαν ἀποτόμως καθ' ἁρμοδίαν ὑπόδειξιν.

ΤΟΥΓΓΡΟΡΡΟΥΜΑΝΙΚΟΝ Τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἠκολούθησε τὴν τακτικὴν τῆς ἀναβολῆς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς διενέξεως τῶν Ρουμάνων μετὰ τῶν Οὔγγρων. Παρέπεμψε, δηλαδὴ τοὺς ἀντιδίκους εἰς τὴν σύνοδον τοῦ Δεκεμβρίου, μέχρι τῆς ὁποίας τοῖς ἐδηλώθη, ὅτι ἀναμένεται παρ' αὐτῶν ὅπως συνεννοηθοῦν συμβιβαστικῶς. Ἐκ τῆς ἀναβολῆς αὐτῆς εἶνε περίεργον ὅτι ὅλοι ἔμειναν ἱκανοποιημένοι: ἡ Ρουμανία, φρονοῦσα ὅτι κατὰ τὸν Δεκέμβριον θὰ ἐπικρατήσῃ ἡ ἄποψίς της, ἡ Οὐγγαρία, κρίνουσα ὅτι ἡ ἀναβολὴ σημαίνει δυσκολίαν τοῦ Συμβουλίου ὅπως ἀπορρίψῃ τὴν ἰδικήν της ἄποψιν, σύμφωνον πρὸς τὸ γράμμα τῶν διατάξεων τῆς συνθήκης τοῦ Τριανόν. Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι τὸ Συμβούλιον ἀπέφυγε νὰ δώσῃ μίαν λύσιν, φεῦγον τὰς σχετικὰς εὐθύνας. Τὸ ζήτημα εἶνε πράγματι δυσεπίλυτον. Ἀλλ' ἀκριβῶς διὰ τοῦτο ἔπρεπε τὸ Συμβούλιον νὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς ἐξεύρεσιν μιᾶς λύσεως ἀποτρεπτικῆς μιᾶς χρονίας ἐκκρεμότητος.

Η ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΔΙΑΦΗΜΙΣΙΣ *Πολὺ καλὴ ἡ εἰδικὴ εἰσφορὰ ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου σταφιδοκάρπου διὰ νὰ διατεθῇ τὸ προϊόν της πρὸς διαφήμισιν τῆς σταφίδος εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. Καλυτέρα ὅμως καὶ βασιμωτέρα διαφήμισις θὰ ἦτο ἡ καταβολὴ κάθε φροντίδος διὰ τὴν ποιότητα καὶ τὴν ἀρτίαν συσκευασίαν τοῦ ἐξαγομένου σταφιδοκάρπου, ὁ ὁποῖος συναγωνίζεται τὴν σταφίδα τῆς Καλλιφορνίας καὶ τῆς Αὐστραλίας, εἰς τὰς βρεττανικὰς ἀγοράς.*

Ο κ. ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ Θέλομεν νὰ πιστεύωμεν, ὅτι ἀνακριβῶς μετεδόθη ἐκ Βελιγραδίου τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Φραγκούλη εἰς τὴν «Πολίτικα». Ἀλλ' ἂν ἀληθεύῃ τὸ ἀντίθετον, ἂν δηλαδὴ ὁ κ. Φραγκούλης ἔγραψεν ὅτι καλῶς ἠκυρώθησαν αἱ Παγκαλοσερβικαὶ συνθῆκαι, πρέπει νὰ δεχθῶμεν, ὅτι ὁ κ. Φραγκούλης ἔπαυσε νὰ σκέπτεται πατριωτικῶς.

Ο ΚΗΠΟΣ Ἐὰν τὸ Γενικὸν Λογιστήριον ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ἄρνησίν του διὰ τὴν παραχώρησιν τοῦ ποσοῦ τῶν 125 χιλιάδων δρχ. διὰ τὴν περισυλλογὴν τῶν ὑδάτων παρὰ τὸν Ἰλισσὸν διὰ τὸ πότισμα τοῦ Ἐθνικοῦ Κήπου, ὑπάρχουν πολλαὶ πιθανότητες ὅτι ὁ Κῆπος θὰ φθίνῃ ὀλοὲν μέχρις ἀποξηράνσεως. Ὁμολογοῦμεν, ὅτι δὲν δυνάμεθα ν' ἀντιληφθῶμεν τὸ πνεῦμα αὐτὸ τῆς μικρολόγου σχολαστικότητος εἰς τὸ ὁποῖον ὀφείλεται ἡ ἄρνησις αὐτῆς τῆς πιστώσεως. Ἕνας κῆπος ἢ συντηρεῖται, ἢ καταργεῖται. Καὶ ὁ Ἐθνικὸς Κῆπος εἶναι ὄχι μόνον στόλισμα τῆς πρωτευούσης, ἀλλὰ καὶ πηγὴ ὑγείας διὰ πληθυσμὸν ὑπερβαίνοντα τὸ ἥμισυ ἑκατομμύριον.

ΑΙΤΙΑ ΚΑΙ ΑΙΤΙΑΤΑ Ἑνὸς ἀτόπου δοθέντος, πολλὰ ἄλλα ἕπονται. Καὶ ἀφοῦ ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐκλογῆς τῆς Ἑλλάδος εἶχε προεξοφληθῆ ἀπὸ τοὺς θαυμαστὰς τοῦ κ. Ν. Πολίτου καὶ ἐτηλεγραφεῖτο κατὰ τὰς τελευταίας πρὸ τῆς ἐκλογῆς ἡμέρας ἡ «προεκλογικὴ κίνησις» μὲ λεπτομερείας ποῦ θὰ ἐλογίζοντο τοὺς μᾶλλον πεπειραμένους κομματάρχας κοινότητος τῆς Κυνουρίας ἢ τῆς Σκιάθου μὲ τὴν στερεότυπον ἐπῳδὸν περὶ τῆς βεβαιότητος τῆς ἐκλογῆς, μετὰ τὴν διαπίστωσιν τῆς πραγματικότητος, οἱ ἀποτυχόντες προφῆται ἐννοοῦν νὰ δικαιολογήσουν τὴν ἐκ τῆς ἐκλογῆς διάψευσίν των. Καὶ ἀναγινώσκομεν ἐμπεριστατωμένας ἑρμηνείας, διηνθισμένας μὲ ψυχανάλυσιν τῶν ἀπατηλῶν καὶ δολίων σκέψεων τοῦ «ταμπονήρου κ. Μπριάν» καὶ τοῦ φιλεκδίκου βαρώνου Λέμαν. Καὶ διδασκόμεθα, ὅτι ὁ τελευταῖος πληρώνει ἐξ ἰδίων τὴν συνδρομὴν τῆς Λιμπερίας εἰς τὴν Κοινωνίαν καὶ ἄλλα πολλὰ ἐξόχου διεθνοῦς ἐνδιαφέροντος καὶ ἐξαισίως καθησυχαστικὰ δι' ὅσους τυχὸν ἤθελον φαντασθῆ, ὅτι ἄλλοι λόγοι συνέβαλον ὥστε νὰ μὴ ἐκλεγῇ ὁ κ. Πολίτης. Ἐλπίζομεν, ὅτι τὸ ἐπαγωγὸν ἀνάγνωσμα δὲν θὰ διακοπῇ.

ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΕΥΠΡΕΠΕΙΑ Αἱ ἐπανειλημμέναι διαμαρτυρίαι τῶν περιοίκων τῆς βορειοδυτικῆς πλευρᾶς τοῦ Ἐθνικοῦ Κήπου διὰ τὸν ἐντὸς αὐτοῦ στρατωνισμὸν λόχου εὐζώνων πρέπει ν' ἀπασχολήσουν ἀμέριστον τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν, ἰδίᾳ δὲ τῶν ὑπευθύνων διὰ τὴν ὑγείαν τῆς πόλεως. Πλὴν τῆς ἀπόψεως ταύτης, ὑπάρχει προσθέτως καὶ μία ἄλλη—ἐξ ἴσου σοβαρὰ—ἡ τῆς εὐπρεπείας. Καὶ εἶνε ἀπρεπέστατον διὰ μίαν πρωτεύουσαν νὰ στρατωνίζῃ τμήματα στρατοῦ εἰς κήπους καὶ πάρκα.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Μία οἰκογενειακὴ τραγῳδία ἐν Πύργῳ

ΠΥΡΓΟΣ Σ)βριος (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)— Παρὰ τὴν Ἀμαλιάδα ἔλαβε χώραν τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα συγκλονιστικὴ τραγῳδία, καθ' ἣν ὁ ἐκ Πύργου δικηγόρος Αὐγερινὸς Δ. Πολυζωγόπουλος, ἀδελφὸς τοῦ Ἐλευθερόφρονος βουλευτοῦ κ. Σταύρου Πολυζωγοπούλου, ἐφόνευσε διὰ περιστρόφου τὸν ἐπ' ἀδελφῇ γαμβρόν του Δ. Βαρελᾶν, ἀνώτερον ὑπάλληλον τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν, καὶ ἀκολούθως ηὐτοκτόνησε καὶ οὗτος. Λόγῳ τῆς ἐξαιρετικῆς κοινωνικῆς θέσεως, ἣν κατεῖχον δράστης καὶ θῦμα, ἡ εἴδησις ἠκούσθη μετὰ μεγάλης συγκινήσεως ἥτις ἀκόμη ἐξακολουθεῖ νὰ συνέχῃ τὴν κοινωνίαν μας.

Τὰ αἴτια τοῦ φρικιαστικοῦ δράματος, πρωτοφανοῦς, ἐν τῷ τόπῳ μας, ἔχουν ὡς ἑξῆς κατὰ τὰς διεξαχθείσας ἀνακρίσεις. Τὸ θῦμα, ὁ Δημ. Βαρελᾶς, πρὸ ἔτους εἶχε λάβει ὡς σύζυγον τὴν θυγατέρα τοῦ Διον. Πολυζωγοπούλου πατρὸς τοῦ δράστου Αὐγερ. Δ. Πολυζωγοπούλου, ἔναντι συμπεφωνημένης προικός, ἣν εἶχε λάβει ὁλόκληρον ὁ γαμβρός. Οὗτος ὅμως βραδύτερον ἤρχισεν ἐγείρων καὶ ἄλλας ἀξιώσεις ἀπέναντι τῆς οἰκογενείας τοῦ κ. Δ. Πολυζωγοπούλου, ἐπὶ ἀπειλῇ ὅτι θὰ ἐγκατέλειπε τὴν σύζυγόν του. Εἶχε δὲ οὕτω ἐξαναγκάσει τὴν οἰκογένειαν Πολυζωγοπούλου νὰ τοῦ μετρήσῃ ἑτέρας 100000 δραχμῶν. Ἀλλ' ἡ ἱστορία αὐτὴ δὲν ἐτελείωσε μέχρις ἐδῶ. Κατὰ διαστήματα ὁ φονευθεὶς ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν Αὐγερινὸν Πολυζωγόπουλον προφορικῶς, ἀλλὰ καὶ δι' ἐπιστολῶν, ἐζήτει τὴν καταβολὴν καὶ ἑτέρων χρηματικῶν ποσῶν, ἔναντι τοῦ παραχθέντος ἐφέτος σταφιδοκάρπου εἰς τὸ κτῆμα τοῦ πενθεροῦ του. Ἡ τοιαύτη παράλογος ἀξίωσις τοῦ γαμβροῦ, νὰ λαμβάνῃ δηλαδὴ μερίδιον ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ πενθεροῦ, ὑπῆρξεν ἡ αἰτία, ὥστε συχνάκις νὰ συμβαίνουν ἐπεισόδια μεταξὺ Βαρελᾶ καὶ οἰκογενείας Πολυζωγοπούλου. Πολλάκις ἡ τελευταία τοῦ ἀνέπτυξε τὸ παράλογον τῆς ἀξιώσεώς του, ἀλλ' ὁ Βαρελᾶς ἐπέμενεν. Ἡ τοιαύτη κατάστασις ἐξηρέθισε σφόδρα τὸν ἐκ τῆς οἰκογενείας Πολυζωγοπούλου Αὐγερινόν, ὅστις ἐθεώρει πλέον προσβολὴν τῆς οἰκογενειακῆς τιμῆς τὴν στάσιν ταύτην τοῦ γαμβροῦ του Βαρελᾶ. Προχθὲς δὲ ὁ Αὐγ. Πολυζωγόπουλος καὶ ὁ Βαρελᾶς εὑρίσκοντο εἰς τὸ κτῆμα τοῦ πρώτου. Ἐκεῖ ἐπανελήφθη πάλιν ἡ ἀξίωσις τοῦ Βαρελᾶ ὅπως λάβῃ μερίδιον ἐκ τοῦ σταφιδοκάρπου τοῦ παραχθέντος ὑπὸ τοῦ πενθεροῦ του. Ἐπηκολούθησε φιλονεικία μεταξὺ τῶν ἄνω καὶ εἰς μίαν στιγμὴν ὁ Αὐγερινὸς ἐξαγαγὼν περίστροφον, ἐπυροβόλησε τρὶς κατὰ τοῦ Βαρελᾶ τὸν ὁποῖον ἀφῆκε νεκρόν. Ἀκολούθως ἔστρεψε τὸ περίστροφον ἐναντίον του καὶ ηὐτοκτόνησε.

Ἡ κηδεία τοῦ δράστου τοῦ φόνου καὶ τοῦ αὐτόχειρος συγκινητικωτάτη ἐγένετο ἐνταῦθα. Παρηκολούθησε δὲ ταύτην σύμπασα ἡ κοινωνία τῆς πόλεως, τὸ δικηγορικὸν σῶμα, τὸ ὁποῖον διὰ τοῦ προέδρου του κ. Παπασχινᾶ ἀπεχαιρέτισε τὸν νεκρόν, ἡ φιλαρμονικὴ Πύργου κλπ.

Λίαν χαρακτηριστικὴ τῆς ψυχολογικῆς καταστάσεως εἰς ἣν εὑρέθη ὁ δράστης καὶ αὐτόχειρ Αὐγερινὸς Πολυζωγόπουλος ὅπως προβῇ εἰς τὸ τραγικόν του διάβημα εἶνε ἡ ἐπιστολὴ τὴν ὁποίαν ἀφῆκε καὶ ἥτις ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Πρὸς τὸν πατέρα μου, τὴν μητέρα μου καὶ τοὺς ἀγαπημένους μου ἀδελφούς

Συγχωρήσατέ με διὰ τὸ διάβημά μου ποῦ τόσον πολὺ θὰ σᾶς πικράνῃ. Πιστεύσατε ὅτι διὰ νὰ λάβω αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν εὑρέθην πρὸ ἀδιεξόδου καὶ εἰς τοιαύτας περιστάσεις μόνον ἡ ῥιζικὴ λύσις σώζει. Ὁ θάνατός μου εἶνε δι' ἐμὲ ἡ γλυκυτέρα ἱκανοποίησις διὰ τοὺς ἐξευτελισμοὺς ποῦ ἐδεχόμην ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπ' αὐτόν, ἐκμεταλλευόμενον τὴν ἀδελφικήν μου στοργὴν διὰ νὰ ἐκβιάζῃ διαρκῶς. Κατὰ τὴν χθεσινὴν συζήτησίν μου μὲ αὐτὸν διέκρινα καθαρὰ τὰς διαθέσεις του καὶ ὅμως σᾶς ἀπέκρυψα τοῦτο, διὰ νὰ μὴ σᾶς ἐγείρω ὑπονοίας. Φεύγω μὲ ἥσυχον τὴν συνείδησιν ὅτι ἐξεκαθάρισα μίαν ἀθλίαν καὶ ἐλεεινὴν κατάστασιν καὶ ἀδιαφορῶ διὰ τὴν ἐντύπωσιν ποῦ θὰ προκαλέσῃ τὸ ἄτοπον τοῦτο διάβημά μου.

Σᾶς φιλῶ ὅλους
Αὐγερινός»

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

(Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμέναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποῦ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους πρὸς τὸ τμῆμα ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν).

κ. Τρ. Τριανταφυλλίδην, Σπάρτην.— Ἡ διόρθωσις τοῦ ὀνόματος τῆς κ. Παρέσας Τριανταφυλλίδου ἐγένετο καὶ ἐκοινοποιήθη πρὸς τὸ Κεντρικὸν Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. Μ)25172)25—8—27 ἐγγράφου Δ)σεως Ἀνταλλαγῆς.

κ. Εὐτ. Εὐτυχιάδην, Πειραιᾶ.— Ἐξητάσαμεν μετὰ προσοχῆς τὴν ὑπόθεσίν σας. Ἔχετε καταχωρηθῆ εἰς τὸ μητρῷον Μ. Συμβουλίου ὑπ' αὔξ. ἀριθ. 76 διὰ λ.τ.χ. 5500. Δὲν ἤρθη ἀκόμη ἡ γενομένη ἀναστολὴ διότι τὰ πρακτικὰ ἀπωλέσθησαν. Ἐγένετο σχετικὸν διάβημα παρὰ τῷ ὑπουργείῳ ἐκ μέρους τῶν Συνεργείων, πρὸς ταχτοποίησιν τοῦ ζητήματος, τὸ ὁποῖον ἐνισχύσαμεν καὶ ἡμεῖς. Ἐλπίζομεν ὅτι θὰ δοθῇ ταχέως ἡ δέουσα λύσις.

Σύνδεσμον Προσφύγων, Φάρσαλα.— Πιστοποιητικὸν ὁρκωμοσίας κ. Σοφίας Τσοπούρογλου ἐπεδόθη πρωτοβαθμίῳ ἐπιτροπῇ Καισαρείας. Θὰ συζητηθῇ προσεχῶς.

κ. Σ. Μ., Μυτιλήνην.—Κτηνιατρικὴ σχολὴ δὲν ὑπάρχει ἐν Ἑλλάδι. Ἐὰν θέλετε νὰ σπουδάσετε εἰς τὸ ἐξωτερικὸν θὰ μεταβῆτε ἰδίαις δαπάναις.

κ. Α. Χήραν, Ἰωάννινα.—Δικαιολογητικὰ σᾶς ἐστείλαμεν.

ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ
STYLE MODERNE
Ἐπιπλώσεις αἰθουσῶν
Styles ἐπίχρυσοι, εἰς ὅλα τὰ σχέδια
Π. ΚΑΦΟΥΡΟΣ
Ὁδὸς Μητροπόλεως 45

Γ' ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος τῆς Γ' Οἰκον. Ἐφορείας Ἀθηνῶν διακηρύττει ὅτι: ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ πενταετὴς μίσθωσις καταλλήλου οἰκήματος πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν γραφείων τῆς Γ' Οἰκον. Ἐφορείας Ἀθηνῶν.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Γ' Οἰκον. Ἐφορείας Ἀθηνῶν (Γωνία Μ. Ἀλεξάνδρου καὶ Θερμοπυλῶν), ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς τὴν 3ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. καθ' ἣν δύνανται οἱ βουλόμενοι ἰδιοκτῆται καταλλήλου οἰκήματος προσερχόμενοι νὰ μετάσχωσι ταύτης.

Τῶν ὅρων καὶ ὑποχρεώσεων τῆς διακηρύξεως δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσι γνῶσιν προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Γ' Οἰκον. Ἐφορείας Ἀθηνῶν.

Ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος Γ' Ἀθηνῶν
ΙΩ. Δ. ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΑΣ

ΕΞΕΔΟΘΗ τὸ «Ἐγκόλπιον τῆς μαίας» τοῦ μαιευτῆρος κ. Μιχ. Γ. Καΐρη, παλαιοῦ καθηγητοῦ τοῦ Μαιευτικοῦ Σχολείου. Τὸ κοινωφελὲς τοῦτο βιβλίον εἶναι ἀπαραίτητον εἰς πᾶσαν μαῖαν, χρήσιμον δ' εἰς πάντα ἰατρὸν καὶ εἰς πᾶσαν ἔγγαμον γυναῖκα καὶ μητέρα. Συγκείμενον ἐκ 456 σελίδων μετὰ 200 εἰκόνων, πωλεῖται δρχ. 150 εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ παρὰ τῷ συγγραφεῖ, ὁδὸς Ζήνωνος 1α.

ΣΧΟΛΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 24ον
ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ
ΣΧΟΛΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΜΕΤΑ ΔΥΟ ΜΟΝΟΤΑΞΙΩΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ
(Ἀνωτέρας καὶ στοιχειώδους βαθμίδος)
ΚΑΙ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΥ
ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΥ
Πληροφορίαι καὶ ἐγγραφαὶ καθ' ἑκάστην 9—12.30' καὶ 4—6 μ.μ.
ΓΩΝΙΑ Λεωφόρου Γεωργίου Α' καὶ Νοταρᾶ 68 ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ
"ΠΡΟΟΔΟΣ,,

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΕΡΙΠΤΕΡΟΝ ΤΗΣ
ΕΙΣ ΔΙΕΘΝΗ ΕΚΘΕΣΙΝ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Εἰς κεντρικὸν μέρος τῆς Ἐκθέσεως, καλῶς ὠργανωμένον, ἐνεργεῖ πάσας τὰς Τραπεζικὰς ἐργασίας, πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ἐπισκεπτῶν τῆς Ἐκθέσεως.

ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΗΤΕ ΟΤΙ ΟΙ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΤΕΡΟΙ
ΚΗΛΕΠΙΔΕΣΜΟΙ
ΕΙΝΕ ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ
Χ. ΧΡΗΣΤΟΥ
Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν πάσχοντες ζητήσατε ἔντυπον ὁδηγὸν μετρήσεως κήλης, παρεχόμενον δωρεὰν εἰς τὸ φαρμακεῖον «Ἐθνικὸν» καὶ Ἐργοστάσιον Κηλεπιδέσμων. Ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου 5.
Χ. ΧΡΗΣΤΟΥ

ΣΤΑΔΙΟΝ ΚΥΡΙΑΚΗ 25 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΗΣ "ΕΚΑΒΗΣ,,
ΩΡΑ 4.20 ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ
ΤΙΜΑΙ: ΔΡΑΧΜΑΣ 75 - 50 - 15
Πρὸς ἀποφυγὴν παραπόνων καθίσταται γνωστόν, ὅτι μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς παραστάσεως ἡ εἴσοδος ἐπιτρέπεται μόνον ἀπὸ τὰς πλαγίας θύρας.
Ἡ πώλησις τῶν εἰσιτηρίων θ' ἀρχίσῃ ἀπὸ τὴν Πέμπτην τὸ ἀπόγευμα.

Ο ΔΙΑΒΗΤΗΣ
καὶ ἡ θεραπεία του διὰ τῆς Παγκρεατίνης «Laleuf»
Σύμπας ὁ κόσμος τῶν διαβητικῶν, ἅμα τῇ ἀνακαλύψει τῆς Ἰνσουλίνης ᾐσθάνθη ἀνακούφισιν καὶ μὲ ἐνθουσιασμὸν ἐπανηγύρισε διὰ τὴν ἐκ τῆς φοβερᾶς νόσου του ἀπαλλαγήν, τὴν ὁποίαν ἐθεώρει πλέον ὡς ὁριστικήν.
Θὰ ἀπηλλάσσετο πλέον ἀπὸ τὴν πολυδιψίαν, τὴν πολυουρίαν, τὴν γενικὴν ἀτονίαν, τὴν κουραστικὴν δίαιταν, τὰς ἐνοχλητικὰς ἐξετάσεις τῶν οὔρων καὶ τὰς τόσον δυσαρέστους συνεπείας τῆς ὑπούλου ταύτης νόσου, ἥτις μοιραίως τοὺς ὠθήγει πρὸς τὸ διαβητικὸν κῶμα.
Ἀτυχῶς ἡ Ἰνσουλίνη ἐν τῇ ἐφαρμογῇ της διέψευσε τὰς ἐλπίδας τῶν κλινικῶν ἰατρῶν καὶ τῶν διαβητικῶν.
1) Διότι ἡ διάρκεια τῶν θεραπευτικῶν της ἀποτελεσμάτων εἶνε πολὺ βραχεῖα, τῆς νόσου ἀναφαινομένης μόλις ἀπεκκριθῇ τὸ φάρμακον. 2) Διὰ τὸ δυσχερὲς τῆς ἐφαρμογῆς της, ἀπαιτούσης ἐπαγρύπνησιν καὶ ἐργαστηριακὴν παρακολούθησιν ἐν τῇ κλινικῇ καὶ 3) Διὰ τὸ ἀπρόσιτον αὐτῆς ὑπὸ τοῦ κοινοῦ λόγῳ τοῦ πολυδαπάνου της.
Αἱ δυσκολίαι αὐταὶ ὤθησαν τὸν Οἶκον «LALEUF» πρὸς νέαν ἐπιστημονικὴν κατεύθυνσιν ἐρευνῶν καὶ ὡς ἀποτέλεσμα ἔσχον αὗται τὴν ἀνακάλυψιν τῆς Παγκρεατίνης ἐξ ἐκχυλίσματος Παγκρέατος παρασκευασθέντος κατὰ πρότυπον μέθοδον καὶ τοῦ ὁποίου ἡ ἐνέργεια ηὐξήθη διὰ προσθήκης χυλοῦ τοῦ ἥπατος.
Ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς Παγκρεατίνης παρατηρεῖται: πτῶσις τῆς Σακχαραιμίας, πτῶσις καὶ συχνάκις ὁλικὴ ἐξαφάνισις τῆς Σακχαρουρίας, ἐξαφάνισις τῆς πολυφαγίας καὶ ἐπάνοδος τῆς φυσιολογικῆς ὀρέξεως, ἐξαφάνισις τῶν δευτερογενῶν διαταραχῶν τῆς Δίψης, τῆς Πολυουρίας, τοῦ Κνησμοῦ κτλ., ταχεῖα βελτίωσις τῆς γενικῆς καταστάσεως καὶ ἐπάνοδος τῆς σωματικῆς καὶ πνευματικῆς ζωτικότητος.
ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΓΚΡΕΑΤΙΝΗΣ «LALEUF»
1) Χρῆσις ἐσωτερική—ἀποφυγὴ τῶν ἐκ τῶν ἐνέσεων κινδύνων.
2) Ἐνέργεια σταθερὰ καὶ μακρᾶς διαρκείας.
3) Οὐδεμία εἰδικὴ ἐπαγρύπνησις.
4) Ἔλλειψις πάσης τοξικότητος καὶ εἰς αὐτὰς ἀκόμη τὰς μεγάλας δόσεις.
5) Οὐδεμία ἀντένδειξις.
Ἡ εὐρυτάτη καὶ ταχεῖα ἐξάπλωσις τῆς Παγκρεατίνης εἰς βραχὺ χρονικὸν διάστημα καὶ αἱ περὶ αὐτῆς ἐνθουσιώδεις κρίσεις διαπρεπῶν κλινικῶν ἰατρῶν, μαρτυροῦσι περὶ τῆς ἀποτελεσματικότητός της. Ἕκαστον κυτίον συνοδεύεται ὑπὸ λεπτομερειῶν χρήσεως, διαρκείας, σχετικῆς διαίτης κτλ.
Ἡ Παγκρεατίνη παρασκευάζεται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῶν ἐν Παρισίοις ἐργοστασίων «LALEUF».
Ἀντιπρόσωπος δι' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα: Θ. Σ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, Εὐριπίδου 6, Ἀθῆναι.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΤΟ ΦΟΡΤΟΕΚΦΟΡΤΩΤΙΚΟΝ ΕΙΣ ΟΞΥΤΗΤΑ

Ο κ. ΣΤΡΙΓΚΟΣ ΠΑΡΗΤΗΘΗ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΕΙΑΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΟΙ ΕΡΓΑΤΑΙ ΘΑ ΕΠΙΜΕΙΝΟΥΝ "ΜΕΧΡΙ ΘΑΝΑΤΟΥ,, ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ ΤΩΝ

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΑΝΤΙΠΑΛΩΝ ΜΕΡΩΝ

Σήμερον τὴν 7ην μ. μ. πρόκειται νὰ συνέλθουν εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Ἀνωτέρου Παρθεναγωγείου Πειραιῶς πρὸς σύσκεψιν ἀπὸ κοινοῦ τὰ διοικητικὰ συμβούλια τῶν συνεργατικῶν φορτοεκφορτώσεως τοῦ λιμένος μετὰ τῶν συμβουλίων τῶν ναυτεργατικῶν ὀργανώσεων. Εἰς τὴν σύσκεψιν ταύτην ἐκλήθησαν καὶ οἱ βουλευταὶ Πειραιῶς, ἐπίσης δὲ οἱ ὑπουργοὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Συγκοινωνίας, οἵτινες παρέστησαν καὶ κατὰ τὴν πρὸ ἡμερῶν σύσκεψιν τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου ἐν τῷ Ἐπιμελητηρίῳ Ἀθηνῶν. Οἱ φορτοεκφορτωταὶ διὰ ψηφίσματός των θὰ ἐπιμείνουν ζητοῦντες τὴν ὁριστικὴν καθιέρωσιν τῆς ἐκ περιτροπῆς ἐργασίας, τὴν κατάργησιν τῆς ὁποίας ζητεῖ ὁ ἐμποροβιομηχανικὸς κόσμος καὶ τὰ Ἐπιμελητήρια Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. Πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ θεμελιώδους τούτου αἰτήματός των δηλοῦν ὅτι εἶνε ἕτοιμοι νὰ φθάσουν εἰς τὰ ἄκρα καὶ «νὰ πέσουν μέχρις ἑνὸς αὐτοὶ καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν των», καλοῦν δὲ ἐπικούρους εἰς τὸν ἀγῶνα των πάσας τὰς ἐργατικὰς ὁμοσπονδίας καὶ τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον Πειραιῶς. Ζητοῦν ἐπίσης εἰς ἐπίμετρον καὶ τὴν παρ' αὐτῶν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἀναμενομένων μηχανημάτων φορτοεκφορτώσεως τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς.

Τὸ διάβημα τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ὀξύτητα εἰς ἣν περιῆλθεν ἐσχάτως τὸ φορτοεκφορτωτικὸν ζήτημα ἐν τῷ λιμένι Πειραιῶς, ἐξελιχθὲν εἰς ἐμπόλεμον σχεδὸν κατάστασιν μεταξὺ τῶν ἐργατῶν καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου τῶν δύο πόλεων. Ὡς ἐκ τούτου εἶχεν ἀτονήσει σχετικῶς τὸ ἕτερον τῶν μεγάλων ἐργατικῶν ζητημάτων τοῦ Πειραιῶς, τὸ κομιστικὸν τῶν Τελωνείων. Ἐκ τῆς ἀποψινῆς δὲ συσκέψεως καὶ τῆς μετ' αὐτὴν στάσεως τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν ἁρμοδίων ὑπουργικῶν ὑπηρεσιῶν ἐξηρτᾶτο ἡ πορεία τὴν ὁποίαν θὰ ἐπάρουν τελικῶς τὰ Ἐμπορικὰ Ἐπιμελητήρια Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἐν τῇ ἐπιδιώξει τῆς λύσεως τῶν ἐργατικῶν ζητημάτων τοῦ λιμένος καὶ τοῦ Τελωνείου.

Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΣΤΡΙΓΚΟΥ

Οὕτως εἶχον μέχρι τῆς χθὲς τὰ πράγματα, ὅτε ὅλως ἀπροσδοκήτως ἐγνώσθη τὴν μεσημβρίαν ὅτι ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ βουλευτὴς Πειραιῶς κ. Γεώργιος Στρίγκος ὑπέβαλε τὴν ἀπὸ τοῦ προεδρικοῦ ἀξιώματος παραίτησίν του, κατόπιν τῆς συγκροτηθείσης τὴν πρωΐαν ἐκτάκτου συνεδριάσεως τῆς Κομιστικῆς Ἐπιτροπῆς, ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος τελώνου κ. Μόζερα, ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Τελωνείου Πειραιῶς κ. Σολανάκη, τῆς ὁποίας μετέσχον ὁ λιμενάρχης κ. Παπαθεοδώρου, ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ ὑπουργείου κ. Στασινὸς κλπ.

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Ο ΠΑΡΑΙΤΟΥΜΕΝΟΣ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ἐπὶ τῶν λόγων τῆς παραιτήσεως του ὁ κ. Στρίγκος ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

— Εἶνε ἀληθές, μᾶς εἶπεν ὁ κ. Στρίγκος, ὅτι εὑρέθην εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ παραιτηθῶ τοῦ ἀξιώματος εἰς τὸ ὁποῖον κατ' ἐπανάληψιν μ' ἐκάλεσεν ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ ἐμποροβιομηχανικοῦ καὶ ἐφοπλιστικοῦ κόσμου τοῦ Πειραιῶς. Ἀλλὰ μετὰ τὰ λαβόντα χώραν σήμερον ἦτο ἀδύνατον πλέον νὰ παραμένω εἰς τὴν θέσιν ταύτην.

— Ἐμάθομεν ὀλίγα τινὰ περὶ τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως τῆς Κομιστικῆς, ἀλλὰ πῶς ἔχει κυρίως τὸ ζήτημα;

— Τὸ ζήτημα εἶνε πολὺ γενικώτερον, μᾶς ἀπήντησεν ὁ κ. Στρίγκος. Ἡ ἐσχάτως δημιουργηθεῖσα κατάστασις, καθὼς ἀναφέρω λεπτομερῶς εἰς τὸ ἔγγραφον τῆς παραιτήσεώς μου, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐργατικὰ τοῦ λιμένος καὶ τοῦ Τελωνείου Πειραιῶς, κατάστασις τὴν ὁποίαν μὲ ὅλην μου τὴν δύναμιν προσεπάθησα νὰ σταματήσω ἀπὸ τὸν κατήφορον εἰς ὃν φέρει τὸν Πειραιᾶ, μοῦ ἐπέβαλε νὰ προβῶ εἰς τὴν παραίτησίν μου ὡς προέδρου τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου.

— Τί ἀναφέρετε ὡς λόγους τῆς παραιτήσεώς σας;

Η ΒΑΡΑΘΡΩΣΙΣ ΛΙΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

— Εἶνε γνωστὰ γενικῶς πάντα τὰ ἐπίμαχα σημεῖα ἐφ' ὧν ἀγωνίζεται ἀπὸ μακροῦ τὸ Ἐπιμελητήριον καὶ τῶν ὁποίων ἀπὸ πολλοῦ χρόνου αἰτεῖται τὴν διόρθωσιν καὶ τόμοι ὁλόκληροι ἀλληλογραφίας καὶ δημοσιευμάτων πρόκειται, ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται ἡ πλήρης καταβαράθρωσις τοῦ λιμένος καὶ τοῦ ἐμπορίου· καὶ ἀντὶ ταῦτα νὰ συγκινήσουν τοὺς ἁρμοδίους—τῶν ὑπουργείων Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν—δὲν διεπιστώθη παρὰ συστηματικὴ ἀντίπραξις ἐκ μέρους τῶν σχετικῶν ὑπηρεσιῶν.

— Καὶ ποῖαι εἶνε αἱ τοιαῦται ἀντιδράσεις;

— Ἐπειδὴ ἐπιθυμῶ νὰ εἶμαι, ὡς ἐσυνήθισα πάντοτε, σαφὴς καὶ κατηγορηματικός, ἀναφέρω τὰ ἑξῆς:

1) Ἡ ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, κατόπιν τῆς τόσης ἐνεργείας τοῦ Ἐπιμελητηρίου διὰ τὴν διαρρύθμισιν τοῦ ζητήματος ἐργατῶν λιμένος ἀσχολεῖται εἰς τὴν λῆψιν μέτρων, ἀγνοοῦσα ἐντελῶς τὴν διοίκησιν τοῦ Ἐπιμελητηρίου, τὸ ὁποῖον ἐκ τῶν ἐφημερίδων λαμβάνει εἴδησιν τῶν ἀποφάσεων.

2) Τὰ ἀποτελέσματα τῆς κατ' ἐπανάληψιν συνισταμένης καὶ διαλυομένης Κομιστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Τελωνείου Πειραιῶς ὑπῆρξαν μέχρι τοῦδε μηδαμινὰ καὶ ἀπέβησαν ἄνευ σημασίας, διότι τῶν ἐργατικῶν μελῶν μηδέποτε προσερχομένων, καλεῖται αὕτη εἰς ἀποφάσεις μόνον ὅταν οὗτοι τὸ θέλουν. Καὶ ἐνῷ τόσα οὐσιώδη καὶ ζωτικώτατα ζητήματα κεῖνται ἄλυτα, καὶ ἐνῷ μὲ ὀλίγην καλὴν θέλησιν δὲν θὰ ὑπῆρχε τίποτε τὸ καταστρεπτικόν, ἐκλήθη χθὲς ἐπειγόντως εἰς τὰς 10 π.μ. τὸ Ἐπιμελητήριον διὰ νὰ ἀποφανθῇ ἐπὶ κομιστικῶν μικροβαρελίων σόδας τοῦ ἐμπόρου κ. Στρατηγάκη.

Η ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΚΟΜΙΣΤΙΚΗΣ

»Εἶχον πληροφορηθῆ παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὅτι οἱ ἐργάται ἠρνήθησαν νὰ ἐργασθῶσιν ἐπὶ καταθέσει τοῦ ποσοῦ τῶν ζητουμένων κομιστικῶν παρὰ τῷ ταμίᾳ τοῦ Τελωνείου, καὶ μόνον ὅταν τῇ βοηθείᾳ καὶ παρεμβάσει τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως καὶ τοῦ λιμενάρχου Πειραιῶς κ. Παπαθεοδώρου ὁ ὁποῖος—ὀφείλω νὰ τὸ δηλώσω—πάντοτε ἐξετέλεσεν ἐν πλήρει εὐσυνειδησίᾳ καὶ παρρησίᾳ τὸ καθῆκόν του, εἶδαν ὅτι μὲ ἐλευθέρους ἐργάτας ἐγίνετο ἡ ἐργασία μὲ μίαν (1) δραχμὴν τὸ βαρέλιον ἀντὶ τῶν 9.50 ποῦ ἐζήτουν καὶ τῶν 5 ποῦ τοὺς προσεφέροντο, ἐδέχθησαν νὰ ἐργασθῶσι μὲ κατάθεσιν.

»Διὰ τὴν λύσιν τῆς διαφορᾶς ταύτης ἐκλήθη χθὲς ἐπειγόντως τὸ Ἐπιμελητήριον καὶ ἀντί, ὡς ὤφειλεν ἡ Ἐπιτροπή, νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα ἂν ἦτο ὀρθὸν ὅπως προσληφθέντων ἐργατῶν ἐλευθέρων νὰ διακοπῇ ἡ ἐργασία των, ἀντὶ νὰ τιμωρήσῃ δι' ἀπολύσεως τοὺς ἀρνηθέντας νὰ ἐργασθῶσι καὶ συμμορφωθῶσι μὲ τὰς ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς ἐργάτας, παρετήρησα νὰ κρατῇ πνεῦμα παρὰ τοῖς ἀντιπροσώποις τοῦ ὑπουργείου ἐπιβραβεύσεως τῶν τοιούτων ἀταξιῶν. Οὕτω πρὸς ἔκπληξίν μου καὶ παρὰ τὰς διαμαρτυρίας μου, στηριζομένας τόσον εἰς τὸν τύπον ὅσον καὶ εἰς τὴν οὐσίαν, τὰ κυβερνητικὰ μέλη ἔκριναν ὅτι οἱ ἐργάται ὤφειλον νὰ πληρωθῶσι πρὸς δραχμὰς 200 περίπου κατὰ τόννον.

ΔΥΟ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΔΡΑΧΜΑΙ ΩΣ ΗΜΕΡΟΜΙΣΘΙΟΝ!

»Μάτην ἀνέφερα ὅτι ἐφ' ὅσον ἐπληρώθησαν δραχ. 150 περίπου διὰ νὰ ἔλθῃ ἐκ Ρωσσίας τὸ ἐμπόρευμα, δραχμαὶ 71 διὰ νὰ ἐκφορτωθῇ τοῦτο ἐκ τοῦ ἀμπαρίου εἰς τὰς φορτηγίδας, νὰ μείνῃ εἰς τὰς φορτηγίδας ἐπὶ 4 ἡμέρας καὶ νὰ ἐκφορτωθῇ ἐκ τῶν φορτηγίδων εἰς τὴν προκυμαίαν, δι' ἣν ὑπηρεσίαν θὰ ἔχουν νὰ πληρωθοῦν ἐργάται πολλαπλῶς ἐργασθέντες, ἰδιοκτῆται φορτηγίδων, φύλακες καὶ πράκτορες, θὰ ἦτο ἐγκληματικὸν νὰ πληρωθοῦν δραχμαὶ 200—διὰ νὰ φορτωθῇ τὸ ἐμπόρευμα ἐκ τῆς προκυμαίας εἰς τὰ ἁμάξια.

»Ὑπευθύνως ἐδήλωσα ὅτι οὕτω κρίνουσα ἡ ἐπιτροπή, δίδει ἐργατικὸν ἡμερομίσθιον δραχμῶν 2000 ἡμερησίως καὶ ἄνω καὶ ὅτι μετρημέναι εἶνε αἱ ἡμέραι τοῦ ἐμπορίου Πειραιῶς ὑπὸ τοιούτους ὅρους.

— Καὶ τὸ συμπέρασμά σας;

— Ἐκεῖ ποῦ ἔφθασαν τὰ πράγματα, δύο λύσεις παρ' ἐμοῦ παρουσιάζονται: ἢ νὰ μείνω εἰς τὴν θέσιν μου ἀπαθῶς θεώμενος τὰ διαδραματιζόμενα, θαπτόμενος ὑπὸ τὰ ἐρείπια τοῦ τρίζοντος ἐμπορικοῦ οἰκοδομήματος τοῦ Πειραιῶς, ἢ ν' ἀπέλθω ἐπιρρίπτων τὴν εὐθύνην τῶν τελουμένων εἰς τοὺς ἐργάτας τούτων. Ἡ ἀγάπη μου πρὸς τὸν Πειραιᾶ καὶ ἡ φωνὴ τῆς συνειδήσεώς μου ἐπιτάσσουν εἰς ἐμὲ νὰ ἀπέλθω εἰς τὰ ἴδια, ἵνα μὴ ὡς ἀπαθὴς θεατὴς παρακολουθήσω μίαν κατάπτωσιν. Ἡ παραίτησίς μου ἐν προκειμένῳ ἦτο ἐκτέλεσις καθήκοντος, ἦτο ἡ ὑστάτη ὑπηρεσία, ἣν δύναμαι νὰ προσφέρω εἰς τὸν Πειραιᾶ, τόσον τὸν ἐργοδοτικὸν ὅσον καὶ τὸν ἐργατικόν.»

Σήμερον τὸ Ἐπιμελητήριον, καλούμενον ἐκτάκτως, θὰ λάβῃ σχετικὰς ἀποφάσεις.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕΡΛΟΠΟΥΛΟΥ—ΤΣΑΓΓΑΡΙΔΟΥ

Χθὲς τὴν 8ην ἑσπερινὴν ὥραν ὁ φρούραρχος Ἀθηνῶν συνταγματάρχης κ. Τσαγγαρίδης μετέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν καὶ ἐγένετο δεκτὸς εἰς συνεργασίαν παρὰ τῷ κ. Μερλοπούλῳ.

Ὁ κ. ὑπουργὸς ἐρωτηθεὶς σχετικῶς ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἡ συνεργασία αὕτη ἦτο ἐντελῶς τυπικὴ καὶ ἀφεώρα ὑπηρεσιακὰ καθαρῶς ζητήματα.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Διὰ διατάγματος τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας διορίζονται οἱ κάτωθι δημοδιδάσκαλοι: Καλλιρρόη Ι. Λάκωνος εἰς Κερατέαν, Ε. Ἐπισκοπάκη εἰς Βλυχάδαν, Λ. Καμπουράκη εἰς Πρινὲ Μυλοποτάμου, Π. Γιάνναρη εἰς Κύμην, Στυλ. Γάσπαρη εἰς Ἀλῶνες, Σ. Μουζουράκη εἰς Μέρωνα, Ἐμμ. Κουτάκης εἰς Καρίνας, Μιχ. Ἀνδρουλάκης εἰς Ὀρνέ, Θ. Μπουλακάκη εἰς Μυριοκέφαλο, Ε. Μαθιουδάκης εἰς Ἅγιον Ἰωάννην, Γ. Μοσχάκης εἰς Καμαριώτην, Αἰκ. Πιττάκου εἰς Ζωνιανήν, Σ. Κουτσουράκη εἰς Σεισάρχω, Ραδάμ Δασκαλάκης εἰς Ροδάκινον, Π. Ἐκκεκάκης εἰς Λειβάδια, Σωτ. Κανακάκης εἰς Ἀείμοναν.

Δι' ἄλλου διατάγματος ἀπολύονται οἱ κάτωθι δημοδιδάσκαλοι:

Π. Σοφιανοπούλου ἐκ Δημητσάνης καὶ Γ. Βασιλόπουλος ἐκ Γραικοῦ, Αἰκ. Παπαγεωργίου ἐκ Μπεσφίνης, Ἀλ. Μανιατοπούλου ἐκ Ζαλίτσης, Ἑλένη Λιάρου ἐκ Μεσολογγίου, Μιλτ. Παπαϊωάννου ἐκ Σεποινικίων, Ι. Πέγιος ἐκ Βάλτης, Ξεν. Παραθχάκης ἐκ Χρυσομηλιᾶς, Δημ. Παπακωνσταντίνου ἐξ Αὐγαριᾶς Ἱστιαίας, Ι. Βασιλειάδης ἐξ Ἁγίου Εὐστρατίου Λήμνου, Ν. Χαϊνόπουλος ἐκ Προβατώνος, Ἀθ. Δαβῆς ἐκ Λέρας, Χρ. Κασίδης ἐκ Ξηροποτάμου, Χρ. Ἰωακειμίδης ἐξ Ἀμφιτρίτης, Σοφία Μαυρίδου ἐκ Κιτρινόπετρας, Η. Παπαευαγγέλου ἐκ Βαρίνης, Γ. Ζηνάδης ἐξ Ἀγριάνης, Ι. Παπαδάκης ἐκ Κοτρωνᾶς, Σ. Παταπάτης ἐκ Δορίσκου, Η. Γεωργίου ἐξ Ἐρυνίμοϊ, Α. Ποντινὸς ἐξ Ἀγκίστρου, Αἰκ. Παπαγεωργίου ἐκ Μπεσφίνας, Ἀγγ. Δημητόγλου ἐκ Μπανίτσης, Γ. Κουμαριανὸς ἐξ Ἐλαφοχωρίου, Χρ. Κωνσταντινίδης ἐκ Λευκοχωρίου, Πιπίτσα Ἀλεβίζου ἐκ Ξάνθης, Δ. Λούδης ἐκ Σαρακίνας, Κ. Μποϊκτίδης ἐκ Πλαξομίτσας, Λ. Μπέτσιος ἐκ Βράχων, Ε. Ὑψηλάντου ἐκ Φρουρίου, Χ. Μπουρίνη ἐξ Ἀναβάτου, Χρ. Θεοδωράκη ἐκ Δουσακίων, Ἐλ. Ραπτόπουλος ἐκ Μπάμας Τρικκάλων, Γ. Καραγιαννίδης ἐκ Κρήνης καὶ Δημ. Δαρδάνης ἐκ Γκοβονίου.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΪΑΣ
ΜΙΧΑΗΛ Μ. ΜΑΡΚΑΚΗ
Ἐν Ἀθήναις
Ἐργοστάσια Ὁδὸς Προμηθέως καὶ Λευκαδίωνος
Πρατήριον Σοφοκλέους 12 ἔναντι Ἐμπορικῆς Τραπέζης
ΠΩΛΟΥΜΕΝ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
ὑπὸ τοὺς πλέον συμφέροντας ὅρους

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΩΝ ΛΙΟΣΙΩΝ

ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΕΙΣΕΤΙ ΑΔΙΑΛΕΥΚΑΝΤΟΝ

ΟΙ ΔΥΟ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΩΣ ΥΠΟΠΤΟΙ ΑΠΕΛΥΘΗΣΑΝ

Καὶ χθὲς οὐδεμία πρόοδος ἐγένετο πρὸς διαλεύκανσιν τοῦ μυστηρίου ὅπερ καλύπτει τὸ ἔγκλημα τῶν Λιοσίων.

Ἡ ταυτότης τῆς νεάνιδος παραμένει εἰσέτι ἄγνωστος ὅπως ἄγνωστοι παραμένουν οἱ δράσται καὶ τὰ αἴτια τοῦ ἐγκλήματος.

Ὁ κ. Δημάκης συνεχίζων καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς χθὲς τὰς ἀνακρίσεις του, ἐξήτασεν ἀρκετοὺς μάρτυρας διὰ νὰ ἐξακριβώσῃ ἐὰν τὸ ὑπὸ τῶν δύο συλληφθέντων Γρηγ. Μαφίλη καὶ Χ. Κορύδη προβληθὲν «ἄλλοθι» εἶναι βάσιμον.

Ὅλοι οἱ μάρτυρες κατέθεσαν ὅτι πράγματι οἱ δύο συλληφθέντες καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου εἰργάζοντο εἰς τὸν Συνοικισμὸν Ποδαράδων.

Σχετικῶς μὲ τὴν ἀνευρεθεῖσαν εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος ἐπιστολὴν ἐξηκριβώθη, ὅτι αὕτη εἶναι τελείως ἄσχετος μὲ τὸ ἔγκλημα.

Ὁ Δρακόπουλος, ὁ ὑπογράφων ταύτην εἶνε διευθυντὴς τοῦ εἰς τὴν ὁδὸν Μ. Ἀλεξάνδρου 56 παντοπωλείου Ἀναστασοπούλου, ὅστις ἀπέστειλε τὴν ἐπιστολὴν ταύτην εἰς τὸν ἐν Ναυπλίῳ ὑπηρετοῦντα ὡς στρατιώτην συγγενῆ του Ἐλ. Παπανικολάου.

Ὁ ἐπιστολογράφος, διὰ ταύτης πληροφορεῖ τὸν παραλήπτην Παπανικολάου, ὅτι ὁ ἀδελφός του Βασίλειος προσελήφθη ὡς ὑπάλληλος εἰς τὸ παντοπωλεῖον.

Ὁ Παπανικολάου εἶναι σωφὲρ καὶ ἐργάζεται εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 5671 λεωφορεῖον αὐτὸν τῆς γραμμῆς Σεπολίων. Τὴν δὲ ἐπιστολὴν ἐπέταξεν ἐκεῖ ὅπου εὑρέθη κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον ὅτε μετέβη ἐκεῖ μετ' ἄλλων πρὸς διασκέδασιν.

Εἰς τὸν κ. ἀνακριτὴν παρουσιάσθη χθὲς ὁ εἰσπράκτωρ τῶν δημοσίων φόρων κ. Κορωναῖος ὅστις κατέθηκεν ὅτι ἡ ὑπηρέτριά του Μαρία Χασαπάκη ἐκ Κρήτης, ἐξηφανίσθη πρὸ 1 1)2 μηνὸς ἐκ τῆς οἰκίας του εὑρισκομένης εἰς τὴν ὁδὸν Σεπολίων συναποκομίσασα τέσσαρας ἐνδυμασίας μεταξωτὰς καὶ ἀρκετὰ πολυτελῆ ἐσώρρουχα τῆς ἀνεψιᾶς του, ἐξέφρασε δὲ τὴν ὑπόνοιαν μήπως πρόκειται περὶ ταύτης. Μεταβὰς οὗτος εἰς τὸ Νεκροτομεῖον, ὅπου εὑρίσκονται τὰ ἐνδύματα τῆς νεάνιδος, ἐδήλωσεν ὅτι ταῦτα οὐδόλως ὁμοιάζουν μὲ τὰ ὑπὸ τῆς ὑπηρετρίας του ἀφαιρεθέντα ἐκ τῆς οἰκίας του. Μόνον ἕνα ῥάκος τὸ ὁποῖον εὑρέθη μαζὶ μὲ τὰ ἐνδύματα τῆς νεάνιδος εἶπεν ὁ κ. Κορωναῖος τοῦ ἐφάνη ὅτι ὁμοιάζει μὲ τὰ προσόψια τῆς οἰκίας του.

Πάντως καὶ ἡ ἐκδοχὴ αὐτή, καίτοι ἀπίθανος θὰ ἐρευνηθῇ ὑπὸ τοῦ κ. ἀνακριτοῦ.

Εἰς τὸ νεκροτομεῖον μετέβη καὶ εἷς χωρικὸς ἐκ Μυτιλήνης, τοῦ ὁποίου ἐξηφανίσθη ἡ κόρη καὶ ἐζήτησε τὰ ἐνδύματα ἀλλὰ καὶ οὗτος ἐβεβαιώθη ὅτι ταῦτα δὲν ἀνήκουν εἰς τὴν κόρην του.

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ὁ κ. ἀνακριτὴς ἐξήτασεν συμπληρωματικῶς τὸν σωφὲρ Τσαντηράκην, ὅστις μετέφερεν διὰ τοῦ αὐτοκινήτου του εἰς τοὺς Ἁγίους Ἀναργύρους δύο νέους καὶ μίαν νέαν. Οὗτος ἐξετασθεὶς κατ' ἀντιπαράστασιν μὲ τοὺς δύο συλληφθέντας Μαφίλην καὶ Κορύδην ἐβεβαίωσεν ὅτι τὰ χαρακτηριστικὰ τούτων οὐδόλως ὁμοιάζουν μὲ τὰ τῶν δύο νέων τοὺς ὁποίους μετέφερε μετὰ τῆς νέας.

Ἐπίσης ἐνώπιον τοῦ κ. ἀνακριτοῦ παρουσιάσθησαν αἱ τρεῖς γυναῖκες αἱ εἰκονιζόμεναι εἰς τὴν φωτογραφίαν τὴν εὑρεθεῖσαν εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος. Κατόπιν τούτου ἡ ἀναγραφεῖσα εἴδησις ὅτι ἡ μία ἐξ αὐτῶν εἶναι τὸ θῦμα καταπίπτει ὡς ἀστήρικτος.

Ὁ κ. Δημάκης σχηματίσας τὴν γνώμην, ὅτι κατόπιν τῶν καταθέσεων τῶν μαρτύρων καὶ πλείστων ἄλλων στοιχείων οἱ δύο συλληφθέντες Κορίδης καὶ Μαφίλης δὲν εἶνε ἔνοχοι διέταξε χθὲς τὸ ἀπόγευμα τὴν ἀπόλυσίν των.

"MAISON OLGA,,
ΒΟΥΛΗΣ 20
Ἀνεχώρησε διὰ Παρισίους πρὸς πλουτισμὸν τοῦ καταστήματος τῆς Γυναικείων Πίλων ἡ MADAME OLGA.

Ε. Βαλλίδης
Οὐρολόγος—Γυναικολόγος
Εἰδικῶς ὑπὲρ τριετίαν ἐν Παρισίοις καὶ Βερολίνῳ ἐργασθεὶς δέχεται ἐν τῇ μεγαλυτέρᾳ εἰς τὸ εἶδος τῆς Κλινικῇ του. ὁδὸς Καποδιστρίου 17 (Πλατ. Κάνιγγος) (Τηλ. 5—67) 8—11 π.μ. καὶ 4—8 μ.μ.
Ἐν αὐτῇ θεραπεύονται τὰ Οὐρολογικά, Γυναικολογικὰ καὶ Μεταδοτικὰ νοσήματα διὰ τῶν νεωτέρων ἐπιστημονικῶν μεθόδων καὶ τῶν συγχρόνων Εὐρωπαϊκῶν ἐγκαταστάσεων.
Ὑπεύθυνος ἐφαρμογὴ διὰ τῆς τελειοτέρας ἐν Ἑλλάδι ἐγκαταστάσεως τῆς Διαθερμίας (Diathermie) διὰ τὴν ῥιζικήν, ἀνώδυνον καὶ ταχεῖαν θεραπείαν τῆς Βλεννορροίας καὶ τῶν χρονιωτέρων καὶ δυσκολωτέρων ἐπιπλοκῶν αὐτῆς, ὅπου ἀστοχεῖ πᾶσα ἄλλη θεραπεία. Ἐκτρωτικῶς δὲ ἡ ταχυτέρα καὶ πραγματικὴ ἴασις μὲ ἀλάνθαστον ἔλεγχον ἐπὶ τῆς ἐπιτυχίας αὐτῆς.

ΤΕΤΡΑΤΑΞΙΟΣ ΣΧΟΛΗ ΓΛΩΣΣΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΟΥ
ΟΜΟΤΑΓΗΣ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΑΣ ΣΧΟΛΑΣ ΜΕΤΑ ΜΟΝΟΤΑΞΙΩΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ, ΟΜΑΔΩΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ
3 ΦΕΙΔΙΟΥ 3
ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ
"ΦΑΜΑ,, Πανεπιστημίου 47

ΠΡΩΙΑ ΩΡΑ 5Η

Η ΓΑΛΛΙΑ ΑΝΕΝΔΟΤΟΣ

ΔΕΝ ΔΕΧΕΤΑΙ ΑΜΟΙΒΑΙΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΠΟΚΡΟΥΕΙ ΤΗΝ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΝ

ΘΑ ΛΑΒΗ ΔΡΑΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΙ ΕΛΠΙΔΕΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ

ΓΕΝΕΥΗ, 21. (Τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου μας). — Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε πληροφοριῶν καταδεικνύεται, ὅτι ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐξακολουθεῖ ἐμμένουσα εἰς τὰς ἐπιφυλάξεις της καὶ φαίνεται ἀποφασισμένη νὰ ἐπιβάλῃ τὰς ἀπόψεις της περὶ διακανονισμοῦ τῶν ὀφειλῶν τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Γαλλίαν ἄνευ ἀμοιβαιότητος. Ἐπίσης βέβαιον εἶναι, ὅτι ὁ κ. Πουανκαρὲ ἀποκρούει ρητῶς τὴν ἑλληνικὴν πρότασιν περὶ ὑποβολῆς τοῦ ζητήματος τῶν ἀμοιβαίων ἑλληνογαλλικῶν ὑποχρεώσεων εἰς διαιτησίαν.

Ἀνεξακρίβωτοι εἰδήσεις ἐκ Παρισίων ἀγγέλλουν, ὅτι ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις προτίθεται νὰ λάβῃ δραστικὰ μέτρα κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ἐξαναγκάσῃ αὐτὴν νὰ ἐξοφλήσῃ τὰ χρέη της.

Κατὰ τὰς εἰδήσεις ταύτας, ἡ Γαλλία σκοπεύει νὰ προβῇ εἰς ἣν ἐνέργειαν προέβη ἡ Γαλλικὴ Τράπεζα τῶν Κάτω Χωρῶν εἰς βάρος τῆς Βουλγαρίας, ὅταν ἐξεδόθη τὸ βουλγαρικὸν προσφυγικὸν δάνειον.

Ἡ ἐν λόγῳ Τράπεζα ἠξίωσε καὶ ἐπέτυχε νὰ λάβῃ ἐννεακοσίας χιλιάδας λιρῶν ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦ δανείου, τὸν καιρὸν τῆς ἐκδόσεώς του.

Οἱ ἑλληνικοὶ κύκλοι παρατηροῦν, ὅτι ἐφαρμογὴ παρομοίου μέτρου ὑπὸ τῆς Γαλλίας εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος θὰ ἦτο ἀπίθανος, καθόσον αἱ δύο περιπτώσεις δὲν παρουσιάζουν ἀναλογίας. Οὕτω—τονίζουν—ἡ Βουλγαρία, ἀφ' ἑνός, εἶχε πρὸ τοῦ πολέμου ὑποσχεθῆ εἰς τὴν Γαλλικὴν Τράπεζαν τὴν ἐξόφλησιν τοῦ χρέους καὶ ἀφ' ἑτέρου, ἐνῷ τὸ προσφυγικὸν δάνειον εἶχεν ἐγκριθῆ ὑπὸ τῆς Κ.Τ.Ε. διὰ 2 1)2 ἑκατομμύρια λιρῶν, ἡ Βουλγαρία ἐξέδωκε δάνειον 3 1)2 ἑκατομμυρίων ἀκριβῶς ἵνα διαθέσῃ τὸ πλεονάζον ποσὸν πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ἐν λόγῳ χρέους της. Παρόμοιον ὅμως πρᾶγμα δὲν συμβαίνει μὲ τὴν Ἑλλάδα.

Ἀφ' ἑτέρου, οἱ ἑλληνικοὶ κύκλοι ἐκφράζουν τὴν ἐλπίδα ὅτι, σὺν τῇ πορείᾳ τῶν διαπραγματεύσεων, ὁ κ. Πουανκαρὲ θὰ φανῇ διαλλακτικώτερος, αἴρων τοὐλάχιστον τὰς ἐπιφυλάξεις του, ἐν ᾗ περιπτώσει βεβαιωθῇ ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῶν Γάλλων καὶ Ἑλλήνων ἐμπειρογνωμόνων θὰ προχωρήσουν κανονικῶς.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔναρξιν τῶν διαπραγματεύσεων τούτων, ὁ κ. Μαντζαβῖνος ἔλαβε χθὲς ἐκ τοῦ γαλλικοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν λεπτομερεῖς ἐκθέσεις τῶν γαλλικῶν ἀξιώσεων, ἵνα μελετήσῃ ταύτας ἐν ἀναμονῇ τῆς ἀφίξεως τοῦ κ. Τσουδεροῦ, ὁ ὁποῖος φθάνει εἰς Παρισίους τὴν Παρασκευήν.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

Η 2Α ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΕΝΕΚΡΙΝΕ ΤΗΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ ΔΙΑ ΤΟ ΔΑΝΕΙΟΝ

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΓΕΝΕΥΗ, 21. (Τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου μας).—Κατὰ τὴν σημερινὴν αὐτῆς συνεδρίασιν, ἡ 2α Ἐπιτροπὴ τῆς Συνελεύσεως τῆς Κ. Τ. Ε. διεξῆλθε τὸ ἔργον τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς, εἰς τὸ ὁποῖον συμπεριελαμβάνετο καὶ ἡ συμφωνία διὰ τὸ Ἑλληνικὸν δάνειον.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπεδοκίμασε τὴν καταρτισθεῖσαν συμφωνίαν, κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Ἰταλοῦ ἀντιπροσώπου κ. Σούβιτς καὶ δι' ἀποφάσεως αὐτῆς ηὐχήθη τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν τοῦ δανείου.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐξήτασεν εἶτα τὸ προσφυγικὸν ζήτημα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκθέσεως τῆς Ε. Α. Π. καὶ ἀπεδέχθη πρότασιν δι' ἧς ἐγκρίνεται ἡ συντελεσθεῖσα ἐργασία διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἑλλήνων προσφύγων καὶ ἐκφράζεται ἡ εὐχή, ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο θὰ συμπληρωθῇ.

ΠΡΟΣ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΝΟΤΙΟΣΛΑΥΙΑΣ

ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΙΣ ΤΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΣΛΟΒΕΝΩΝ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 21. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Οἱ πολιτικοὶ κύκλοι τῆς Νοτιοσλαυΐας ἀσχολοῦνται ζωηρῶς μὲ τὴν κατάστασιν τὴν δημιουργηθεῖσαν ἐκ τῶν τελευταίων ἐκλογῶν.

Ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα κύκλων ὡς πιθανωτέρα διαρρύθμισις τοῦ κυβερνητικοῦ ζητήματος προβλέπεται ὁ ὁλοκληρωτικὸς ἀνασχηματισμὸς τῆς κυβερνήσεως καὶ δὴ εἰς μέλλον λίαν προσεχές.

Ὡς πρῶτον βῆμα πρὸς τὸν ἀνασχηματισμὸν τοῦτον κρίνεται ἡ ἀνάθεσις τοῦ χαρτοφυλακίου τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας εἰς τὸν Σλοβένον λαϊκὸν κ. Γκοσσάρ. Τοῦτο θεωρεῖται ὡς συνεπαγόμενον τὴν συνεργασίαν τοῦ κόμματος τῶν Σλοβένων λαϊκῶν μετὰ τῆς κυβερνήσεως.

ΚΑΙ ΑΛΛΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 21. (Πρακτ. Ἀβάλα)— Κατόπιν τῆς ἐπελθούσης συμφωνίας διὰ τὴν συμμετοχὴν τοῦ κόμματος τῶν λαϊκῶν Σλοβένων εἰς τὴν κυβέρνησιν τοῦ συνασπισμοῦ, τῶν ριζοσπαστῶν καὶ δημοκρατῶν καὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, ὁ Βασιλεὺς ὑπέγραψε σήμερον διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου δίδεται τὸ χαρτοφυλάκιον τῆς Περιθάλψεως εἰς τὸν κ. Γκοσσὰρ τῶν Σλοβένων λαϊκῶν. Ὁ κ. Μύθοβιτς τοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος, γίνεται ὑπουργὸς τῶν Μεταλλείων καὶ Δασῶν εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ κ. Κουμανούδη, ὅστις ἀναλαμβάνει τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἀντὶ τοῦ κ. Πέριτς. Μέχρι τῆς ἐπανόδου ὅμως τοῦ κ. Κουμανούδη ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται ἐν Γενεύῃ ὡς ἀρχηγὸς τῆς Νοτιοσλαυϊκῆς ἀντιπροσωπείας, τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας θὰ διευθύνῃ ὁ κ. Τσουμένοβιτς, δημοκρατικός.

ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣ ΒΕΛΤΙΩΣΙΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

ΣΤΑΘΜΟΙ ΚΑΙ ΥΠΟΣΤΑΘΜΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΡΕΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ

ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ

Μεταξὺ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κ. Παπαναστασίου καὶ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Γεωργίας κ.κ. Ἰασεμίδου καὶ Κουτσομητοπούλου ἔγινε χθὲς σύσκεψις διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Γεωργίας αἵτινες θὰ ἠδύναντο νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ἀμέσως. Σχετικῶς ἐλήφθησαν αἱ ἑξῆς ἀποφάσεις:

Νὰ ἐνισχυθῇ ὁ σταθμὸς καλυτερεύσεως φυτῶν διὰ τῆς παροχῆς γαιῶν, ἐγκαταστάσεων, οἰκονομικῆς ἀνεξαρτησίας, διὰ τῆς συστάσεως ὑποσταθμῶν εἰς διάφορα μέρη τοῦ Κράτους καὶ πειραματικῶν ἀγρῶν καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

Ἤδη διετάχθη ἡ ἐγκατάστασις τοῦ σταθμοῦ καλυτερεύσεως φυτῶν ἐκ τῆς Λαρίσσης ὅπου ἐλειτούργει εἰς τὰς γαίας τῆς πρώην Γεωργικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης, ὅπου ὑπάρχουν καὶ ἐπαρκεῖς ἐγκαταστάσεις καὶ γαῖαι κατάλληλοι δι' ἐπιστημονικὰς παρατηρήσεις. Ἀντὶ τοῦ σταθμοῦ καλυτερεύσεως φυτῶν ἐν Λαρίσσῃ θὰ διατηρηθῇ ὑποσταθμός.

Ἐπίσης ἀπεφασίσθη ὅπως καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα Γεωργικὰ ἱδρύματα τοῦ Κράτους (σχολάς, σταθμούς, ἀγροκήπια κλπ.) εἰς Μοναστηριακὰ κτήματα καὶ εἰς τὰ τυχὸν παραχωρηθησόμενα ἰδιωτικὰ τοιαῦτα ἱδρυθοῦν ὑποσταθμοὶ καλυτερεύσεως φυτῶν πρὸς μελέτην τῶν καταλληλοτέρων ποικιλιῶν ξένων σιτηρῶν τὰ ὁποῖα θὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὴν αὔξησιν τῆς σιτοπαραγωγῆς καὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐντοπίων.

Ὡσαύτως ἀπεφασίσθη ὅπως ὀργανωθῇ ἡ παραγωγὴ τῶν βελτιωμένων σπόρων διὰ τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν καὶ ἐνισχυθῇ ἡ διάδοσις αὐτῶν.

Ἤδη τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας, ὡς γνωστόν, παρήγγειλεν εἰς Αὐστραλίαν 3000 τόννων σίτου Καμπέρα ὅπως χρησιμοποιηθῇ ὡς σπόρος, καθόσον ἀπεδείχθη ὅτι ὁ σῖτος οὗτος ὡριμάζει καὶ ἐνωρίτερον τοῦ ἐντοπίου καὶ ἀποδίδει εἰς τινας περιφερείας 50 ο)ο ἐπὶ πλέον. Ἡ παραγγελία αὕτη ἐγένετο ἐκ τῆς προσεχοῦς Αὐστραλιανῆς συγκομιδῆς ἥτις γίνεται τὸν Ἰανουάριον.

Ἀκολούθως ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις ὅπως γίνῃ εὐρεῖα διάδοσις καὶ χρησιμοποίησις μεταξὺ τοῦ γεωργικοῦ κόσμου τῶν καταλληλοτέρων σιτοδιαλογέων.

Οἱ σιτοδιαλογεῖς οὗτοι θὰ παραχωροῦνται ἐπὶ πιστώσει εἰς τοὺς Γεωργικοὺς Συνεταιρισμούς, εἰς τοὺς δημοδιδασκάλους καὶ εἰς τὰς κοινότητας πρὸς χρησιμοποίησιν. Πρὸς ὑπόδειξιν δὲ τῶν καταλληλοτέρων σιτοδιαλογέων δι' ἑκάστην περιφέρειαν καὶ ἄλλων γεωργικῶν ἐργαλείων συνεστήθη ἐπιτροπὴ ἐξ εἰδικῶν ἡ ὁποία θὰ ὑποβάλῃ τὸ ταχύτερον σχετικὴν ἔκθεσιν.

Πρὸς καλυτέρευσιν τῆς παραγωγῆς κτηνῶν ἐλήφθη ἀπόφασις ὅπως διὰ τοῦ Ταμείου κτηνοτροφίας γίνῃ προμήθεια καταλλήλων ἐπιβητόρων ἵππων καὶ ταύρων.

Ἐν τέλει δὲ ἀπεφασίσθη ὅπως καταρτισθῇ ἐγκύκλιος πρὸς τὰς κοινότητας καὶ γεωργικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους, διὰ τῆς ὁποίας θὰ συνιστᾶται ὅπως μεριμνήσουν διὰ τὴν ἄμεσον σύστασιν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρων ἀποδεικτικῶν ἀγρῶν, πρὸς κατάδειξιν τῆς εὐεργετικῆς ἐπιδράσεως τῶν χημικῶν λιπασμάτων ἐπὶ τῆς σιτοπαραγωγῆς.

Ἐπίσης θὰ καταρτισθῇ δευτέρα ἐγκύκλιος διὰ τῆς ὁποίας θὰ ὑποδεικνύεται ἡ βελτίωσις τοῦ ὑπάρχοντος καλλιεργητικοῦ συστήματος, διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῆς ἀγραναπαύσεως καὶ ἀντὶ ταύτης διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς καλλιεργείας σκαλιστικῶν φυτῶν καὶ ἰδίᾳ βήκου, ρόβης κλπ. Δι' ἑτέρας ἐγκυκλίου θὰ συνιστᾶται εἰς τοὺς γεωπόνους νὰ ὑποδεικνύουν εἰς τοὺς γεωργοὺς τὴν ἀνάγκην τῆς ἀπολυμάνσεως τοῦ σπόρου πρὸ τῆς σπορᾶς.

ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας διετάχθησαν αἱ γεωργικαὶ σχολαὶ Ἀθηνῶν, Λαρίσσης, Θεσ)νίκης, Μεσαρᾶ (Κρήτης) καὶ Πατρῶν ὅπως πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ ἐγκριθέντος ὑπὸ τῆς κοινοβ. ἐπιτροπῆς νομοσχεδίου περὶ στοιχειώδους γεωργικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἱδρύσουν φροντιστήρια ἔνθα θὰ ἐκπαιδεύωνται ἐπὶ ἓν ἔτος οἱ δημοδιδάσκαλοι, οἵτινες θὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν γεωργικῶν μαθημάτων εἰς τὰ συσταθησόμενα Κυριακὰ γεωργικὰ σχολεῖα.

Ἐπίσης ἀνεκοινώθη ἡ σύστασις ἀνωτάτης γνωμοδοτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ σίτου ἡ ὁποία θὰ μεριμνᾷ διὰ τὴν ὑπόδειξιν τῶν ἀπαιτουμένων μέτρων πρὸς ἐπαύξησιν τῆς σιτοπαραγωγῆς.

Η ΥΠΕΡΤΙΜΗΣΙΣ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΟΔΟΝ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ

Ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν εἰδοποίησε τοὺς καπνοβιομηχάνους ὅτι μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ κ. Καφαντάρη θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ ἀποφασισθῇ αὔξησις ἢ μὴ τῆς τιμῆς τῶν σιγαρέττων.

Η ΑΦΙΞΙΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 21 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)—Ἀναχωροῦν εἰς Ἀθήνας οἱ Βούλγαροι δημοσιογράφοι. Οὗτοι ἐπὶ διήμερον περιελθόντες τοὺς συνοικισμοὺς ἐξήτασαν τὸ ἐποικιστικὸν ἔργον.

ΟΙ ΚΟΜΙΤΑΤΖΗΔΕΣ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 21. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Ὑπάρχουν πληροφορίαι, ὅτι αἱ εἰσβαλοῦσαι τελευταίως εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος βουλγαρικαὶ συμμορίαι ἐπέστρεψαν εἰς τὰ ὁρμητήριά των. Ὁ Νομάρχης Σερρῶν ἐζήτησε νὰ διπλασιασθοῦν αἱ φρουραὶ τῆς μεθορίου.

ΟΥΔΕΜΙΑ ΔΑΠΑΝΗ

Δι' ἐγκυκλίου του τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν γνωρίζει πρὸς ὅλας τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας ὅτι οὐδεμία ἐντολὴ αὐτῶν συνεπαγομένη δαπάνη θὰ ἐκτελῆται, ἐφ' ὅσον διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ σχετικοῦ ἐντάλματος δὲν ἔχει δοθῇ ἡ ἔγκρισις ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΡΑΠΟΝΕΙΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΩΣ ΔΥΣΧΕΡΑΙΝΟΝΤΟΣ ΤΑΣ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Ο κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ ΕΖΗΤΗΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΕΜΒΑΣΙΝ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΔΙΑ ΤΑ ΧΡΕΗ;

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἔλαβε χθὲς μακρὸν ἐκ Γενεύης τηλεγράφημα τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου διὰ τοῦ ὁποίου καθίσταται ἐνήμερος τῶν συνομιλιῶν, τὰς ὁποίας ἔσχε τόσον ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ὅσον καὶ ὁ κ. Πολίτης ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ διακανονισμοῦ τῶν μετὰ τῆς Γαλλίας οἰκονομικῶν ζητημάτων.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἀναφέρει εἰς τὸν κ. Ζαΐμην, ὅτι ἡ ἀσκουμένη ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ Τύπου πολεμικὴ ἐναντίον τῆς Γαλλίας διὰ τὰς διατυπωθείσας ὑπ' αὐτῆς γνωστὰς ἀξιώσεις ἀμέσου διακανονισμοῦ τοῦ πρὸς αὐτὴν ἑλληνικοῦ πολεμικοῦ χρέους προὐκάλεσε δυσμενῆ ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἐπισήμους κύκλους τῶν Παρισίων καὶ ἐδημιούργησεν ἀτμόσφαιραν ἥκιστα συντελεστικὴν διὰ τὴν ὁμαλὴν ἐξέλιξιν τῶν ἤδη ἠρξαμένων διαπραγματεύσεων.

Ἐπικαλεῖται ἐν τέλει ὁ κ. Μιχαλακόπουλος τὴν προσωπικὴν ἐπέμβασιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὅπως συστήσῃ μετριοπάθειαν εἰς τὸν Τύπον.

Ὁ κ. Ζαΐμης εὐθὺς ἅμα τῇ λήψει τοῦ τηλεγραφήματος τούτου ἐξουσιοδότησε τὸν γενικὸν διευθυντὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅπως καλῶν διὰ τὴν πρωΐαν σήμερον τοὺς διευθυντὰς τῶν ἐφημερίδων προβῇ εἰς τὰς ἀναγκαιούσας περὶ μετριοπαθείας συστάσεις.

Ο κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ

Ὑπῆρχον χθὲς τὴν ἑσπέραν πληροφορίαι καθ' ἃς ὁ κ. Καφαντάρης διὰ τηλεγραφήματός του πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον παριστᾷ εἰς αὐτὸν ὡς ἀναγκαίαν τὴν ἀνάμιξίν του εἰς τὸ ζήτημα τοῦ διακανονισμοῦ τῶν μετὰ τῆς Γαλλίας ζητημάτων.

Συγκεκριμένως, κατὰ τὰς πληροφορίας ταύτας, ὁ κ. Καφαντάρης φρονεῖ ὅτι ἡ παρέμβασις τοῦ κ. Βενιζέλου θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἄρσιν τῶν γνωστῶν «παρεξηγήσεων» τῶν ὑφισταμένων ἐν Παρισίοις ὡς πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως, δηλοῖ δὲ ὅτι ἀναγνωρίζει ὡς δικαιολογημένας τὰς ἐπικρίσεις τοῦ κ. Βενιζέλου δι' ὡρισμένας διπλωματικὰς ἐνεργείας τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὰς ὁποίας καὶ ἀποδίδει τὴν δυσμενῆ στάσιν τῆς Κυβερνήσεως τῶν Παρισίων ἔναντι τῶν ἑλληνικῶν ζητημάτων.

Εἶναι προφανὲς ὅτι διὰ τῆς ἐνεργείας του ταύτης ὁ κ. Καφαντάρης ἐκθέτει ἀπροκαλύπτως τὸν κ. Μιχαλακόπουλον.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πάντοτε πληροφορίας, ἡ ἀναφερθεῖσα αἴτησις τοῦ κ. Καφαντάρη πρόκειται νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου, εὑρίσκοντος οὕτω τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀναχώρησίν του μετὰ τὴν ματαίωσιν τῶν περὶ ἀναμίξεως εἰς τὴν πολιτικὴν σχεδίων του καὶ κυρίως διότι ἡ ἀσθένεια ὑφ' ἧς προσεβλήθη καὶ πάλιν καθιστᾷ ἀναγκαίαν τὴν ἐπανάληψιν εἰδικῆς θεραπείας.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐν τῷ ἀναφερθέντι χθεσινῷ τηλεγραφήματί του πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καθιστᾷ εἰς αὐτὸν γνωστὸν ὅτι δεδομένης τῆς ἀνάγκης ὅπως ἐκ Γενεύης μεταβῇ εἰς Παρισίους, ὅπου θὰ παραμείνῃ περὶ τὰς δέκα ἡμέρας, θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ἀθήνας μετὰ τὴν 10ην Ὀκτωβρίου. Ἐπίσης καὶ αἱ τελευταῖαι ὑπάρχουσαι πληροφορίαι ὡς πρὸς τὴν ἐξωτερικῷ παραμονὴν τοῦ κ. Καφαντάρη φέρουν ὅτι αὕτη θὰ παραταθῇ μέχρι τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ Ὀκτωβρίου.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ἡ Κυβέρνησις ἔχουσα ὑπ' ὄψιν της τὴν ἐπιβράδυνσιν ταύτην τῆς εἰς Ἀθήνας ἐπανόδου τῶν κ.κ. Καφαντάρη καὶ Μιχαλακοπούλου, ἀνήγγειλε χθὲς ὅτι ἡ ἐπανάληψις τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ἡ ὁποία διὰ τοῦ Συντάγματος ὁρίζεται διὰ τὴν 15ην Ὀκτωβρίου—ἐφ' ὅσον πρόκειται τὸ Σῶμα νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν β' Σύνοδον τῶν συνεδριάσεων του— θ' ἀναβληθῇ ἐπὶ δεκαήμερον τοὐλάχιστον.

Ἡ τοιαύτη ἀναβολή, κατὰ τὰς γενομένας ἀνακοινώσεις κρίνεται ὡς ἀπαραίτητος ὅπως ἐν τῷ μεταξὺ δοθῇ καιρὸς εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ καταρτίσῃ τὰ σχετικὰ μὲ τὰς ἐν Γενεύῃ συμφωνίας διὰ τὸ τριμερὲς δάνειον νομοσχέδια.

Κατὰ τὴν ἐντύπωσιν οὐχ' ἧττον τῶν κοινοβουλευτικῶν κύκλων, ἡ ἀναβολὴ τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς προέρχεται ἐκ τῆς ἐπιθυμίας τῆς Κυβερνήσεως ὅπως προηγουμένως ἐπιτύχῃ τὸν διακανονισμὸν τῶν μετὰ τῆς Γαλλίας ζητημάτων, ἡ ἐκ τῆς ἐκκρεμότητος τῶν ὁποίων διατυπωθεῖσα γνωστὴ γαλλικὴ ἐπιφύλαξις καθιστᾷ ἀνέφικτον τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἐκδόσεως τῶν δανείων.

ΑΞΙΩΣΙΣ ΠΡΟΚΑΛΟΥΣΑ ΔΥΣΦΟΡΙΑΝ

Κατόπιν τῆς παρατάσεως τῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν παραμονῆς του, ὁ κ. Καφαντάρης διὰ τηλεγραφήματός του πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν διετύπωσε τὴν ἀξίωσιν ὅπως καθίσταται προκαταρκτικῶς ἐνήμερος οἱουδήποτε νομοθετικοῦ διατάγματος, τὴν ἔκδοσιν τοῦ ὁποίου τὰ ἐντεῦθα μέλη τοῦ Υπουργικοῦ Συμβουλίου προτίθενται νὰ εἰσηγηθοῦν εἰς τὰς οἰκείας κοινοβουλευτικὰς ἐπιτροπάς.

Ἡ τοιαύτη ἀξίωσις τοῦ κ. Καφαντάρη, εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν —ὑπεδήλωσεν ἄλλως τε τοῦτο χθὲς ὁ κ. Παπαναστασίου—προεκάλεσε ποιάν τινα δυσφορίαν εἰς τὸν ἡγέτην τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως» θεωρουμένη ὑπ' αὐτοῦ ὡς μὴ συντελεστικὴ τῆς ἁρμονικῆς ἐν τῇ κυβερνήσει συνεργασίας τῶν συμπραττόντων ἀρχηγῶν, ἐφ' ὅσον ἐκδηλοῦται δι' αὐτῆς ὅτι δὲν ὑφίσταται ἡ ἀπαιτουμένη ἀμοιβαία ἐμπιστοσύνη μεταξὺ αὐτῶν.

ΑΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣΘΕΙΣΑΙ ΧΘΕΣ ΝΕΑΙ ΑΠΕΛΑΣΕΙΣ

ΕΠΙΤΕΛΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΓΚΑΛΙΚΩΝ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΠΑΝΤΩΣ, ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ, ΟΥΔΕΙΣ ΛΟΓΟΣ ΑΝΗΣΥΧΙΑΣ

Ἡ ἐπιτροπὴ δημοσίας ἀσφαλείας, συνελθοῦσα τὴν πρωΐαν χθὲς ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς ἀπελάσεως τῶν κ. κ. Κουνδούρου, πρώην ὑπουργοῦ, Παπαδογιάννη πρώην νομάρχου Ἀττικοβοιωτίας καὶ Βαλασάκη, πρώην ἀξιωματικοῦ τοῦ Ναυτικοῦ. Ἐκ τούτων ὁ πρῶτος ἀνεχώρησε πρὸ διημέρου διὰ τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα Λασήθιον. Πρὸ ἑβδομάδος εὑρίσκετο εἰς Λουτράκιον, ἀνεχώρησε δὲ ἐκεῖθεν τὴν νύκτα ὅταν ἐπληροφορήθη τὰς φήμας περὶ παγκαλικοῦ κινήματος.

ΔΕΝ ΕΓΙΝΕ ΔΙΑΒΗΜΑ ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΚΟΛΙΑΛΕΞΗΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Μερλόπουλος, ἐρωτηθεὶς ἀναφορικῶς μὲ τὸ γραφὲν ὅτι διεμαρτυρήθησαν πρὸς αὐτὸν ἀξιωματικοὶ τοῦ Ναυτικοῦ διὰ τὴν ἀπέλασιν τοῦ πλοιάρχου κ. Κολιαλέξη, ἀνεκοίνωσεν ὅτι τοῦτο εἶνε ἀνακριβές. Ὁ κ. ὑπουργὸς προσέθηκεν ὅτι δὲν προτίθεται νὰ εἰσηγηθῇ εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον τὴν ἀναστολὴν τῆς ἀπελάσεως τοῦ κ. Κολιαλέξη, καθόσον οὐδεμίαν ἁρμοδιότητα πρὸς τοῦτο ἔχει, διότι ὁ κ. Κολιαλέξης εἶνε ἤδη ἰδιώτης, λόγῳ τοῦ ὅτι ἔχει ἀποστρατευθῇ.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΖΑΙΜΗ—ΒΕΛΕΝΤΖΑ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἔσχε χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐν τῷ Πολιτικῷ Γραφείῳ μακρὰν συνεργασίαν μετὰ τοῦ ἐπανελθόντος ἐκ Θεσσαλονίκης ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Βελέντζα.

Ὁ κ. ὑπουργὸς κατέστησεν ἐνήμερον τὸν κ. Ζαΐμην τῶν κυκλοφορησασῶν προχθὲς ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀνησυχητικῶν φημῶν περὶ ἐπικειμένης ἐκδηλώσεως τῆς ἀνατρεπτικῆς προσπαθείας τῶν ὀπαδῶν τοῦ τέως δικτάτορος καὶ τῶν συνεπείᾳ αὐτῶν ληφθέντων προληπτικῶν μέτρων ἐν συνεννοήσει αὐτοῦ, τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας κ. Κύρκου, τοῦ Γεν. Διοικητοῦ καὶ τῶν τοπικῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν.

Ὁ κ. Βαλέντζας ἐβεβαίωσε τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ὅτι διὰ τῶν ληφθέντων μέτρων δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐξουδετερωθεῖσα ἡ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ τῇ Μακεδονίᾳ ἐν γένει κίνησις τῶν παγκαλικῶν.

ΑΠΕΛΑΣΕΙΣ ΕΚ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 21 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)—Ἐκοινοποιήθη ἀπόψε ἡ ἀπόφασις τῆς τοπικῆς ἐπιτροπῆς ἀσφαλείας περὶ ἀπελάσεως τοῦ στρατηγοῦ ἐν ἀποστρατείᾳ καὶ πρώην ὑπουργοῦ κ. Σπυρίδωνος, τοῦ ταγματάρχου ἐν ἀποστρατείᾳ κ. Παπαχριστοδούλου καὶ τοῦ τέως λοχίου τῆς δημοκρατικῆς φρουρᾶς κ. Μαυρομμάτη, διαπιστωθέντος ὅτι καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι ἡγοῦντο τῶν τέως ὁπλιτῶν τοῦ διαλυθέντος δημοκρατικοῦ τάγματος, μεθ' ὧν ἐνήργουν ἀνατρεπτικῶς. Οἱ ἀπελαυνόμενοι θὰ ἐφεσιβάλουν τὴν ἀπόφασιν.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 21 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)—Διεπιστώθη ὅτι τὸν ἐνταῦθα πυρῆνα τῆς παγκαλικῆς κινήσεως ἀποτελοῦν εὐάριθμοι ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικοὶ καὶ ἐκκαθαριζόμενοι τοιοῦτοι, ὧν ἀφῃρέθησαν σήμερον αἱ διοικήσεις, καθὼς καὶ ὁπλῖται τοῦ διαλυθέντος δημοκρατικοῦ τάγματος.

Ὁ κ. Καλεύρας ἐδήλωσεν ὅτι εὑρισκόμεθα ἐνώπιον προκινηματικῆς τακτικῆς, ἀποσκοπούσης εἰς ἐκνευρισμὸν καὶ καταπόνησιν τῶν ἀρχῶν μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι δύναται νὰ ἐπιτύχῃ μία ἀπόπειρα κατόπιν δι' αἰφνιδιασμοῦ.

ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΘΕΝΤΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 21 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διέταξεν ὅπως ἀντικατασταθοῦν ἀμέσως ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν πάντες οἱ ἐκκαθαρισθέντες ἀξιωματικοί.

ΟΙ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΠΟΠΤΕΙΑΣ

Ἐγράφη χθὲς εἰς τὰς ἑσπερινὰς ἐφημερίδας κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας ὅτι συνεταιρισμοί τινες ἀνέφερον ὅτι ὑποκαταστήματα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τοῖς ὑπέδειξαν νὰ προτείνουν διὰ τὸν Αὐτόνομον Ὀργανισμὸν τῆς ἐποπτείας Συνεταιρισμῶν ὡρισμένα πρόσωπα. Ἀνακοινοῦται σχετικῶς ὅτι τοιοῦτόν τι δὲν συνέβη καὶ ὅτι τὸ ἀναφερθὲν θὰ ὀφείλεται προφανῶς εἰς παρανόησιν μεμονωμένης τυχὸν ὑποδείξεως ὑποκαταστήματος τῆς Τραπέζης εἰς ἣν ἡ ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου δίδει γενικὴν μορφήν. Ἀντιθέτως ὑπάρχουσι πληροφορίαι πείθουσαι ὅτι ἐπόπται Συνεταιρισμῶν, καὶ ἰδίᾳ ἐν Πελοποννήσῳ, προπαγανδίζουν ὑπὲρ ὡρισμένων ἀντιπροσώπων.

Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Ὁ κ. Πέτσας καλέσας χθὲς εἰς τὸ ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακῆς τοὺς ἐν Ἀθήναις εὑρισκομένους ἀνωτέρους ἀξιωματικοὺς τοῦ Σώματος τούτου, τοῖς ἀνέπτυξε τὰς ἀπόψεις του ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ὀργανώσεως τῆς χωροφυλακῆς καὶ τοῖς συνέστησε πειθαρχίαν καὶ ζῆλον περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὁ κ. Πέτσας ἔκρινεν ὡς ἀδικαιολόγητον τὴν συσσώρευσιν τόσων ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου παραμένουν ἄνευ ἕδρας καὶ ὑπηρεσίας, ἐβεβαίωσε δὲ ὅτι ἐντὸς τῶν ἡμερῶν θὰ ἐνεργήσῃ μεταβολάς, τοποθετῶν αὐτοὺς κατὰ τὴν σειρὰν ἀρχαιότητός των εἰς τὰς Διοικήσεις Χωροφυλακῆς. Μετὰ ταῦτα θὰ προβῇ εἰς τοποθετήσεις καὶ μοιράρχων.

Ὁ κ. Καράμπελας ἀνέλαβεν ἀπὸ χθὲς ὑπηρεσίαν Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ παρὰ τῷ Ἀρχηγείῳ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 21 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)—Ὁ Τοῦρκος παρατηρητὴς διὰ τὴν ἔκθεσιν Μουχτὰρ βέης ἐξέφρασε τὸν θαυμασμόν του διὰ τὸ ἐπιτελεσθὲν ἔργον, βεβαιώσας ὅτι ἡ Τουρκία, ἐπιθυμοῦσα νὰ ἔχῃ στενὰς ἐμπορικὰς σχέσεις μὲ τὴν Ἑλλάδα θὰ μετάσχῃ τῆς προσεχοῦς ἐκθέσεως, ηὐχήθη δὲ ὅπως καὶ ἡ Ἑλλὰς μετάσχῃ τῆς ἐκθέσεως τῆς Σμύρνης.

* * *

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 21 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)—Ὁ διευθύνων τὰ τῆς ἐκθέσεως τῆς Βουδαπέστης, ἀφιχθεὶς ἀπόψε ἐνταῦθα, κατέρχεται εἰς Ἀθήνας ἵνα παρακαλέσῃ τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν συμετοχὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ἔκθεσιν. Μετ' αὐτοῦ ἔρχονται δύο Οὖγγροι δημοσιογράφοι ἐξουσιοδοτημένοι νὰ ἐργασθοῦν διὰ τὴν σύσφιγξιν τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΤΟ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 21 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)—Ἡ ὀργανωτικὴ ἐπιτροπὴ διὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ κ. Βενιζέλου ἐτηλεγράφησεν ἀπόψε πρὸς αὐτόν, ζητοῦσα νὰ πληροφορηθῇ τὸ δρομολόγιον τοῦ ταξειδίου του.

ΤΟ ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Συνῆλθε χθὲς τὸ ἀπόγευμα ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν τὸ Ἀνώτατον Ναυτικὸν Συμβούλιον καὶ ἐπελήφθη τοῦ ζητήματος τῶν γενικῶν τοποθετήσεων τῶν ἀξιωματικῶν. Τὸ ζήτημα τῆς διαλύσεως τῆς μοίρας γυμνασίων καὶ τῆς κατόπιν ἀνασυγκροτήσεως αὐτῆς θὰ ἀπασχολήσῃ τὸ Ναυτικὸν Ἐπιτελεῖον μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ὁποίου συνειργάσθη χθὲς ὁ κ. Μερλόπουλος.

Η ΝΑΥΤΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας ἄρχεται ἡ λειτουργία τῆς Ναυτικῆς Ἀκαδημίας Πολέμου. Θὰ φοιτήσουν 6 μάχιμοι ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, 3 τῆς Ἀεροπορίας τοῦ Ναυτικοῦ καὶ 1 ἀξιωματικὸς τῆς ξηρᾶς. Τὴν ἔναρξιν τῶν μαθημάτων θὰ κηρύξῃ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Μερλόπουλος.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΧΡΗΜΑΤΑΓΟΡΑ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Συνεδρίασις 21 Σεπτεμβρίου 1927 (Ἀσύρματος)

ΩΡΑΙ	ΓΑΛΛΙΚΟΝ	ΒΕΛΓΙΚΟΝ	ΙΤΑΛΙΚΟΝ
10.43	114,02	34.918	89,33
10,50	124,02	34,917	89,30
11.10	124,02	34,919	89 37
11.15	124,02	34,923	89,41
11.25	124,02	34,926	89,38
11,38	124,02	34.925	89,40
11,47	124,02	34,922	89,26
1 .08	124,02	34,923	89,34
12,16	124,02	34,919	89,37
12.29	124,02	34,917	89,40
12.40	124,02	34,921	89,44
12.53	124,02	34,923	89, 6
15,10	124,02	34,92	89,43
15.20	124,02	34.921	89.40
15.33	124,02	34,223	89,42
15.40	124,02	34,924	89,43
15,52	124,02	34,925	89,41
16,10	124,02	34,921	89,39
16,23	124,02	34,923	89,37
16,35	124 02	34,925	89,40
16,41	124,02	34,921	89,43
17.15	124,02	34,924	89,42

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Δελτίον τιμῶν ἐμπορευμάτων 21ης Σ)βρίου

Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίαν τοῦ Χρηματιστηρίου αἱ τιμαὶ τῶν διαφόρων ἐμπορευμάτων, περιεστράφησαν εἰς τὰ κάτωθι ἐπίπεδα:

Σῖτος Μανιτόμπα Νο 1 δολλ. 6,70 κατὰ ο)ο χιλ. τσὶφ ἕτοιμος. Νο 2 δολλ. 6,50 κατὰ ο)ο χιλ. τσὶφ ἕτοιμος. Χάρντ Βίντερ Νο 1 δολλ. 6 κατὰ ο)ο χιλ. τσίφ. Νο 2 δολλ. 5,90 κατὰ ο)ο χιλ. τσίφ. Βουλγαρίας εἰδ. βαρ. 80)81 χιλ. σελλ. 240 κατὰ τόννον τσὶφ ἕτοιμος. Ρουμανίας εἰδ. βαρ. 80)81 χιλ. σελ. 248 κατὰ τόννον τσὶφ ἕτοιμος.

Καφφὲς Βίλλε Νο 5 σελλ. 70)6 κατ' ἀγγλικὸν στατῆρα τσὶφ ἄμεσος φόρτωσις. Σύνιερ Νο 3 σελλ. 68)3 κατ' ἀγγλικὸν στατῆρα τσὶφ φορτ. Ὀκτωβρίου, Νοεμβρίου, Δεκεμβρίου ἐκ Τεργέστης.

Ὄρυζα Ἰταλίας γκλασσὲ 5Α Τομαζίνι λιρέτ. 155 κατὰ ο)ο χιλ. τσὶφ φορτ. Ὀκτωβρίου, Νοεμβρίου, Δεκεμβρίου σ. 50 χιλ.

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ ἀγορὰ τῶν χρεωγράφων, ἐσημείωσε χθὲς μᾶλλον περιωρισμένην κίνησιν. Οὐχ ἧττον ὅμως αἱ τιμαὶ ἦσαν σταθεραί. Ἐπὶ τῶν τραπεζικῶν μετοχῶν παρετηρήθη ἐλαφρὰ ὑποχώρησις, ἐνῷ τοὐναντίον ἐπὶ τῶν μετοχῶν τῶν λοιπῶν βιομηχανικῶν καὶ σιδηροδρομικῶν μετοχῶν, ἐξεδηλώθη καὶ τάσις ἀνατιμήσεως.

ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Ἡ συναλλαγματικὴ ἀγορὰ ἐσημείωσε χθὲς χαρακτηριστικὴν ἀπραξίαν. Ἑπομένως καὶ αἱ διακυμάνσεις ἦσαν περιωρισμέναι καὶ ἄνευ ἐνδιαφέροντος.

Ἡ ἀγγλικὴ λίρα ἀνοίξασα τὴν πρωΐαν εἰς τὰ 366.75, ἀνῆλθε μέχρι τῶν 367,25 ὅπου καὶ ἔκλεισε τὴν μεσημβρίαν.

Τὸ ἀπόγευμα ἐσημείωσε τιμὴν εἰς τὰ 367 μετρητοῖς.

Διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν ὑπῆρχε ντεπὸρ μέχρι 1)2 μονάδος.

ΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

Ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῶν ἀνταλλαξίμων, ἐγένοντο πράξεις μετρητοῖς μὲν μεταξὺ τῶν 654—656,50 καὶ 656, ἐπὶ προθεσμίᾳ δὲ μεταξὺ τῶν 654—657,50 καὶ 657.

Η ΣΤΑΦΙΔΑΓΟΡΑ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ, 21. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)—Σταφιδαγορὰ χαλαρωτέρα. Πύργου 3720—3750, Κάμπου 3750—3800, Ἀμαλιάδος 3800—3840, Πατρῶν 3850—3950. Δελτία ἕτοιμα 3345, Ὀκτώβριος 3355, Ν)βριος 3370.

Η ΚΑΠΝΟΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΑΒΑΛΛΑΣ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Καβάλλας πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἡ ἐφετεινὴ καπνοπαραγωγὴ εἰς τὴν περιφέρειαν ταύτην ἀνῆλθεν εἰς 17 ἑκατομμύρια ὀκάδας.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩΝ

ΣΥΝ)ΓΜΑ ΟΨΕΩΣ	Ἀθηνῶν	Λονδίνου	Ν. Ὑόρκης	Γενεύης	Ἀμστερ.	Παρισίων	Ρώμης	Βερολίν.	Πράγας	Βελιγραδ.	Βρυξελλ.	Βουκουρ.	Κ)πόλεως
Δραχμή	—.—	367.12	—.—	—.—	—.—	0.339	0.238	—.—	0.451	0.776	—.—	—.—	249
Στερλίνα	367.12		4.863	25.221	12.134	124.02	89 34	20.433	163.80	276 —	34923	790—	953
Δολλάριον	74.45	4.863	—.—	—.—	—.—	25.498	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ἑλβετικ. Φρ.	14.56	25.221	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ὀλλανδικ. Φρ.	30.24	12.134	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Γαλλικὸν Φρ.	2.99	124.02	2.915	20.334	—.—	—.—	0.615	—.—	1.67	2.06	—.—	—.—	—.—
Λιρέττα	4.11	89.34	7.093	28,233	—.—	1.385	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Μάρκον	17.58	20.433	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Κορ. Τσεχ.	2.24	163.80	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Δηνάριον	1.285	276.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Βελγικὸν Φρ.	2.102	34.923	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	3.06	—.—
Λέϊ	0.47	790.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Λίρ. Τουρκίας	38.25	958.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κλείσιμον μεσημβρίας 21ης Σεπτεμβρίου 1927

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ—ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

ΕΘΝΙΚΗΣ

3.— ο)ο 1880	1610	2 50 ο)ο 1912	65.—
3.50 ο)ο 1904	68.—	8.— ο)ο 1926	657.—

ΤΡΑΠΕΖΩΝ	
Ἐθνικῆς	53400
Ἀθηνῶν	744
Ἀνατολῆς	898
Λαϊκῆς	5750
Ἐμπορικῆς	600
Πειραιῶς	415
Βιομηχαν.	575
Οἰκονομίας	172
Γενικῆς	2000
Κεντρικῆς	350
Κοσμ)πουλ.	700
Θεσσαλίας	130
Χίου	702
Ἑλ. Ἐμ. Πίσ.	235
Ἀγγλοαμ.	59
Καραβασίλ.	3800
ΑΤΜΟΠΛ.	
Καππαρη	53
Ἀχαϊκῆς	128
Ἐθνικῆς	550
Παληοῦ	9.—
Μιχαληνοῦ	570
Χιακῆς	360
Γιαννουλάτ.	240
Κροκόδειλ.	335
ΟΙΝΟΠ)ΚΑΙ	
Οἰνοποιΐας	794
Οἴνων	1148
Καμπᾶ	317
Ἡσαΐα	180
Ἕνωσις	285
Γεωρ. Βιομ.	275
ΔΙΑΦΟΡΟΙ	
Ἠλεκτρικ.	286
Ἑνιαίας	405
Τίτλ. Ἱδρυτ.	60
Ὑπεγγύων	3400
Κορίνθου	900
Γεν. Ἀποθηκ.	430
ΑΝΘΡΑΚ.	
Ἀλιβερίου	135
Ἀνθρακωρ.	26
Ἐπ.)Κοιναὶ	98
)Προν.	145
Λαυρίου	52
Ὠρωποῦ	205.—
Κασσάνδρα	1100

ΒΙΟΜΗΧΑΝ.	
Ἑρμῆς	217
Καπνοῦ	146
Ἀπόλλων	220
Βασιλειάδη	96
Πυριτιδοπ.	2196
Λιπασμάτ.	827
Χρωμάτ.	312
Ἄγκυρα	47
ΒΙΟ	238
Παλλὰς	390
Ἀβεζὰπ	85
Κιλινδρομ.	150
Ἥλιος	45
Ψυγεῖα Θεσ.	150
Ἀθηνᾶ	225
Παγ. Πατησ.	100
Σάνιτας	65
Βέλος	100
Ἀλεξόπουλ.	283
Κονσέρβαι	370
Ψυγ. Πειρ.	210
Ἀνατολὴ	220
Χημ. Βιομηχ.	103
Μακρῆ	920
Ἅλατος	215
ΟΙΚΟΔΟΜ.	
Ἡρακλῆς	820
Τιτὰν	1350
Σέκερης	200
Τέκτων	259
Ἄτλας	180
Ἔργων	370
Κέκρωψ	184
Κύκλωψ	210
Ἐργοληπτ.	208
Ὄλυμπος	225
ΑΚΤΕ	175
ΥΦΑΝΤΟΥΡΓ.	
Πειρ. Ἐπιχ.	245.—
Ἐριουργίας	607.—
Βερμίου	286.—
Ἔρια	194.—
Ἑλλ. Ταπητ.	365.—
Χρυσαλλὶς	148
Ὑφαντουργ.	140
ΣΙΔ)ΜΙΚΑΙ	
Θεσσαλίας	805
ΣΠΑΠ	890

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ			ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ		
5 ο)ο	1881	4200	ἄτοκον	1885	2.—
5 ο)ο	1884	4200	5 ο)ο	1898	65.—
4 ο)ο	1887	3480	5 ο)ο	1900	62.—
4 ο)ο	1889	3325	1 ο)ο	1906	45.—
5 ο)ο	1890	4200	6 ο)ο	1917	67.50
5 ο)ο	1893	4150	6 ο)ο	1918	67.—
2 1)2 ο)ο	1898	30000	8 ο)ο ΑΒ	1919	71.50
4 ο)ο	1902	4020	» Γ.ΣΤ.	1925	65.—
5 ο)ο	1907	1270	5 ο)ο	1920)π.	175.—
4 ο)ο	1910	4080		)μ.	180.—
5 ο)ο	1914	4875	6 1)2 ο)ο	1922	82.—
7 ο)ο	1924	7130	6 ο)ο	1926	72.50
8 ο)ο	1925	76000	8 ο)ο	1926	80.50

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

Εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα ἐμφαίνεται ὁλόκληρος ἡ κίνησις τῶν κυριωτέρων χρεωγράφων κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ διαφορὰ τῶν τιμῶν μεταξὺ κλεισίματος αὐτῆς καὶ τῆς προηγουμένης ἡμέρας.

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤΩΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 21)9	20)9
Ἐθνικῆς	53.900	53.100	53.400	53 500
Ἀθηνῶν	748	743	744	747
Ἀνατολῆς	903	892	898	906
Ὠρωποῦ	205	200	205	200
Οἴνων	1152	1144	1148	1143
Θεσσαλ.	815	770	805	760
Σ.Π.Α Π.	850	885	890	880
Πυριτιδοπ.	2195	2170	2195	2175
Λιπασμάτων	829	825	827	827
Ἀλιβερίου	136	135	135	133
Λαυρίου	57	52	52	47
Χρωμάτα	315	312	312	313
Ἐριουργίας	613	607	607	614
Τέκτων	263	257	259	258
Θέρμιον	290	286	286	290
Μακρῆς	925	915	920	925
Βιομηχανίας	577	575	575	577
Ἔρια	199	194	194	198
Πειραϊκῶν	245	242	245	242
Ἠλεκτρικῆς	292	286	286	286
Κοιναὶ	103	95	98	102
Ἡσαΐα	188	180	180	180
Ἀνταλλάξιμα	657.50	654.—	657.—	645.50

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΩΣ: Κλείσιμον 19 Σ)βρίου 1927

ΛΟΝΔΙΝΟΥ	
5 ο)ο 1881	58
5 ο)ο 1884	58
4 ο)ο 1887	48
4 ο)ο 1889	47
5 ο)ο 1890	58
5 ο)ο 1893	43
4 ο)ο 1902	—
5 ο)ο 1907	84
4 ο)ο 1910	55.50
5 ο)ο 1914	67.50
7 ο)ο 1924	97.75
ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
5 ο)ο 1914	—
Τράπ. Ἀθηνῶν	—
» Ἀνατολῆς	—
Οἴνων	—
Λαυρίου	—
Ἠλεκτρικῆς	—

2Α ΕΚΔΟΣΙΣ

Η ΓΑΛΛΙΑ ΕΖΗΤΗΣΕ ΤΗΝ ΑΝΑΚΛΗΣΙΝ ΤΟΥ ΡΑΚΟΒΣΚΥ

ΟΙ ΟΡΟΙ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ-ΡΩΣΣΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 21 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὸ «Ματὲν» δημοσιεύει σήμερον τὴν πληροφορίαν, ἣν ὑποστηρίζει ὡς ἀκριβῆ, ὅτι ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐζήτησε παρὰ τῆς ρωσσικῆς Κυβερνήσεως νὰ ἀνακαλέσῃ τὸν ἐν Παρισίοις πρεσβευτὴν της κ. Ρακόβσκι.

Τὴν ἀξίωσίν της ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις δικαιολογεῖ ἰσχυριζομένη ὅτι, κατόπιν τοῦ σημειωθέντος ἐπεισοδίου, ὁ κ. Ρακόβσκι πάντως δὲν εἶνε τὸ κατάλληλον πρόσωπον ἵνα διεξαγάγῃ τὰς διαπραγματεύσεις πρὸς σύναψιν τῆς γαλλορωσσικῆς ἐγγυητικῆς συνθήκης.

ΟΙ ΟΡΟΙ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 21. (Ἀσύρματος) — Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Μόσχας οἱ ρωσσικοὶ πολιτικοὶ κύκλοι συζητοῦν περὶ τοῦ σχεδίου συνάψεως μιᾶς γαλλορωσσικῆς συνθήκης περιεχούσης τοὺς ἑξῆς ὅρους: 1) Οὐχὶ ἐπέμβασις τοῦ ἑνὸς κράτους εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις τοῦ ἄλλου κράτους. 2) Τὰ δύο κράτη θὰ καταδιώξουν δικαστικῶς τὰς ὀργανώσεις ἐπιδιωκούσας νὰ προξενήσουν βλάβην εἰς τὸ ἄλλο κράτος. 3) Ἀπόλυτος οὐδετερότης ἐν περιπτώσει πολέμου. 4) Πᾶσαι αἱ εἰς τὸ μέλλον ἐνδεχόμεναι διενέξεις μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν θὰ ὑποβάλλωνται πρὸς ἐξομάλυνσιν εἰς μικτὸν δικαστήριον διαιτησίας. 5) Ἡ Γαλλία θὰ ἀναγνωρίσῃ τὰ παρόντα σύνορα τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας. 6) Ἀμοιβαία καταγγελία πάσης ἐνεργείας μποϋκοτάζ καὶ 7) Σύναψις ἐμπορικῆς συνθήκης.

ΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΟΠΩΣ ΕΠΙΣΤΡΕΨΗ Ο ΣΕΡΒΟΣ ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 21. (Τηλεγραφικῶς).—Πληροφορίαι ἀσφαλοῦς πηγῆς βεβαιοῦν ὅτι ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος κατὰ τὸ διάστημα τῆς παραμονῆς του εἰς Μπλὲντ ὅπου ἐφιλοξενεῖτο ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τῆς Σερβίας, διὰ τῶν προσωπικῶν του ἐνεργειῶν τὸν ἔπεισεν ὅπως ἡ Σερβικὴ Κυβέρνησις μὴ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ἀπόφασίν της νὰ μὴ ἐπιστρέψῃ εἰς Ἀθήνας ὁ πρεσβευτής της. Κατὰ συνέπειαν ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ Σέρβου πρεσβευτοῦ εἰς Ἀθήνας ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ Βασιλέως Γεωργίου.

Η ΠΡΩΤΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ «ΣΑΛΑΜΙΝΑ»

ΓΕΝΕΥΗ, 21. (Τηλεγράφημα).—Τὴν μεσημβρίαν σήμερον συνῆλθεν εἰς πρώτην συνεδρίασιν ἡ ἐκ τριῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν «Σαλαμίνα».

Κατὰ τὴν σύντομον συνεδρίασιν ἀντηλλάγησαν ἁπλῶς αἱ ἀπόψεις τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΤΣΑΜΠΕΡΛΑΙΝ—ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

Η ΙΤΑΛΟΑΓΓΛΙΚΗ ΑΝΤΑΝΤ

ΡΩΜΗ, 21 (Ἀσύρματος)—Κατὰ τὰς διαβιβασθείσας ἐξ ἀγγλικῆς πηγῆς εἰδήσεις, ἐπιβεβαιωθείσας ὑπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ὁ κ. Μουσσολίνι θὰ συναντηθῇ μετὰ τοῦ κ. Τσάμπερλαιν κατὰ τὴν περιοδείαν τούτου εἰς τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν. Ἡ συνάντησις αὕτη θὰ ἔχῃ ἰδιωτικὸν χαρακτῆρα καὶ θὰ ἐπιβεβαιώσῃ μόνον τὴν ὑφισταμένην ἰταλοαγγλικὴν Ἀντὰντ ἐφ' ὅλων τῶν διεθνῶν προβλημάτων. Κατὰ τὰς πληροφορίας ὅμως τῆς «Τριμπούνας», οἱ δύο πολιτευταὶ θὰ συσκεφθοῦν καὶ διὰ τὸ ζήτημα τῆς Ταγγέρης.

ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΣΕΡΒΩΝ ΚΑΙ ΚΟΜΙΤΑΤΖΗΔΩΝ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 21 (Πρ. Ἀβάλα). Μία βόμβα, τοποθετηθεῖσα χθὲς παρ' ἀγνώστου, ἐξερράγη κατὰ τὴν διάβασιν τῆς ἁμαξοστοιχίας τῆς Γευγελῆς, πλησίον τῶν βουλγαρικῶν συνόρων, προκαλέσασα τὴν ἐκτροχίασιν τῆς σιδηροδρομικῆς μηχανῆς. Χάρις εἰς ταχὺν χειρισμὸν τοῦ μηχανικοῦ προελήφθη ἡ πλήρης καταστροφή. Κατὰ τὰς διαβιβασθείσας τὴν νύκτα εἰδήσεις πρὸς τὰς ἐφημερίδας, ἡ ἀστυνομία, εἰδοποιηθεῖσα, προέβη ἀμέσως εἰς καταδίωξιν τῶν ἐγκληματιῶν, καὶ οἱ στρατιῶται συνήντησαν συμμορίαν Βουλγάρων κομιτατζήδων εἰς τὴν ὀρεινὴν δίοδον τοῦ Βαρόντοβο. Ἐγένετο σύγκρουσις μεταξὺ τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν μελῶν τῆς συμμορίας, ἥτις ἐξηκολούθησε καθ' ὅλην τὴν νύκτα. Ἐνισχύσεις ἀπεστάλησαν κατὰ τῶν κομιτατζήδων ἐκ Γευγελῆς καὶ Στρωμνίτσης.

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΑΙ ΤΑΡΑΧΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 21 (Ἀσύρματος). — Κομμουνιστικαὶ ταραχαὶ συνέβησαν εἰς τὴν γαλλικὴν πόλιν Μπεσανσόν, ὅπου οἱ κομμουνισταὶ διωργάνωσαν διαδήλωσιν ὑπὲρ τοῦ Σάκκο καὶ Βαντζέττι καὶ κατὰ τῶν πολεμιστῶν τοῦ Ἀμερικανικοῦ Λεγεῶνος. Παρὰ τὰς προσκλήσεις τῆς ἀστυνομίας πρὸς διάλυσιν, ὁ ὄχλος οὐχὶ μόνον δὲν διελύθη, ἀλλὰ καὶ ἐλιθοβόλησε τοὺς ἐφίππους ἀστυνομικούς, ἐξ ὧν ἐπλήγωσεν ἀρκετούς. Ἐνηργήθησαν συλλήψεις 17 κομμουνιστῶν, ἐν οἷς πολλῶν ναυτῶν, διατελούντων ἐν ἀδείᾳ.

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΣ ΤΡΙΑΚΟΣΙΩΝ ΧΙΛ. ΔΟΥΛΩΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 21 (Ἀσύρματος).—Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου, περὶ τοὺς 300000 δοῦλοι θὰ ἀπελευθερωθοῦν εἰς τὴν περιφέρειαν Σιέρα Λεόνε, συνεπείᾳ τῆς τελευταίας ἐπεμβάσεως πρὸς τοῦτο τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπουργείου τῶν Ἀποικιῶν.